

Marineministeriets

Kundgørelser for Søværnet

B.

for

Aaret 1922.

Kjøbenhavn.

Centraltrykkeriet (C. Ferslew)

1923.

Register.

	Side
A ordninger:	
Om Hærens og Søværnets Befalingsmænds og ligestillede Ind- ordning i militær Rækkefølge	185
Arbejdere m. fl., Ændring i Bestemmelser vedrørende Understøttelse under Sygdom m. m. (Betingelserne og Satserne for)	83, 93
Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., Lov om	36
Arbejdsløshedsunderstøttelse, ekstraordinær, Regler for Ydelse af . .	67
Artilleri, Forsagere ved Kanoner indberettes til Ministeriet	88
 B efaren, om Tildeling af denne Vedtegning	
	87
 Bekendtgørelser:	
Om Ikrafttræden af visse Paragrafer i Lov om Invalidefor- sikring	15
Om Tilsynet med visse under Lov om Lærlingeforholdet hørende Virksomheder	35
Om Regler for Ydelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunder- støttelse	67
Om Fastsættelsen af den Værdi, hvortil Kost og Logi for Arbej- dere, der har Ophold hos Arbejdsgiveren, og for Mandskabet om Bord paa Damp- og Sejlskibe vil være at beregne i Hen- hold til Lov om Forsikringer mod Følger af Ulykkestilfælde . .	94
Om Udfærdigelse af Resolution angaaende Underholdsbidrag, der paahviler Militærpersoner	191
Angaaende Autorisation af Blæk, Stempelfarver, Farvebaand m. v. til Brug i Statstjenesten	193

	Side
Beklædningsreglement for værnepligtige ved Søværnet, Ændring i . . .	140
Bestemmelser:	
Vedrørende Understøttelser til Arbejdere m. fl. under Sygdom m. m., Ændring i	83, 93
Vedrørende Undervandsbaade, Sejlads og Øvelser	84
Om Flagning fra Søværnets Etablissementer, Tilføjelse	139
For Lampers og Lanterners Behandling om Bord, Ændring i . . .	140
For Personellet af Flaadens Rammer, Afsnit Giftermaalstilladelse udgaar	189
Blæk, se Bekendtgørelser.	
Cirkulærer:	
Vedrørende Lærlingeloven	29
Vedrørende Paatalemyndighed angaaende Udeblivelse fra Indkaldelse	190
Civile Funktionærer og Haandværkere, se Pensionering.	
Dagpenge, Regler om	73
— , Timepenge m. v., Tillæg i Anledning af Kufeskatten. 105, 139	
Efterretningsstation, Marineministeriets, Instruks for	141
Farvebaand, se Bekendtgørelser.	
Ferie, Fridage.	
Fridage efter Udkommando til Søs	93
Flagning fra Søværnets Etablissementer paa Valdemarsdagen . . .	139
«Forsagere» ved Kanoner eller Torpedoer indberettes til Ministeriet.	88
Forsikring:	
Bekendtgørelse om Fastsættelsen af den Værdi, hvortil Kost og Logi for Arbejdere, der har Ophold hos Arbejdsgiveren, og for Mandskabet om Bord paa Damp- og Sejlskibe vil være at beregne i Henhold til Lov om Forsikringer mod Følger af Ulykkestilfælde	94

	Side
Friluftsidræt, Héberts Gymnastiksystem anvendes	189
Fundats, se Legat.	
Funktionærer, civile, se Pensionering.	
Fyrvæsen:	
Regler om Kosttilskud for Fyr- og Vagervæsenets Skibe	80
Gageforskrivninger, retskraftige	88, 105
Genforeningsdagen, se Flagning.	
Giftermaalstilladelse, Bestemmelser vedrørende, ophæves	189
Gymnastiksystem, Héberts, anvendes	189
Héberts Gymnastiksystem anvendes	189
Haandværkere, civile, se Pensionering.	
Idræt, se Friluftsidræt.	
Idrætsmærket, maa bæres af Personel af Søværnet	83
Instrukser, Instruktioner:	
Instruks for Marineministeriets Efterretningsstation	141
Invalideforsikring, Lov om	1
— , Bekendtgørelse om Ikrafttræden af visse Paragrafer i Lov om	15
Kadetskolen, Ændring i midlertidig Plan for	84
Kanoner, Forsagere indberettes til Ministeriet	88
Konjunkturtillæg	86
Kosttilskud for Fyr- og Vagervæsenets Skibe, Regler om	80
Lampers og Lanterners Behandling om Bord, Ændring i Bestemmelser for	140
Legater:	
Ændring i Fundats for »Admiral Edouard Suenson» Legat. . .	83
Fundats for forhenværende Redningsbestyrer Peder Kjelder Nielsen's Legat til Fordel for afskediget Mandskab ved det norske Redningsvæsen	192

Lodsvæsen:

Reglement og Takst for Lodsninger ved Mullerup Havn. . . . 144

Love:

Lov om Invalideforsikring 1, 15
 Lov om Lærlingeforholdet, m. m. 16, 29, 35
 Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. . . 36
 Lov om Ændring i Lov om Statens Tjenestemænd (Konjunktur-
 tillæg). 86
 Normeringslov for 1922—23 (Uddrag). 95
 Lov om Tillæg til og Ændring i Lov om Statens Tjenestemænd
 (vedrørende Tjenestebolig, Kontorhold, Pension, Dyrtidstil-
 læg, Kontortid, Normering, Tillæg til Fører af Fyrinspek-
 tionsskibe og Vagerinspektionsskibet, Kommissionsdiæter, Sø-
 tillæg m. v.). 97, 104
 Lov om Søværnets Ordning 107
 Lov om Ændring af Lov om Statens Tjenestemænd (Afdeling 31,
 Søværnet). 124, 139

Lægevæsen:

Fastsættelse fra $\frac{1}{2}$ 23 af Betalingen for Tjenestemænd ved Sø-
 værnets for Kost og Pleje under Indlæggelse i militære
 Sygehuse 197

Lærlingeforholdet, Lov om, m. m. 16, 29, 35
 — , Bekendtgørelse om Tilsynet med visse Virksom-
 heder, henhørende under Lov om 35
 Lærlingeloven, Cirkulære vedrørende. 29

Lønningsvæsen:

Kosttilskud for Fyr- og Vagervæsenets Skibe, Regler om 80
 Retskraftige Gageforskrivninger. 88, 105
 Vedrørende Konjunkturtillæg. 86
 Renteberegningen af Lønningsforskud 94
 Søtilleg m. v. 97 (103), 139
 Tillæg til Timepenge, Dagpenge m. v. i Anledning af Kafé-
 skatten 105, 139
 Lov om Ændring af Lov om Statens Tjenestemænd (Afdeling 31,
 Søværnet). 124, 139
 Fastsættelse af Lønningsafdrag for Tjenestemænd ved Søværnet
 for Kost og Pleje ved Indlæggelse i militære Sygehuse. . . 197

Marineministeriets Efterretningsstation, Instruks for 141
 Marinestabens Telegramadresse 189
 Militær Rækkefølge, Anordning om 185
 Mullerup Havn, se Lodsvæsen.

Normeringslov 1922—23 (Uddrag) 95

Officersskolen, Ændring i Midlertidig Plan for 92

Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl., om
 den pensionsgivende Tjenestetid for disse. 88
 Personellet af Flaadens Rammer, Afsnit »Giftermaalstilladelse« ud-
 gaar af Bestemmelser for 189
 Plan for Kadetskolen, se Kadetskolen.
 Plan for Officersskolen, se Officersskolen.

Redningsvæsen:

Legat til Fordel for . . . , se Legat.

Reglementer, Regler:

Regler om Time- og Dagpenge 73
 Regler om Kosttilskud for Fyr- og Vagervæsenets Skibe. . . . 80
 Reglement om sygemeldte Tjenestemænds Forhold 91, 189
 Ændring i Beklædningsreglement for værnepligtige ved Sø-
 værnets 140
 Ændringer i Uniformsreglement for Søværnet. 145

Renteberegningen af Lønningsforskud 94

Retsvæsen:

Cirkulære vedrørende Paatalemyndighed angaaende Udeblivelse
 fra Indkaldelse. 190
 Bekendtgørelse om Udfærdigelse af Resolution angaaende Under-
 holdsbidrag, der paahviler Militærpersoner. 191
 Rækkefølge, militær, Anordning om 185

Stempelfarver, se Bekendtgørelser.

Sygdom, Tilskadekomst, se Understøttelse.

Sygemeldte Tjenestemænds Forhold, Reglement om 91, 189

Sygepleje, se Lægevæsen.

Søminevæsen, Forsagere ved Torpedoer indberettes til Ministeriet. . . 88

Søtillæg m. v. 97 (103), 139

Søværnets Ordning, se Love.

Telegramadresse for Marinestaben 189

Tilskadekomst, se Understøttelse.

Timepenge og Dagpenge:

Regler om. 73

Tillæg i Anledning af Kafeskatten 105, 139

Tjenestemænd:

Lov om Ændring i Lov om Statens Tjenestemænd (Konjunktur-
tillæg). 86

Retskraftige Gageforskrivninger 88, 105

Reglement om sygemeldte Tjenestemænds Forhold 91, 189

Om Renteberegning af Lønningsforskud 94

Normeringslov 1922—23 (Uddrag). 95

Lov om Tillæg til og Ændring i Lov om Statens Tjenestemænd
(vedrørende Tjenestebolig, Kontorhold, Pension, Dyrtds-
tillæg, Kontortid, Normering, Tillæg til Fører af Fyrinspek-
tionsskibe og Vagerinspektionsskibet, Kommissionsdiæter,
Søtillæg m. v.). 97, 104

Tillæg til Timepenge, Dagpenge m. v. i Anledning af Kafé-
skatten. 105, 139

Lov om Ændring af Lov om Statens Tjenestemænd (Afdeling 31,
Søværnet). 124, 139

Fastsættelse af Betalingen for Tjenestemænd ved Søværnet for
Kost og Pleje ved Indlæggelse i militære Sygehuse 197

Toldgodtgørelse, vedrørende Varer, der tages om Bord med saadan

Godtgørelse 92

Torpedoer, Forsagere indberettes til Ministeriet. 88

Ulykkesforsikring, se Forsikring.

Underholdsbidrag, se Retsvæsen.

Understøttelse til Arbejdere m. fl. under Sygdom eller Tilskade-
komst, Ændring i Bestemmelser vedrørende (Betingelserne og
Satserne for). 83, 93

Undervandsbaade, ny Bestemmelser for Sejlads og Øvelser. 84

Uniform:

Idrætsmærket maa bæres af Personel af Søværnet 83

Ændringer i Uniformsreglement for Søværnet 145

Vagervæsen:

Regler om Kosttilskud for Fyr- og Vagervæsenets Skibe 80

Valdemarsdagen, se Flagning.

Værnepligt, værnepligtige:

Om Tildeling af Vedtegningen »Befaren« 87

Ændring i Beklædningsreglement for værnepligtige ved Sø-
værnet. 140

Cirkulære vedrørende Paatalemyndighed angaaende Udeblivelse
fra Indkaldelse. 190

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 15de Februar 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Lov

(af 6. Maj 1921)

om

Invalideforsikring.

(Indenrigsministeriet).

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Enhver Person, der er nydende Medlem af en i Henhold til Sygekasseloven anerkendt Sygekasse, og som ifølge Bestemmelserne i nævnte Lovs § 6 maa anses for ubemidlet, er, forsaavidt han (hun) har Indfødsret og er bosat her i Riget, indtil det fyldte 62. Aar forsikret mod Invaliditet efter nedenstaaende Regler. For denne Forsikring paahviler det de paagældende Sygekassemedlemmer efter det fyldte 18. Aar at erlægge den i § 5, 2det Stykke, nævnte Invalidепræmie.

Ligemed indfødte anses i fornævnte Henseende en frasepareret eller fraskilt Hustru eller Enke, der ikke selv har Indfødsret, men som er eller senest har været i Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret.

Fra Bestemmelsen om, at Indfødsret og Bopæl her i Riget er en Betingelse for Forsikringen efter denne Lov, kan Regeringen gøre Undtagelse med Hensyn til Statsborgere i andre Stater eller Dele af disse, saafremt der med de paagældende Stater er opnaaet gensidig Overenskomst.

§ 2.

Saafrømt en i Henhold til § 1 invalideforsikret Person opfører med at være ubemidlet i Sygekasselovens Forstand eller har opbrugt den ham (hende) fra Sygekassen tilkommende Hjælp, men forbliver i en anerkendt Sygekasse enten som bidragydende Medlem eller som Medlem af Sygekassens Afdeling for bemidlede Medlemmer eller overgaar til en af de i Sygekasselovens § 34, sidste Stykke, omhandlede Sygeforeninger, kan han (hun) mod at erlægge den i § 5, 3dje Stykke, nævnte særlige Invalidpræmie fortsætte Invalidforsikringen, saaledes at han (hun) faar samme Adgang som hidtil til at oppebære Invalidrente. Personer, der ved Lovens Ikrafttræden enten som bemidlede, eller fordi de har opbrugt den dem fra Sygekassen tilkommende Hjælp, har sikret sig paa en af ovennævnte Maader, har Ret til at tegne Invalidforsikring mod ligeledes at erlægge den i § 5, 3dje Stykke, nævnte Præmie.

De nærmere Regler for saadan fortsat Forsikring fastsættes i det i § 28 omhandlede Reglement.

§ 3.

Ved Invaliditet forstaas i denne Lov en Nedsættelse af Erhvervsevnen til en Trediedel eller derunder. En saadan Nedsættelse af Erhvervsevnen foreligger, naar den paagældende ikke længere er i Stand til ved en til hans Kræfter og Færdigheder svarende Beskæftigelse, der under billigt Hensyn til hans Uddannelse og tidligere Virksomhed kan forlanges af ham, at erhverve en Trediedel af det, som legemlig og aandelig sunde Personer med lignende Uddannelse og i samme Egn plejer at fortjene ved Arbejde.

Forsikringen omfatter ikke Invaliditet, som den forsikrede selv har hidført med Forsæt.

§ 4.

Ydelserne efter denne Lov bestaar i en Invalidrente paa 800 Kr. aarlig samt Helbredelsesforanstaltninger under visse Forhold.

Saafrømt Ægtefæller begge er berettigede til at oppebære Invalidrente, nedsættes Renten med en Fjerdedel for hver.

Forsaavidt angaar forsikrede, der oppebærer Pension eller anden aarlig Understøttelse fra Stat eller Kommune, samt Personer, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven eller anden Lov, dansk eller fremmed, i Anledning af deres Invaliditet har faaet tilkendt (tillagt) Erstatning for Nedsættelse af Erhvervsevne, nedsættes den i 1ste Stykke nævnte Invalidrente efter følgende Regler:

1. Saafrømt den dem tilstaaede Pension eller den Livrente, der i Statsanstalten for Livsforsikring er eller kunde være indkøbt for den dem tillagte Erstatning paa det Tidspunkt, da den blev udredet, er lige saa stor eller er større end Invalidrenten, oppebærer vedkommende en Trediedel af denne.
2. Er Pensionen eller den anførte Livrente mindre end Invalidrenten, oppebærer vedkommende saavel Forskellen herimellem som en Trediedel af den øvrige Del af Invalidrenten.

Saafrømt en tilstaaet Erstatning helt eller delvis maatte være forbrugt før denne Lovs Ikrafttræden, kan Invalidforsikringsfondens Direktion efter Omstændighederne gøre Undtagelse fra disse Bestemmelser.

Hvis en Rentenyder uagtet Opfordring fra Invalidforsikringsfondens Direktion ikke selv gør et ham (hende) i Anledning af Invaliditeten tilkommende Erstatningskrav gældende, er Direktionen berettiget til paa hans (hendes) Vegne at gøre Kravet gældende mod den erstatningspligtige og derefter anvende den Erstatning som maatte blive ydet, til hel eller delvis Dækning af Invalidrenten, medens det eventuelt overskydende Beløb udbetales Rentenyderen.

Beløb, der tilfalder en Invalid som Følge af en ham (hende) selv eller af andre for ham (hende) tegnet *frivillig* Forsikring mod Ulykkestilfælde eller Invaliditet, tages ikke i Betragtning ved Afgørelsen af hans (hendes) Krav efter denne Lov, selv om Forsikringen maatte være tegnet med Statstilskud i Henhold til Ulykkesforsikringsloven eller anden Lov.

Ingen kan oppebære Invalidrente, medmindre han (hun) umiddelbart forinden har været Sygekassemedlem i mindst eet Aar. Krav paa Rente kan ikke rejses, efter at den paagældende er udtraadt af Sygekassen (Sygeforeningen).

Invaliderefterne udredes af *Invalidforsikringsfonden*.

Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger en Nedsættelse af Erhvervsevnen af saadan Størrelse som i § 3 nævnt, afgøres af *Invalidforsikringsretten*.

II. Invalidforsikringsfonden.

§ 5*).

Invalidforsikringsfondens Midler tilvejebringes ved Invalidpræmier fra de forsikrede, Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere samt Tilskud fra Staten og Kommunerne.

Invalidpræmien for ubemidlede, nydende Sygekassemedlemmer i Alderen mellem 18 Aar og 62 Aar, jfr. § 1, 1ste Stykke, fastsættes saaledes:

Personer, der indtræder i Forsikringen ved nærværende Lovs Ikrafttræden, betaler.....	Aarlig. 5 Kr. 40 Ø.
Ved senere Indtræden i Forsikringen betaler	
Personer, der indtræder inden det fyldte 25. Aar	5 — 40 —
Personer, der indtræder efter det fyldte 25. Aar, men inden det fyldte 33. Aar.....	7 — 80 —
Personer, der indtræder efter det fyldte 33. Aar, men inden det fyldte 40. Aar	10 — 20 —
Personer, der indtræder efter det fyldte 40. Aar, betaler en af Invalidforsikringsfondens Direktion fastsat Præmie, der beregnes paa et af Indenrigsministeren godkendt Grundlag.	

En i Henhold til § 2 forsikret Person betaler i aarlig Præmie et Beløb, der er 3 Gange saa stort som det, han (hun) ifølge foranstaaende skulde betale, saafremt han (hun) var ubemidlet, nydende Sygekassemedlem, dog saaledes, at ogsaa Personer mellem 14 og 18 Aar vil have at betale en Præmie, der er 3 Gange den laveste af de fornævnte Præmier. Hvis den paagældende i Henhold til § 2 forsikrede Person ifølge Bestemmelserne i Sygekasselovens § 6 fremdeles maa anses for ubemidlet, skal han (hun) dog kun betale samme Præmie som ubemidlede, nydende Sygekassemedlemmer.

*) Jvfr. Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 31. Oktober 1921 om Regler for Arbejdsgivernes Bidrag til Invalidforsikring.

Saafernt en invalideforsikret Person udtræder og senere genindtræder i Forsikringen, skal den ham (hende) paahvilende Præmie derefter beregnes efter hans Alder paa Genindtrædelsens Tidspunkt.

De efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgiveres Bidrag fastsættes til 5 Kr. 40 Øre for hver hos dem beskæftiget Helaarsarbejder.

Resten af de Midler, som i øvrigt er fornødne for Invalidforsikringsfonden, for at den af sine aarlige Indtægter skal kunne dække sine aarlige Udgifter samt opsamle en passende Reserve, tilvejebringes ved aarlige Tilskud fra Staten og de forsikredes Opholdskommuner, saaledes at Staten udreder Halvdelen af det fornødne Tilskud, medens den anden Halvdel fordeles mellem Opholdskommunerne i Forhold til Antallet af de i hver af disse ved Aarets Udgang bosatte ubemidlede Sygekassemedlemmer, jfr. § 27.

§ 6.

Invalidpræmien opkræves af den Sygekasse, hvoraf den forsikrede er Medlem, samtidig med Medlemsbidraget til Sygekassen. Undlader den forsikrede rettidig at betale Invalidpræmien, har det samme Virkning som Undladelser af at betale Medlemsbidrag til Sygekassen.

Saafernt Invalidere tilstaas en forsikret, vil der ikke være at erlægge Invalidpræmie i det Tidsrum, for hvilket der udbetales Rente. Pligten til at betale Præmie ophører ligeledes for forsikrede, for hvilke Invalidere i Henhold til § 4, 3dje Stykke, er nedsat.

Under Aftjening af Værnepligt er ubemidlede Sygekassemedlemmer fritagne for at erlægge Invalidpræmie.

Det fastsættes i det i § 28 omhandlede Reglement, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Indbetaling af Invalidpræmierne fra Sygekasserne til Invalidforsikringsfonden.

Arbejdsgivernes Bidrag, der i Mangel at rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning, opkræves af vedkommende Forsikringsselskab (-forbund) sammen med Præmierne (Medlemsbidragene) for lovpligtig Ulykkesforsikring. Fra Arbejdsgivere, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920 § 18

er fritagne for at afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, sker Indbetalingen direkte til Invalidforsikringsfonden. Nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Beregning, herunder hvorledes Beregningen skal foretages i Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet, Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Invalidforsikringsfondens Direktion og Arbejderforsikrings-Raadet. Det paaahviler ikke Staten og Kommunerne at yde Bidrag udover de i § 5, sidste Stykke, omhandlede Tilskud.

Statens og Kommunernes Tilskud indbetales til Invalidforsikringsfonden, saa snart ske kan efter Aarets Udgang, paa Grundlag af Opgørelser, der udfærdiges af Fondens Direktion.

§ 7.

Bestyrelsen af Invalidforsikringsfonden henlægges til en Direktion, bestaaende af 3 Medlemmer, nemlig en af Indenrigsministeren udnævnt Formand, et af Finansministeren udnævnt Medlem samt Sygekasseinspektøren, hvilken sidste tillige er Fondens Forretningsfører.

Der tillægges hver af Direktionens Medlemmer et aarligt Honorar.

§ 8.

De med Fondens Bestyrelse forbundne Udgifter udredes af Statskassen. Organisation af den fornødne Medhjælp approberes af Indenrigsministeren efter Forslag fra Direktionen. Fondens Forretningsorden, der skal indeholde de fornødne Regler for Anbringelsen af sammes Midler samt om Reservefonden, fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 9.

Ved Fonden ansættes af Indenrigsministeren 2 Revisorer, hvoraf den ene skal være autoriseret i Henhold til Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909.

Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i Henhold til en af Indenrigsministeren fastsat Instruks.

§ 10.

Den Invaliderende, der i Overensstemmelse med nærværende Lov tilkommer de forsikrede, garanteres af Statskassen.

§ 11.

De forsikredes Krav mod Invalidforsikringsfonden kan ikke gøres til Genstand for Arrest, Beslag, Eksekution eller anden Retsforfølgning. Retshandler, der afsluttes af de forsikrede, og som har Hensyn til de dem tilkommende Krav overfor Fonden, er ugyldige.

III. Invalidforsikringsretten.

§ 12.

Invalidforsikringsretten bestaar af en Præsident og 5 andre Medlemmer. Rettens Præsident udnævnes af Kongen og er pensionsberettiget efter de almindelige, for Statens Tjenestemænd fastsatte Regler; han skal ved sin Udnævnelse fyldestgøre Betingelserne for at kunne være Landsdommer. Af Rettens øvrige Medlemmer skal 2 være lægekyndige, 2 ved deres første Udnævnelse opfylde Betingelserne efter Sygekasselovens § 6 for at være ubemidlet Medlem af en anerkendt Sygekasse og 1 være Arbejdsgiver, og som saadan beskæftige mindst 6 Arbejdere. Nævnte Medlemmer tilligemed Suppleanter for disse udnævnes for et Tidsrum af 6 Aar ad Gangen af Indenrigsministeren.

Rettens Medlemmer — bortset fra Præsidenten — erholder hver et aarligt Honorar. Suppleanterne erholder Dagpenge efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler tilligemed Godtgørelse for Rejseudgifter efter Regning.

Sygekasseinspektøren samt et af Arbejderforsikrings-Raadets kongevalgte Medlemmer eller en under Raadet hørende Tjenestemand kan af Indenrigsministeren tilforordnes Invalidforsikringsretten.

Saafermt en Sags Afgørelse udkræver særlig Sagkundskab, som ingen af Rettens Læger er i Besiddelse af, skal der tilkaldes en Specialist som Raadgiver. Nærmere Regler om Tilkaldelse af Specialister, disses Honorarer m. m. skal indeholdes i Rettens Forretningsorden.

Rettens Forretningsorden fastsættes af Indenrigsministeren.

Den fornødne Medhjælp for Retten fastsættes paa de aarlige Finanslove.

§ 13.

Invalidforsikringsretten er berettiget til af vedkommende Sygekassebestyrelser, Kommunalbestyrelser, Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder Klinikker, Sygehuse, behandlende Læger m. v., at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning for Sagen; endvidere er Retten berettiget til at fordrø, at den paagældende skal underkaste sig Lægeundersøgelse, eventuelt af Rettens Læge, samt til at forlange Forhør og faa Udskrift af samme. De af Retten begærte Lægeattester betales af Retten.

Invalidforsikringsretten kan tilsige den forsikrede til personlig at give Møde i Retten for at afgive Forklaring Sagen vedrørende. Eventuelle hermed forbundne nødvendige Rejseudgifter for paagældende betales af Retten.

IV. Invaliderentens Fastsættelse m. v.

§ 14.

Begæring om Invaliderente indgives af den paagældende gennem vedkommende Sygekasses (Sygeforenings) Bestyrelse til Direktionen for Invalidforsikringsfonden. Begæringen, hvortil Blanketter, affattede efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, erholdes hos Sygekasserne og Invalidforsikringsfonden, skal indeholde de til Bedømmelse af vedkommendes Ret til Invaliderente fornødne Oplysninger, derunder en Erklæring fra vedkommende Sygekasse. Begæringen skal desuden være ledsaget af fornødne Legitimationspapirer og Bevisligheder og skal være forsynet med en af den forsikrede paa Tro og Lov underskrevet Erklæring om, at dens Indhold er overensstemmende med Sandheden. Er han (hun) ude af Stand til at udstede en skriftlig Erklæring, skal Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger være attesteret af tvende med vedkommende Forhold nøje kendte Personer, hvis Troværdighed om fornødent bevidnes af Øvrigheden. Begæringen skal foruden af vedkommendes Fødselsattest være ledsaget af en Lægeattest angaaende Erhvervsevnen; denne Lægeattest betales af Fonden, saafremt Begæringen om Rente imødekommes, ellers af den paagældende selv.

Saafermt et Sygekassemedlems Erhvervsevne anses vedvarende nedsat, har saavel Sygekasseinspektøren og vedkommende Sygekasses Bestyrelse som den paagældendes Opholds- og Forsørgelseskommune Ret til at begære Spørgsmaalet om, hvorvidt den paagældende har Krav paa Invaliderente, taget op til Behandling.

§ 15.

Invalidforsikringsfondens Direktion undersøger de indkomne Begæringer. Til Brug ved Undersøgelsen skal uden Betaling meddeles Udskrifter eller Attester af Rets- og Øvrighedsprotokoller, Kirkebøger og deslige samt Bistand ydes af Øvrigheden. I fornødent Fald skal den, der begærer Invaliderente, eller andre, der maatte kunne meddele Oplysninger, være pligtig ved Forhør at give saadanne.

Saafermt Direktionen skønner, at Betingelserne for Invaliderentes Ydelse i øvrigt er til Stede, bliver Sagen at tilstille Invalidforsikringsretten til Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger en Nedsættelse af Erhvervsevnen af saadan Størrelse som i § 3 ommeldt.

De for Invalidforsikringsretten fornødne Oplysninger bliver at tilstille samme af Direktionen efter en af Indenrigsministeren foreskreven Formular, ledsaget af de for Rettens Afgørelse nødvendige Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder.

Skyldes Invaliditeten et Ulykkestilfælde, kan Invalidforsikringsretten ikke tage Sagen under Paakendelse, forinden Afgørelsen i Henhold til Ulykkesforsikringslovgivningen er truffet af Arbejderforsikrings-Raadet. Invalidforsikringsfondens Direktion kan dog efter Forhandling med Arbejderforsikrings-Raadet straks iværksætte de i § 20 nævnte Helbredelsesforanstaltninger.

§ 16.

Invalidforsikringsretten afgør ved Kendelse, om en Nedsættelse i Erhvervsevnen af mindst to Trediedele skønnes at være til Stede, samt om Nedsættelsen maa anses for kun at være *forbigaaende* eller at være *vedvarende*, og fra hvilket Tidspunkt den maa anses at være indtraadt.

Retten kan bestemme, at der ved Invalidforsikringsfondens

Foranstaltning skal ydes den paagældende Bandager, kunstige Lemmer, Briller og lignende Hjælpemidler, der skønnes formaals-tjenlige til at bøde paa tilstedeværende Invaliditet.

Forinden Retten træffer Afgørelse i en Sag, skal den give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker. Ligeledes skal Retten give Forsikringsfondens Direktion Lejlighed til at gøre sig bekendt med fremkomne Oplysninger, som ikke tidligere har været forelagte den.

Retten i Henhold til nærværende Paragraf truffne Afgørelser er endelige, jfr. dog § 18.

Et Eksempplar af Kendelsen tilsendes den forsikrede, Fondens Direktion samt den forsikredes Opholdskommune.

§ 17.

Saaframt Invalidforsikringsretten har fastsat, at der foreligger en *vedværende* Nedsættelse af Erhvervsevnen af en saadan Størrelse som i § 3 ommeldt, træffer Invalidforsikringsfondens Direktion Foranstaltning til, at Invaliderede fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen maa anses at være indtraadt — dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begæring om Invaliderede er indgivet —, udbetales gennem den anerkendte Sygekasse, indenfor hvis Omraade den paagældende har Bopæl.

Udbetalingen sker maanedsvist forud.

Har Invalidforsikringsretten skønnet, at Nedsættelsen i Erhvervsevnen kun er *forbigaaende*, indtræder Retten til Invaliderede først, naar Retten til Dagpenge fra Sygekassen samt den tilsvarende Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt, og vedvarer kun, saa længe Erhvervsevnen maa anses at være nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. Bestemmelserne i § 18.

Invaliderede kan alene tilstaa og oppebæres, forsaavidt den paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, sidste Stykke.

§ 18.

Enhver Rentenyder er pligtig gennem vedkommende Sygekasses Bestyrelse at underrette Invalidforsikringsfonden om Forandringer i hans Forhold, der forbedrer hans Erhvervsevne i en saadan Grad, at Retten til Invaliderede ikke længere er til Stede.

Ligeledes paahviler det vedkommende Sygekasses eller Kommunes Bestyrelse at gøre Indberetning til Fonden, naar Bestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i den forsikredes Forhold.

Saaframt Fondens Direktion — eventuelt efter at have tilvejebragt yderligere Oplysninger i Sagen — skønner, at der er indtraadt en saadan Forbedring i Rentenyderens Erhvervsevne, eventuelt gennem Tilvæning, at han ikke længere kan anses berettiget til at oppebære Invaliderede, drager den Omsorg for, at den videre Udbetaling af Renten standses, men skal da straks indberette Sagen til Invalidforsikringsretten, for at denne eventuelt kan træffe endelig Afgørelse i Overensstemmelse med Reglerne i § 16.

Hvis en forsikret mod bedre Vidende uberettiget har oppebaaret Invaliderede, vil Beløbet være at tilbagebetale efter Retten nærmere Bestemmelse, hvorhos Retten foranlediger, at der gøres Strafansvar gældende mod vedkommende efter Lovgivningens almindelige Regler.

§ 19.

Besværinger over de af Invalidforsikringsfondens Direktion i Medfør af nærværende Lov tagne Bestemmelser kan ikke indbringes for Domstolene, men forelægges for Indenrigsministeren, jfr. dog § 23, sidste Stykke.

V. Helbredelsesforanstaltninger m. m.

§ 20.

Enhver forsikret er, saaframt det maa antages, at en truende Invaliditet kan afværges eller indtraadt Invaliditet hæves eller dog nedsættes under den i § 3 nævnte Grænse, pligtig til paa Forlangende af Invalidforsikringsfondens Direktion at underkaste sig den i saa Henseende fornødne Kur og Pleje; dog skal vedkommende ikke være pligtig at underkaste sig nogen Operation, der kan medføre Fare for hans (hendes) Liv eller Førlighed.

Fondens Direktion er, om fornødent, berettiget til at forlange, at den forsikrede lader sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt, jfr. dog § 23.

§ 21.

Udgifterne til Kur og Pleje, som den forsikrede underkaster sig i Henhold til Invalidforsikringsfondens Direktions Forlangende, afholdes forskudsvis af vedkommende Sygekasse mod Refusion fra Invalidforsikringsfonden af den Del af Udgifterne, som det ifølge Kassens Vedtægt ikke paahviller denne endeligt at afholde.

Skyldes den Sygdom, for hvilken vedkommende underkastes Helbredelsesforanstaltninger, et Ulykkestilfælde, mod hvilket han (hun) tillige er forsikret ifølge Lovgivningen om Forsikring mod Ulykkestilfælde, indtræder Sygekassen i tilskadekomnes Krav mod vedkommende Forsikringsselskab (Arbejdsgiver) efter Ulykkesforsikringslovgivningen, jfr. Lov af 28. Juni 1920 § 23.

§ 22.

Personer, der bevislig forsørges af saadanne, som i Henhold til § 20 er underkastede Kur og Pleje paa Sygehus eller Kuranstalt, er berettiget til uden Fattighjælps Virkning af vedkommende kommunale Kasse mod Refusion efter Fattiglovens almindelige Regler at erholde den til deres Underhold nødvendige Understøttelse saalænge Kuren varer. Det samme gælder, naar den paagældende Invalid, om han (hun) end forbliver i Hjemmet, ved de i Henhold til § 20 paabudte Helbredelsesforanstaltninger er forhindret i at passe sit Erhverv.

§ 23.

Undlader vedkommende paa Invalidforsikringsfondens Forlangende at underkaste sig de i § 20 omhandlede Helbredelsesforanstaltninger, kan Retten til Invalidrente helt eller delvis forbydes, dog kun saafremt han (hun) forud ved anbefalet Brev er advaret om den retslige Følge af sin Undladelse.

Bestemmelse om Forbrydelse af Retten til Invalidrente i Henhold til nærværende Paragraf tages af Invalidforsikringsfondens Direktion. Ved denne vil der være at tage et passende Hensyn til, om den forsikredes Vægring ved at lade sig indlægge paa Sygehus eller Kuranstalt er begrundet, i at han (hun) som gift, som Indehaver af egen Husstand eller som Medlem af sin Families Husstand vilde kunne skaffe sig den fornødne Kur og Pleje i Hjemmet.

De af Direktionen i Henhold til § 20 samt denne Paragraf trufne Bestemmelser kan af den forsikrede indannes for Invalidforsikringsretten, hvis Afgørelse er endelig.

§ 24.

Direktionen for Invalidforsikringsfonden kan, efter nærmere derom af Indenrigsministeren fastsatte Regler, anvende et af Ministeren nærmere fastsat Beløb aarlig af Fondens Midler til Vedligeholdelse af Bandager, kunstige Lemmer og andre Hjælpemidler, som kan tjene til Formindskelse af Invaliditeten hos Rentenydere, og efter Omstændighederne til Nyanskaffelser af saadanne Hjælpemidler, til Sygebehandling, der kan antages at formindske Invaliditeten, samt til Oplæring af Rentenydere til Erhvervsvirksomhed.

§ 25.

Naar en Kommune, efter at Begæring om Invalidrente er fremsat, yder den paagældende Hjælp inden Sagens endelige Afgørelse, kan Kommunen efter Anmeldelse til Fondens Bestyrelse, saafremt der tilstaas ham (hende) Invalidrente, forlange Hjælpen godtgjort af Fonden med indtil en Tolvtedel af 800 Kr. pr. Maaned; tilkendes der ham (hende) ikke Invalidrente, opføres Beløbet som Fattigudgift, men har dog ikke for Modtageren de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger, medmindre han (hun) har fremført vitterlig urigtige Oplysninger om sine i Betragtning kommende Forhold.

De Regler, som overfor trængende i Almindelighed gælder for Sognerejser samt for Begravelseshjælp, finder ogsaa Anvendelse paa Personer, der nyder Invalidrente efter nærværende Lov.

§ 26.

Saafremt en Rentenyder ifølge Sygekasselovgivningens Regler ikke kan vedblive at være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, skal den Understøttelse, som af det offentlige ydes ham (hende) til Kur og Pleje, ikke have de almindelige med Fattighjælps Modtagelse forbundne Virkninger.

§ 27.

Naar en Rentenyder er fyldt 62 Aar, ophører Invaliderente-udbetalingen i Henhold til Forsikringen, men Udbetalingen af Invaliderente fortsættes dog under Jagttagelse af Reglerne i § 18 til vedkommendes Død med uforandret aarligt Beløb. Udgiften hertil udredes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Opholdskommunen, hvilken Kommune — saafremt den paagældende ikke er forsørgelsesberettiget i Opholdskommunen — har Krav paa at erholde tre Fjerdedele af sin Udgift refunderet af Forsørgelseskommunen eller, hvis ingen saadan findes, af den offentlige Kasse, som efter Lovgivningens almindelige Regler træder i den forsørgelsespligtige Kommunes Sted; saa længe en Person modtager den heromhandlede fortsatte Udbetaling af Invaliderente, betragtes vedkommendes Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen som hvilende. Udbetalingen sker gennem Invalidedeforsikringsfonden og Sygekassen som hidtil; med Hensyn til Indbetaling af Statens og Kommunernes Bidrag hertil forholdes efter § 6, sidste Stykke.

VI. Slutningsbestemmelser.

§ 28.

De nærmere Regler for de Sygekassernes Bestyrelser i Henhold til denne Lov paahvilende administrative Forpligtelser samt for Medlemmernes Pligt til at betale Invalid præmier og for Udbetalingen af Invaliderenter m. m. fastsættes af Invalidedeforsikringsfondens Direktion i et af Indenrigsministeren godkendt Reglement.

Til Dækning af Sygekassernes særlige Administrationsudgifter i Anledning af denne Lov tillægges der dem et Beløb af 5 pCt. af de indbetalte Invalid præmier, hvilket Beløb udredes af Fonden.

Endvidere tillægges der de i § 6, næstsidste Stykke, omhandlede Forsikringsselskaber (-forbund) som Vederlag for Opkrævningen af de Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag et Beløb paa 2 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvilket Vederlag ligeledes udredes af Fonden.

§ 29.

Indenrigsministeren fastsætter efter Forhandling med Invalidedeforsikringsretten og Invalidedeforsikringsfondens Direktion en

Takst for de under Sagerne Behandling almindeligt forekommende Lægeattester.

§ 30.

Til Bestridelse af Invalidedeforsikringsfondens Udgifter kan der, om fornødent, af Statskassen ydes Fonden passende For-skud.

§ 31.

Indtil »De sjællandske og falsterske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Sygekasse« og »Syge- og Begravelseskassen for ansatte og til fast Arbejde antagne ved de danske Statsbaner i Jylland og Fyn« opfylder Betingelserne for at opnaa offentlig Anerkendelse i Henhold til Sygekasseloven, bemyndiges Indenrigsministeren til at fastsætte Regler vedrørende nærværende Lovs Anvendelse paa nævnte Sygekasser. I Reglerne vil det være at bestemme, at de paagældende Kasser skal undergives Sygekasseinspektørens Tilsyn.

§ 32.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

§ 33.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1921, dog kan Indenrigsministeren sætte Bestemmelserne i §§ 7, 8 og 12 i Kraft fra et tidligere Tidspunkt.

2.

Bekendtgørelse

(af 22. August 1921)

om

Ikrafttræden af Bestemmelserne i §§ 7, 8 og 12 i Lov af 6. Maj 1921 om Invalidedeforsikring.

(Indenrigsministeriet).

I § 33 i Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 om Invalidedeforsikring fastsættes det, at Indenrigsministeren kan sætte Bestemmelserne

i Lovens §§ 7, 8 og 12 i Kraft fra et tidligere Tidspunkt end det for Lovens Ikrafttræden iøvrigt fastsatte Tidspunkt, den 1. Oktober 1921.

I Henhold hertil bestemmes det herved, at de nævnte Paragraffer 7, 8 og 12 træder i Kraft fra Dags Dato at regne.

3.

Lov

(af 6. Maj 1921)

om

Lærlingeforholdet

(Indenrigsministeriet).

§ 1.

Enhver Haandværker, Fabrikant, handlende, Andels- og Forbrugsforening, Beværter eller anden næringsdrivende, der antager en mandlig eller kvindelig Person under 18 Aar til at arbejde i sin Virksomhed, skal — forsaavidt den paagældende ikke allerede er udlært i Faget eller vedkommende Del af Faget — sørge for, at der, forinden vedkommende træder i Arbejde, oprettes skriftlig Lærekontrakt, og at denne af den stedlige Politivirighed forsynes med Paategning om, at den er affattet i Overensstemmelse med nærværende Lovs Forskrifter. Efterkommes disse Bestemmelser ikke, har Overenskomsten om Antagelsen ingen Gyldighed.

Indenrigsministeren kan overdrage Bestyrelserne for de stedlige kommunale Arbejdsanvisningskontorer (i København og Frederiksberg Centralarbejdsanvisningskontoret) i Stedet for Politivirigheden at give den ovennævnte Paategning om, at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med denne Lov. De nærmere Regler herom fastsættes i en af Indenrigsministeren udfærdiget Bekendtgørelse.

Ingen kan indtræde i Lærlingeforhold, forinden den paagældende er lovlig udskrevet af Skolen og fyldt 14 Aar.

Foranstaaende Bestemmelser om Oprettelse af skriftlig Lærekontrakt finder dog ikke Anvendelse,

1) naar den umyndige er antaget som Bud, Haandlanger

eller til Udførelse af Arbejde, som ikke falder ind under Udførelse af Faget,

2) naar Ansættelsen paa Grund af den paa Arbejdsstedet raadende Arbejdsdeling alene angaar Udførelse af et vist Specialarbejde, som ikke fordrer nogen alsidig Uddannelse.

Spørgsmaal om, hvorvidt et Fag (eller Del heraf), for hvis Lærlinge der ikke hidtil har været anvendt Lærlingekontrakt, anses som henhørende under denne Lov, afgøres af Indenrigsministeren efter Samraad med Handelsministeren og efter forudgaaet Forhandling med det paagældende Fags Organisationer.

Øvrigheden skal efter Indenrigsministerens Foranstaltning være forsynet med Blanketter til Lærekontrakter, særskilt udarbejdede henholdsvis for Haandværk og Industri og for Handel, der udleveres uden Betaling.

§ 2.

Uberettiget til at antage Lærlinge er:

1) den næringsdrivende eller Bestyrer af en Andels- eller Forbrugsforening, som ikke selv er faglig oplært i det Fag, hvori Lærlingen skal antages til Oplærelse, medmindre Lærlingens Oplærelse paa betryggende Maade er overdraget en i Virksomheden beskæftiget, faglig uddannet Mand eller Kvinde; dog kan det tillades en handlende eller en Bestyrer af en Andels- eller Forbrugsforening, der ikke selv er faglig oplært, at antage Lærlinge, naar vedkommende i 5 Aar har drevet Handelsvirksomhed som Hovederhverv,

2) den næringsdrivende, der ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, medmindre han har erholdt Æresoprejsning,

3) den, i hvis Bedrift eller Forretning der tre Gange er forefaldet Standsninger — Lockout, Strejke eller tvingende Naturforhold dog undtagne —, som har givet Anledning til Ophævelse af Lærekontrakter (jfr. § 15, Nr. 2),

4) den, der 3 Gange i Løbet af 5 Aar har gjort sig skyldig i saadanne Brud paa Lærekontrakter, at disses Ophævelse er blevet en Følge heraf.

Den næringsdrivende, der 2 Gange i Løbet af 10 Aar ved Voldgift (jfr. § 20) er ikendt Erstatning til en Lærling for at

have ladet det mangle paa tilbørlig Omhu for Lærlingens Uddannelse (jfr. § 10), skal ligeledes være uberettiget til at antage Lærlinge, medmindre Lærlingens Uddannelse paa Grund af Virksomhedens Omfang, eller fordi den næringsdrivende ikke selv er faglig uddannet, jfr. ovenfor Nr. 1, har maattet betros en i Virksomheden ansat Person; har denne ved sin Forsømmelighed 2 Gange i Løbet af 10 Aar foraarsaget saadan Erstatnings Iken-delse, mister han Retten til at uddanne Lærlinge (jfr. § 15, sidste Stykke). Saafremt Virksomheden paa Grund af idømt Erstatning 2 Gange i Løbet af 10 Aar har maattet skifte en saadan ledende Mand og atter bliver idømt Erstatning, fortaber Virksomheden Retten til at uddanne Lærlinge (jfr. § 15, sidste Stykke).

I Tvivlstilfælde afgøres Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person efter sin Uddannelse og sit Kendskab til Faget maa betragtes som faglig oplært, af Indenrigsministeren efter Samraad med Handelsministeren.

§ 3.

Læretidens Varighed, der ikke maa overstige 5 Aar, bestemmes i Kontrakten. Den i § 5 omhandlede Prøvetid er indbefattet under Læretiden.

Naar Lærlingen ved Kontraktens Oprettelse er over 16 Aar, skal Kontrakten foruden af Værgen medunderskrives af Lærlingen selv, hvis den skal være bindende efter Lærlingens 20. Aar. Er Kontrakten indgaaet tidligere, er den ikke forbindende for Lærlingen længere, end indtil han har opnaaet en Alder af 20 Aar. Saafremt han da ikke vil fortsætte Lærlingeforholdet i hele det ved Kontrakten bestemte Tidsrum, er Læremesteren heller ikke længere bundet ved Kontrakten.

Indenrigsministeren skal paa derom af Læremester og Lærling (Værgen) i Forening indgivet Andragende være bemyndiget til at tillade, at Læretiden afbrydes for et Tidsrum af højst et Aar for derved at give Lærlingen Lejlighed til at besøge et teoretisk Undervisningskursus.

§ 4.

Det skal ved Kontrakten nøjagtig bestemmes, paa hvilke økonomiske Vilkaar Lærlingen skal arbejde i Læretiden. Meste-

ren skal betale den i nærværende Lovs § 11 omhandlede Undervisning i en Handels- eller teknisk Skole, forsaavidt Lærlingen i Henhold til Erklæring fra Skolen giver regelmæssigt Møde i denne, ligesom Mesteren skal bestride Udgifterne ved Aflæggelse af Læreprøve, hvor Adgang dertil haves.

Der maa ikke i Kontrakten optages Bestemmelse om, at Lærlingen efter udstaaet Læretid eller indenfor et vist Tidsrum derefter ikke maa tage Arbejde i det paagældende Fag eller drive Forretning i samme, eller om, at Lærlingen efter Læretidens Udløb skal arbejde hos Læremesteren for en bestemt Løn. Enhver udenfor Kontrakten indgaaet Forpligtelse, der strider imod de de her givne Bestemmelser, er ugyldig.

§ 5.

De tre første Maaneder af Læretiden anses som en gensidig Prøvetid, i hvilken saavel Mesteren som Lærlingen, hvis han i Løbet af denne Tid har naaet 18 Aars Alderen, og ellers hans Forældre eller Værgen uden Angivelse af nogen Grund kan forlange Kontrakten hævet. I saa Fald er ingen af Parterne berettiget til Erstatning hos den anden, medmindre udtrykkelig Bestemmelse derom er indført i Kontrakten.

§ 6.

Lærlingen skal vise sin Læremester Troskab, Lydighed og Ærbødighed; han skal være Mesteren til Medhjælp ved Arbejdet i Virksomheden, saa vidt som hans Arbejdskraft og Færdighed tilsteder.

§ 7.

Arbejdstiden for Lærlinge maa ikke vare længere end for udlærte Medhjælpere i samme Fag. Dog kan Mesteren paalægge Lærlingen før Arbejdets Paabegyndelse at foretage det fornødne til Tilrettelægning af dette eller efter Arbejdets Ophør at foretage fornøden Oprydning paa Arbejdsstedet, ligesom Lærlinge over 18 Aar skal have Ret til at deltage i Arbejde udenfor Arbejdstiden. Den til Tilrettelægningen eller Oprydningen medgaaede Tid, der som Regel ikke maa udgøre mere end tilsammen $\frac{1}{2}$ Time daglig, henregnes ikke til Lærlingens Arbejdstid. I øvrigt gælder om Lærlingens Arbejdstid følgende Bestemmelser:

1) Lærlinge i Haandværk og Industri fra 14 til 18 Aars Alderen maa ikke anvendes til Arbejde i Tiden før Kl. 6 Morgen eller efter Kl. 6 Aften. Denne Arbejdstid skal efter højst $4\frac{1}{2}$ samlede Arbejdstimer være afbrudt af mindst $\frac{1}{2}$ Times Spise- eller Hviletid. Udover de saaledes fastsatte Arbejdstimer maa de paagældende ej heller anvendes til noget Arbejde i en Fabriks eller et Værkstedes Tjeneste i eller udenfor sammes Omraade. For Lærlinge, der besøger Handels- eller tekniske Skoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte saadan Undervisning i den for vedkommende Skoler almindelige Undervisningstid (jfr. § 11, 1ste Stykke).

Naar det skønnes nødvendigt for vedkommende Lærings faglige Uddannelse, kan Indenrigsministeren dog paa derom indgivet Andragende efter Arbejdsraadets Indstilling tillade, at mandlige Lærlinge, der har fyldt 16 Aar, i Tiden mellem Kl. 6 Aften og Kl. 6 Morgen deltager i Arbejde, der ifølge dets Natur maa foregaa kontinuerligt, i følgende Virksomheder: Jern- og Staalfabrikker, Glasværker, Papirmøller og Raasukker-Fabrikker.

2) Handelslærlinge maa ikke anvendes til Arbejde i Tiden før Kl. 6 Morgen og efter det Tidspunkt om Aftenen, fra hvilket Butikker og Lagre ifølge den gældende Lovgivning skal holdes lukkede, og det skal — bortset fra de sidste 7 Dage forud for Juleaften — iagttages, at der tilstaas Lærlingene en samlet Hvileperiode af mindst 12 Timer i Døgnet. Dog kan Indenrigsministeren paa derom indgivet Andragende tillade Lærlinge, der har fyldt 16 Aar, at arbejde i Tiden mellem nævnte Tidspunkt om Aftenen og Kl. 6 Morgen i begrænset Omfang, naar saadant skønnes at være nødvendigt for deres faglige Uddannelse.

3) Lærlinge i Barber- og Frisørfaget maa ikke anvendes til Arbejde i Tiden før Kl. 6 Morgen og efter det Tidspunkt om Aftenen, fra hvilket Barber- og Frisørvirksomheder ifølge den gældende Lovgivning skal holdes lukkede, og det skal iagttages, at der tilstaas Lærlingene en samlet Hvileperiode af mindst 12 Timer i Døgnet.

4) Der skal tilstaas Lærlinge i Beværterfaget en samlet Hviletid af mindst 11 Timer i Døgnet.

§ 8.

Der skal tilstaas Lærlinge i Haandværk, Industri eller Handel et ugentligt Fridøgn, der saa vidt muligt skal falde paa Folketkirkens Søn- og Helligdage. Indenrigsministeren skal være bemyndiget til efter Samraad med Handelsministeren at tillade Afvigelser fra denne Bestemmelse for indtil 2 Uger aarlig i saadanne Handelsvirksomheder, der driver Handel fra Butik.

Der skal tilstaas andre Lærlinge et ugentligt Fridøgn.

§ 9.

Læremesteren skal i den Del af Læretiden, i hvilken Lærlingen har Ophold hos ham, og — saa vidt det staar i hans Magt — tillige udenfor denne, vaage over Lærlingens Opførsel og sædelige Forhold og værne ham mod umoralsk Paavirkning. Læremesteren skal, saa vidt det staar i hans Magt, værne Lærlingen mod Mishandling fra andre i Virksomheden beskæftigede Personer eller fra Mesterens Hússtands Side. Han maa ikke anvende Lærlingen til Arbejder, der er skadelige for hans Sundhed eller ikke staar i Forhold til hans Kræfter, ligesom han ikke maa anvende ham til andet Arbejde end det, der henhører til Forretningens Virksomhed.

Saafermt Lærlingen har Bopæl hos Læremesteren, skal der af denne anvises ham et forsvarligt indrettet Soverum; hver Lærling skal have sin egen Seng.

§ 10.

Læretiden skal anvendes saaledes, at Lærlingen efterhaanden lærer det Fag eller den Del af Faget, hvori han er antaget til at oplæres, saa fuldstændigt som muligt, og det skal søges bragt dertil, at han ved Udløbet af Læretiden kan aflægge Læreprøve, hvor Adgang haves til Aflæggelse af en saadan.

Det kan af Indenrigsministeren efter Samraad med Handelsministeren og i Henhold til Indstilling af Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer bestemmes, at Læreprøven skal aflægges i visse Fag eller Dele af Fag, samt hvorledes og for hvem Proven vil være at aflægge. Forsaavidt saadan Bestemmelse er truffet, paahviler det Mesteren under Læretiden samt ved Lære-

tidens Udløb at gøre Lærlingen opmærksom paa hans Pligt til at aflægge saadan Prøve.

Undlader en Lærling at aflægge pligtig Læreprøve, eller be-
staar han ikke saadan Prøve — uden at dette maa tilskrives
Mangler ved hans Uddannelse —, har det til Følge, at Mesteren
ikke er pligtig til i Lærebrevet (§ 11) at afgive Bevidnelse om
Lærlingens Dygtighed i sit Fag eller den Del af Faget, hvori han
er antaget til at arbejde.

§ 11.

Læremesteren skal saa vidt muligt holde Lærlingen til paa
forsvarlig Maade at deltage i saavel den almindelige som i
den Faget vedrørende særlige Undervisning i en af de paa Stedet
værende Handels- eller tekniske Skoler. Undervisningen skal
foregaa udenfor Arbejdstiden, medmindre det af vedkommende
Skoles Ledelse efter forud indhentet Tilslutning fra et Flertal
af vedkommende Fags stedlige Læremestre undtagelsesvis bestem-
mes anderledes og Indenrigsministeren efter Samraad med Han-
delsministeren godkender en saadan Ordning.

Undervisningen for Lærlinge i Handels- og tekniske Skoler
maa ikke finde Sted efter Kl. 9 Aften. Hvor Hensynet til Sko-
lens Tarv gør det nødvendigt, kan Handelsministeren dog efter
Samraad med Indenrigsministeren bevilge Undtagelser fra denne
Bestemmelse.

Den vedkommende Skole giver ved Udskrivningen Lærlingen
et Bevis for den Undervisning, som Lærlingen har gennemgaaet
i Skolen.

Saaframt Lærlingen, naar Læretiden er udløbet, ikke aflæg-
ger Læreprøve, har Mesteren at meddele ham et Lærebrev, inde-
holdende en Bevidnelse af, hvor længe han har staaet i Lære, og
hvorvidt han har opnaaet Dygtighed i sit Fag, jfr. dog § 10.
Har Mesteren ladet det mangle paa tilhørlig Omhu for Lærlin-
gens Uddannelse, og dette er Grunden til, at Lærlingen ikke ved
Læretidens Udløb er i Stand til at aflægge Læreprøve eller kan
erhverve Lærebrev med Attest om Duelighed, er Mesteren pligtig
til at give Lærlingen Erstatning efter Voldgiftens Skøn (jfr.
§ 20). Har Mesteren i Lærebrevet givet en vitterlig urigtig Be-
vidnelse, ifalder han herfor Straf efter almindelig borgerlig
Straffelovs § 155.

Saaframt Læreforholdet ikke føres til Ende, er Lærlingen be-
rettiget til af Mesteren at forlange en skriftlig Bevidnelse af, i
hvor lang Tid Læreforholdet har vedvaret. Saadan Bevidnelse
bliver at udfærdige i Overensstemmelse med en af Indenrigs-
ministeren fastsat Formular.

§ 12.

Mesteren maa paase, at Lærlingen er Medlem af en offentlig
anerkendt Sygekasse. Omkostningerne udredes af Læremesteren.

Saaframt en Lærling bliver lidende af en uhelbredelig Syg-
dom, eller noget betydeligt vedvarende Onde er tilføjet Lærlingen,
eller saaframt Lærlingen bliver lidende af en langvarig Sygdom,
der af vedkommende Sygekasselage efter en Maanedes Forløb
skønnes at ville hindre Uddannelsen i mere end 3 Maanedes, skal
Læremesteren være berettiget til at opsiges Læringlekontrakten
med 2 Maanedes Varsel.

Kan en Lærling som Følge af Sygdom ikke deltage i Arbej-
det, paahviler det Læremesteren, indtil Læringleforholdet lovligt
ophører — dog ikke ud over et Tidsrum af 3 Maanedes —, at
udrede den tilsagte Løn samt endvidere, naar Lærlingen bor hos
Mesteren, Kost og Logi, saa længe Lærlingen forbliver i Meste-
rens Hus, og i andet Fald Kostpenge, dog ikke for et længere
Tidsrum end 8 Uger. Kostpengene, der bortfalder for den Tid,
Lærlingen maatte være indlagt paa et Sygehus eller en lignende
Anstalt for Sygekassens Regning eller uden Betaling for alminde-
lig Kur og Pleje, fastsættes, hvis mindelig Overenskomst ikke
kan opnaas, efter de stedlige Forhold, dog ikke under 1 Kr. om
Dagen.

Skulde der være sluttet Overenskomst om, at Læreforholdet
skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemsogt af Sygdom,
eller skulde der under Sygdommen blive indgaaet Overenskomst
om at hæve Læreforholdet, frigøres Mesteren ikke i Forhold til
det offentlige, som Lærlingen maatte falde til Byrde, for de ham
foran paalagte Forpligtelser.

Paadrager Lærlingen sig en Sygdom ved eget utilbørligt
Forhold, er Mesteren, saaframt Lærlingen som Følge af Sygdom-
men ikke kan deltage i Arbejdet, ikke pligtig at betale Løn for
det paagældende Tidsrum.

§ 13.

Forinden en indgaaet Lærekontrakt lovlig er hævet, maa Lærlingen ikke af nogen anden tages i Lære eller anvendes som Medhjælp i samme Fag.

§ 14.

Naar en Lærling, der er under 18 Aar, uberettiget har forladt Læren, er Læremesteren berettiget til at forlange ham bragt tilbage ved Politiets Foranstaltning, saafremt Begæring herom indgives inden 14 Dage efter Lærlingens Bortgang. Tilbageførelsen sker uden Udgift for Mesteren.

Tilbageførelsen bliver dog at stille i Bero, naar Lærlingens Forældre eller Værge inden en af Politiet fastsat kort Frist søger Lærlingeforholdet ophævet ved Sagsanlæg eller Voldgift.

§ 15.

Lærekontrakten bortfalder:

1) naar Mesteren dør, uden at der indtræder nogen i hans Sted, der er villig og ikke efter nærværende Lovs § 2 uberettiget til at fortsætte Læreforholdet som Læremester. Saafremt en anden er villig til og kan indtræde i den afdøde Mesters Sted, er det dog en Betingelse for Forholdets Fortsættelse, at Lærlingen eller, hvis denne er under 18 Aar, vedkommende Forældre eller Værge ved en Paategning paa Kontrakten meddeler Samtykke hertil; er Lærlingen over 16 Aar, udkræves tillige hans egen Medunderskrift,

2) naar Mesterens Bedrift eller Forretning ophæves eller paa Grund af Konkurs eller anden Aarsag — dog ikke Lockout, Strejke eller tvingende Naturforhold — standses for et længere Tidsrum end 2 Maaneder,

3) naar Lærlingen uberettiget har forladt Læren, og Mesteren ikke inden 14 Dage gør Skridt til at kræve ham tilbage eller søge Erstatning.

Endvidere bortfalder Lærekontrakten, naar Mesteren to Gange i Løbet af 10 Aar ved Voldgift (jfr. § 20) er ikendt Erstatning til en Lærling for at have ladet det mangle paa tilbørlig Omhu for Lærlingens Uddannelse (jfr. § 10), medmindre Lærlingens Uddannelse paa Grund af Virksomhedens Omfang, eller

fordi den næringsdrivende ikke selv er faglig uddannet, jfr. § 2, Nr. 1, har maattet betros en i Virksomheden ansat Person; har denne ved sin Forsømmelighed to Gange i Løbet af 10 Aar forårsaget saadan Erstatnings Ikendelse, mister han Retten til at uddanne Lærlinge (jfr. § 2, næstsidsste Stykke). Saafremt Virksomheden paa Grund af idømt Erstatning 2 Gange i Løbet af 10 Aar har maattet skifte en saadan ledende Mand og atter bliver idømt Erstatning, fortaber Virksomheden Retten til at uddanne Lærlinge (jfr. § 2, næstsidsste Stykke).

§ 16.

Kontrakten kan af Mesteren hæves:

1) i Tilfælde af Lærlingens Sygdom overensstemmende med Regelen i § 12;

2) naar Lærlingen gør sig skyldig i væsentlige Brud paa de ham ifølge Lærlingeforholdet paahvilende Pligter;

3) naar Lærlingen ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

De under 2) og 3) nævnte Forhold skall dog ikke berettigge Mesteren til at hæve Kontrakten, naar han ikke inden 2 Maaneder, efter at han fik Kundskab om Forholdet, benytter sig af sin Ret til at ophæve Kontrakten.

§ 17.

Kontrakten kan af Lærlingen eller af Forældre eller Værge paa hans Vegne hæves:

1) naar Mesteren dør (jfr. § 15, 1ste Stykke),

2) naar Mesteren ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling,

3) naar Mesteren gør sig skyldig i væsentligt Brud paa sine Forpligtelser mod ham,

4) i Tilfælde af, at Mesterens Virksomhed flytter til en anden Kommune, dog at Københavns og Frederiksberg Kommuner i denne Henseende regnes for een Kommune, hvorhos Indenrigsministeren for andre Kommuners Vedkommende kan træffe samme Bestemmelse,

5) naar Mesteren er fraværende fra Forretningen i over 3

Maaneder, uden at Lærlingens Oplærelse varetages af en fagmæssig uddannet Person,

6) naar Lærlingen ved Sygdom eller af anden Grund mister den Evne til at opnaa Uddannelse i Faget, hvoraf han ved Kontraktens Indgaaelse var i Besiddelse, eller naar Lærlingens fortsatte Uddannelse i Faget efter Lægens Skøn medfører Fare for hans Liv eller Helbred,

7) naar en kvindelig Lærling bliver gift,

8) forsaavidt en kvindelig Lærling er i Huset hos en gift Mester, naar dennes Hustru dør eller hendes Samliv med ham ophører.

§ 18.

Udenfor de i Paragrafferne 16 og 17 nævnte Tilfælde kan saavel Mesteren som Lærlingen eller dennes Værge paa hans Vegne have Lærlingekontrakten efter at have udredet den derfor fastsatte Erstatning (§ 20).

§ 19.

Nægter Politiovrigheden (eller vedkommende Arbejdsanvisningskontors Bestyrelse, jfr. § 1, 2det Stykke) at godkende en Lærekontrakt, kan den i saa Henseende trufoe Afgørelse indenfor en Frist af 4 Uger indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig. Finder nævnte Minister, at Kontrakten bør godkendes, giver Øvrigheden (Kontorbestyrelsen) Kontrakten Paategning herom og registrerer Kontrakten.

§ 20.

Twistigheder mellem Mester og Lærling vedrørende denne Lovs §§ 10, 11, 16, Nr. 2, og 17, Nr. 3, 5 og 6, samt § 18 og § 21, 2det Stykke, skal afgøres ved Voldgift, forsaavidt ikke begge Parter bliver enige om en anden Fremgangsmaade. Voldgiften skal afsiges af en af Stedets Øvrighed valgt Formand samt to af hver af Parterne valgte, fuldmyndige Mænd eller Kvinder, der er oplærte i Faget. Den, som ønsker Voldgift afholdt, skal derom skriftlig eller mundtlig henvende sig til Formanden, som derefter berammer et Voldgiftsmøde og med en Frist af ikke over 8 Dage tilsiger Parterne at lade deres Voldgiftsmænd møde ved dette. Endelig Afgørelse med uigenkaldelig bindende Virkning

for Parterne træffes i Mødet med Stemmeflerhed. I Tilfælde af anmeldt gyldig Udeblivelsesgrund for en af Voldgiftsmændene, samt naar Formanden finder det nødvendigt for Sagens rigtige Afgørelse, udsættes Mødet, dog ikke mere end een Gang og ikke udover 8 Dage. Saafrømt en af Voldgiftsmændene udebliver uden saadan Anmeldelse, kan Sagen afgøres af Formanden og de andre Voldgiftsmænd. Ved Voldgiftsafgørelsen kan Kontrakten ophæves, ligesom der kan tilkendes den skadelidte Part Erstatning.

De af Voldgiften afsagte Kendelser kan eksekveres efter de for Domme gældende Regler.

§ 21.

Den næringsdrivende, der overtræder Bestemmelserne i §§ 1—2 eller 13, straffes med Bøder fra 5 til 200 Kr., der tilfalder den kommunale Hjelpekasse for det Sted, hvor Overtrædelsen er begaaet.

Saafrømt Mesteren har forsømt at sørge for Oprettelse af lovlig Lærekontrakt og Arbejdsforholdet desuagtet har bestaaet i nogen Tid, vil han endvidere under Hensyn til Varigheden heraf kunne ikendes Erstatning til Lærlingen ved den i § 20 nævnte Voldgift.

Samme Straf som i 1ste Stykke nævnt ifalder, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse finder Anvendelse paa Forholdet, den Læremester, der i væsentlig Grad tilsidesætter de ham ifølge §§ 7—11 paahvilende Forpligtelser, eller som uberettiget bortviser Lærlingen af Læren, saavel som den Lærling, der i væsentlig Grad tilsidesætter de ham ifølge § 6 paahvilende Forpligtelser, eller som uberettiget forlader Læren. Er Lærlingen umyndig, og Forældre eller Værge er Skyld i, at han uden Berettigelse har forladt Læren, eller undlader at vende tilbage i den, rammer Straffen dem.

§ 22.

Sager angaaende Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 1—2, 7—11 samt 13 paatales af det offentlige og behandles som offentlige Politisager. Retssager mellem Mestre og Lærlinge, der rejser sig af Lærlingeforholdet, behandles som private Politisager. Den Erstatning, der i en Sag maatte blive at tilkende den skade-

lidte Part, kan med Parternes Samtykke fastsættes ved Dommerens Skøn.

§ 23.

Denne Lovs Bestemmelser med Undtagelse af § 1 — jfr. § 3, 1ste Stk., 1ste Pkt. og § 4, 1ste Stk., samt de dertil sig sluttende Bestemmelser i § 22 — og § 20 finder ogsaa Anvendelse paa Lærlingeforhold, indgaaede med Lærlinge over 18 Aar.

§ 24.

Indenrigsministeren kan, forsaavidt angaar Virksomheder, der er inddragte under Tilsyn i Henhold til Lov Nr. 143 af 29. April 1913 om Arbejde i Fabrikker m. v., fastsætte, at Tilsynet med, at Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 7 og 8 overholdes, skal udføres af Arbejds- og Fabriktilsynet i Stedet for af Øvrigheden.

§ 25.

Som Bistand for Indenrigsministeriet ved Behandlingen af Sager vedrørende Lærlingeforhold kan der ansættes to honorarlønnede Konsulenter, henholdsvis for Haandværk og Industri og for Handel.

§ 26.

Nærværende Lov træder i Kraft 6 Maaneder efter dens Bekendtgørelse i Lovtidende, og samtidig ophæves Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889.

Forslag til Revision af Loven bliver at forelægge senest for den i Aaret 1924 sammentrædende ordinære Rigsdag.

Bestemmelserne i § 12 om Læremesterens Forpligtelser i Tilfælde af Lærlingens Sygdom finder ikke Anvendelse paa Lærlingeforhold, der er stiftede forinden Lovens Ikrafttræden; for saadanne Lærlingeforhold gælder vedblivende de tilsvarende Regler i Lov af 30. Marts 1889 § 11.

De Kontrakter om Lærlingeforhold, der er afsluttede i de sønderjydske Landsdele i Henhold til den dér hidtil gældende tyske Lovgivning, vil, saa længe de bestaar, være undergivne nævnte Lovgivnings Bestemmelser. Det skal dog staa Parterne frit for, naar de derom er enige, at ombytte den oprindelige Kontrakt med en ny Kontrakt, afsluttet i Overensstemmelse med nærværende Lovs Regler.

4.

Cirkulære

(af 23. December 1921)

til

Overpræsidenten i København og samtlige Amtmænd vedrørende Lærlingeloven.

(Indenrigsministeriet).

Under Hensyn til, at Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet træder i Kraft den 1. Januar 1922, finder man Anledning til at henlede Opmærksomheden paa følgende Hovedpunkter i Loven, idet bemærkes, at den hidtil gældende Lærlingelov af 30. Marts 1889 er ophævet fra nævnte Tidspunkt at regne.

Lærlingeforholdets Stiftelse.

Under Loven henhører enhver Haandværker, Fabrikant, Handlende, Andels- og Forbrugsforening, Beværter eller anden Næringsdrivende, saaledes at den tidligere Lovs Begrænsning til bunden Næring er bortfalden.

Udenfor Loven falder Børn under 14 Aar, der overhovedet ikke maa antages som Lærlinge, ligesom Lærlinge ikke kan antages, forinden de er lovligt udskrevne af Skolen.

Loven omfatter derhos ikke umyndige, der er antaget som Bude, Haandlangere eller til Udførelse af Arbejde, som enten ikke falder ind under Udøvelse af Faget, eller som kun kan anses for et saadant Specialarbejde, at der til dets Udførelse ikke fordres nogen alsidig Uddannelse.

I Tilfælde af Tvivl om, hvorvidt det Arbejde, en umyndig antages til, er af saadan Art som ovenfor angiven, maa Spørgsmaalet forelægges Indenrigsministeriet; men det skal dog angives, at Personer, der i det væsentlige kun beskæftiges med Afskrivning (Maskinskrivning og Stenografi), Telefonpasning og lignende Arbejde, der ikke er egnet til at bibringe de paagældende en hel eller delvis Uddannelse i Faget, ikke kan antages at henhøre under Lærlingeloven. Derimod maa under Loven henføres Personer, der beskæftiges med Bogholderi, Korrespondance, Regnskabsføring og andet Arbejde, ved hvilket det er muligt at

uddanne de paagældende i Faget eller en Del af dette. Ligeledes maa under Loven antages at henhøre Personer, der er beskæftigede med Ekspedition i Butikker og Lagre. Forsaavidt der rejses Tvivl om, hvorvidt et Fag, der ikke henhørte under den tidligere Lærlingelov, skal henføres under den nye, vil Spørgsmaalet være at forelægge Indenrigsministeriet, der afgør det efter Samraad med Handelsministeriet og med vedkommende Organisationer.

Efter den tidligere Lærlingelov var enhver af Loven omfattet Erhvervsdrivende berettiget til at uddanne Lærlinge. Den nye Lov opstiller det Krav, at den paagældende enten selv skal være faglig uddannet i det Fag, hvori Lærlingen antages til Oplærelse, eller at Lærlingens Oplærelse paa betryggende Maade er overdraget en i Virksomheden beskæftiget, faglig uddannet Mand eller Kvinde; dog kan ikke faglærte Handlende (Bestyrere af Andels- og Forbrugsforeninger) antage Lærlinge, naar vedkommende i 5 Aar har drevet Handelsvirksomhed som Hovederhverv.

Der indeholdes desuden i Lovens § 2 nogle Bestemmelser om, hvilke erhvervsdrivende, der paa Grund af deres Forhold er uberegtigede til at antage Lærlinge. Disse Bestemmelser svarer til den tidligere Lovs Bestemmelser paa dette Punkt, men gaar noget videre.

Enhver Næringsdrivende, der antager en mandlig eller kvindelig Person under 18 Aar til at arbejde i sin Virksomhed, skal, inden den paagældende træder i Arbejde, altsaa ogsaa inden Paa-begyndelsen af Prøvetiden (§ 5), sørge for Oprettelsen af en skriftlig Lærekontrakt.

Kontrakten skal i København af Arbejdsdirektøren (jfr. Lov af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. § 34) og i Købstæderne og paa Landet af Politiovrigheden forsynes med Paategning om Kontraktens Overensstemmelse med Loven.

Forsaavidt den paagældende Myndighed nægter at godkende en Lærekontrakt, kan Afgørelsen indenfor en Frist af 4 Uger indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

Politiovrighederne og Arbejdsdirektoratet skal stedse være forsynede med Blanketter til Lærekontrakter, forskellige for Haandværk og Industri og for Handel. Disse Blanketter kan af

de paagældende Myndigheder rekvireres hos Indenrigsministeriet og udleveres uden Betaling.

Opmærksomheden henledes paa, at Lærlingen, forsaavidt han ved Kontraktens Oprettelse er over 16 Aar, skal medunderskrive Kontrakten, saafremt denne skal være verbindende for ham efter hans 20. Aar.

Kontraktens Indhold og Læremesterens og Lærlingens Forhold i Læretiden.

Bestemmelserne i Lovens § 3 om Læretidens Varighed er i Overensstemmelse med den tidligere Lovs, dog at der er tillagt Indenrigsministeren Bemyndigelse til efter Indstilling af Læremesteren og Lærlingens Værge at tillade, at Læretiden afbrydes for et Tidsrum af højst et Aar for derved at give Lærlingen Lejlighed til at besøge et teoretisk Undervisningskursus.

Der skal i Kontrakten optages Bestemmelser om, paa hvilke økonomiske Vilkaar Lærlingen skal arbejde, derunder om der skal ydes ham Kost og Logis. Det skal herved bemærkes, at det i Lovens § 9 er udtalt, at der, forsaavidt Lærlingen har Bopæl hos Læremesteren, skal anvises ham et forsvarligt indrettet Soverum, saaledes at hver Lærling faar sin Seng.

Endvidere er det fastsat, at Mesteren er forpligtet til at betale for den Undervisning, Lærlingen nyder i en Handels- eller teknisk Skole, forsaavidt Lærlingen giver regelmæssigt Møde i denne, jfr. dette Afsnits femte sidste Stykke, samt for Lærlingens eventuelle Aflæggelse af Læreprøve. Mesteren skal endelig paase, at Lærlingen er Medlem af en offentlig anerkendt Sygekasse og udrede Omkostningerne herved.

Der maa ikke i Kontrakten optages nogen Bestemmelse, hvis Indhold strider mod Loven, og derhos ej heller nogen Bestemmelse om, at Lærlingen efter udstaaet Læretid eller indenfor et vist Tidsrum derefter ikke maa tage Arbejde i det paagældende Fag eller drive Forretning i samme, eller om, at Lærlingen efter Læretidens Udløb skal arbejde hos Læremesteren for en bestemt Løn.

De tre første Maaneder af Læretiden anses som gensidig Prøvetid; Bestemmelserne herom svarer til den tidligere Lovs.

Reglerne om Lærlingens daglige Arbejdstid findes i Lovens

§ 7, hvoraf skal fremhæves, at Arbejdstiden ikke maa være længere end for udlærte Medhjælpere i samme Fag, dog at Lærlingen for Arbejdets Paabegyndelse og efter dets Ophør kan beskæftiges med Tilrettelægning af Arbejdet og Oprydning paa Arbejdsstedet, som Regel dog ikke mere end $\frac{1}{2}$ Time ialt. Lærlinge over 18 Aar skal dog have Ret til at deltage i Overarbejde.

Iøvrigt er for Lærlinge indenfor Haandværk og Industri det bestaaende Forbud mod Natarbejde udvidet til at gælde Tiden fra Kl. 6 Aften til Kl. 6 Morgen. Fra dette Forbud kan Indenrigsministeren dog paa derom indgivet Andragende efter Arbejdsraadets Indstilling tillade Afvigelser for Lærlinge, der har fyldt 16 Aar, forsaavidt angaar Deltagelse i visse nærmere angivne kontinuerligt drevne Virksomheder.

For Handelslærlinge og for Lærlinge indenfor Barber- og Frisørfaget er det forbudt at arbejde fra det Tidspunkt om Aftenen, fra hvilket henholdsvis Butikker og Lagre og Barber- og Frisørvirksomheder skal holdes lukkede, og til Kl. 6 Morgen.

Der skal derhos tilstaas Lærlinge indenfor Beværterfaget en samlet Hviletid af mindst 11 Timer i Døgnet.

Endelig skal der tilstaas enhver Lærling et ugentlig Fritidstid, der for Haandværk, Industri og Handel saavidt muligt skal falde paa Søn- og Helligdage.

Ingen Lærling er undergiven sin Læremesters Hustugt, men Læremesteren skal saavidt muligt føre Tilsyn med Lærlingen. (Lovens § 9).

Der indeholdes i Lovens §§ 10 og 11 Bestemmelser om Læremesterens Pligter med Hensyn til Lærlingens faglige Uddannelse. Disse Bestemmelser svarer i det store og hele til den tidligere Lærningelovs Regler herom. Bestemmelserne i Næringslov af 29. December 1857 § 27, jfr. Bekendtgørelserne Nr. 98 og 99 af 3. Oktober 1884 om Aflæggelse af frivillige Svendepøver, er vedblivende i Kraft; naar det i Lærningelovens § 10 er udtalt, at det skal søges bragt dertil, at Lærlingen ved Læretidens Udløb kan aflægge Læreprøve, kan dette saaledes finde Anvendelse paa de tidligere Svendepøver.

Endvidere er der ved en Bestemmelse i § 10 aabnet Adgang for Indførelsen af tvungne Læreprøver, forsaavidt der derom foreligger en fælles Indstilling fra et Fags Arbejdsgiver- og Arbej-

derorganisationer, indeholdende Forslag om, hvorledes og for hvem Prøven vil være at aflægge.

Der er derhos paalagt Læremesteren en Pligt til saa vidt muligt at holde Lærlingen til paa forsvarlig Maade at deltage i saavel den almindelige som i den Faget vedrørende særlige Undervisning i en af de paa Stedet værende Handels- eller tekniske Skoler. Saadan Undervisning skal finde Sted i Tiden mellem Arbejdstidens Ophør og Kl. 9 Aften. Afvigelser herfra kan dog bevilges.

Manglende Opfyldelse af Mesterens Pligter i den ovenfor omhandlede Henseende medfører Erstatningsansvar for denne.

Saafremt Læreforholdet ikke føres til Ende, er Lærlingen berettiget til af Mesteren at forlange en skriftlig Bevidnelse af, i hvor lang Tid Læreforholdet har vedvaret i Overensstemmelse med en af Indenrigsministeren fastsat Formular.

Formularer til saadan Bevidnelse kan faas hos samme Myn- dighed, hos hvilken Lærekontrakter skal godkendes.

Bestemmelser om, hvorledes Mesteren i Tilfælde af Lær- lingen Sygdom vil have at forholde sig, findes i Lovens § 12.

Lærningeforholdets Ophør, Regler om Afgørelse af Tvistigheder angaaende Forholdet og af Sager om Overtrædelse af Loven.

Reglerne om Lærningeforholdets Ophør findes i Lovens §§ 14—18.

De svarer i det væsentlige til den tidligere Lærningelovs Bestemmelser herom og indeholder Bestemmelser dels om de Tilfælde, hvor Lærekontrakter af sig selv bortfalder, og dels om de Tilfælde, hvor Mesteren og Lærlingen eller dennes Værge kan ophæve Kontrakten. Det skal dog fremhæves, at Lærekontrakten ikke af sig selv bortfalder, fordi Mesteren dør, idet den, forsaavidt Lærlingen eller hans Værge ønsker det, kan fortsættes, hvis der indtræder en dertil kvalificeret Person i Læremesterens Sted.

Kontrakten bortfalder ej heller som tidligere af sig selv, fordi Mesteren ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Me- ning vanærende Handling, men Kontrakten kan af Lærlingen eller dennes Værge hæves af den anførte Grund. Derimod er der fastsat Bestemmelser, hvorefter Kontraktens absolute Bortfald

indtræder i visse nærmere angivne Tilfælde af Forsømmelighed fra Mesterens Side med Hensyn til Lærlingens Uddannelse.

Twistigheder mellem Mester og Lærling vedrørende Spørgsmaal om Lærlingens behørig Uddannelse samt om den for Kontraktens utidige Afbrydelse fastsatte Erstatning afgøres som hidtil ved Voldgift, forsaavidt ikke Parterne bliver enige om en anden Fremgangsmaade. Voldgiften skal afsiges af en af Stedets Øvrighed valgt Formand samt to af hver af Parterne valgte, fuldmyndige Mænd eller Kvinder, der er oplærte i Faget. Vedkommende Politimester, der skal udnævne Formanden, afgør, om Udnævnelsen skal finde Sted for hver enkelt Sag eller for en Periode; Ministeriet vilde dog finde det rettest, at den paagældende Formand udnævnes for en Periode, f. Eks. til 1. Januar 1925.

De af Voldgiften afsagte Kendelser kan eksekveres efter de for Domme gældende Regler.

Lovens Anvendelse paa tidligere stiftede Lærlingeforhold.

Med Hensyn hertil fastsætter Lovens § 26, at Bestemmelserne i § 12 om Læremesterens Forpligtelser i Tilfælde af Lærlingens Sygdom ikke finder Anvendelse paa Lærlingeforhold, der er stiftede forinden Lovens Ikrafttræden; for saadanne Lærlingeforhold gælder vedblivende de tilsvarende Regler i Lov af 30. Marts 1889 § 11. Lovens øvrige Bestemmelser maa derefter antages at finde Anvendelse paa de ved Lovens Ikrafttræden løbende Lærlingekontraktforhold. Læremesterens Forpligtelse til Betaling for Lærlingens Undervisning i en Handels- eller teknisk Skole (Lovens § 4) finder saaledes ogsaa Anvendelse paa de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Lærlingeforhold. Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovens § 12, 1. Stk., bemærkes for de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Lærlingeforholds Vedkommende, at Læremesterens Forpligtelse ifølge Lærlingelovgivningen med Hensyn til Omkostningerne ved Lærlingens Sygdom vil fyldestgøres, naar Læremesteren betaler Lærlingens Kontingent som Medlem af en Sygekasse.

For saadanne løbende Kontraktforhold, der ikke omfattedes af den tidligere Lov, men omfattes af Lærlingeloven af 6. Maj

1921, vil der være at oprette Lærekontrakt for Resten af Læretiden.

Derimod skal for saadanne ved Lovens Ikrafttræden løbende Lærlingeforhold, for hvilke der i Henhold til den tidligere Lov er oprettet behørig Kontrakt, denne Kontrakt ikke paa ny indsendes til Godkendelse. Hvad angaar de sønderjydske Landsdele, fastsætter Lovens den særlige Regel, at de Kontrakter om Lærlingeforhold, der er afsluttede i disse Landsdele i Henhold til den der hidtil gældende tyske Lovgivning, vil, saa længe de bestaar, være undergivne nævnte Lovgivnings Bestemmelser. Det skal dog staa Parterne frit for, naar de derom er enige, at ombytte den oprindelige Kontrakt med en ny Kontrakt, afsluttet i Overensstemmelse med nærværende Lovs Regler.

Sluttelig bemærkes, at Indenrigsministeriet i Henhold til Lovens § 25 har antaget to Konsulenter for Sager vedrørende Lærlingeforhold, nemlig for Haandværk og Industri, Direktør Gunnar Gregersen, Teknologisk Institut, G. A. Hagemannsgade 2, og for Handel, Købmand Lauritz Jensen, Kongedybet 4.

5.

Bekendtgørelse

(af 23. December 1921)

om

Tilsynet med visse under Lov af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet henhørende Virksomheder.

(Indenrigsministeriet).

I Medfør af Bestemmelsen i § 24 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Lærlingeforholdet har Indenrigsministeriet overdraget Arbejds- og Fabriktilsynet at føre Tilsyn med, at de Virksomheder, der er inddragne under det nævnte Tilsyn, overholder Bestemmelserne i Lærlingelovens §§ 7 og 8.

Denne Bekendtgørelse træder i Kraft den 1. Januar 1922.

Lov

(af 22. December 1921)

om

Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

(Indenrigsministeriet).

I. Arbejdsanvisning.

§ 1.

Stk. 1. Der kan af Indenrigsministeren meddeles offentlig Anerkendelse til kommunale Arbejdsanvisningskontorer, der fyldestgør de i denne Lov foreskrevne Betingelser.

Stk. 2. De omhandlede Arbejdsanvisningskontorer kan oprettes af:

- 1) en Amtskommune,
- 2) en Købstadskommune, en Handelspladskommune eller en Sognekommune,
- 3) af flere af de nævnte Kommuner i Forening.

Stk. 3. Flere Kommuner kan forene sig om Oprettelse af et Arbejdsanvisningskontor med Filialer.

§ 2.

Stk. 1. Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor skal ledes af en Bestyrelse, som bestaar af en Formand og mindst 6 Medlemmer, der vælges af vedkommende kommunale Raad — i København Borgerrepræsentationen. Af de af Kommunalraadene valgte Medlemmer, der skal udgøre et lige Tal, skal Halvdelen være Arbejdsgivere og Halvdelen Arbejdere.

Stk. 2. Til Formand maa ikke vælges nogen Person, der beskæftiger sig som Arbejdsgiver eller Arbejder eller er Leder af en Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation. Valget af Formand skal godkendes af Indenrigsministeren.

Stk. 3. Til Valg af Formand udkræves, at vedkommende har opnaaet et Stemmetail paa over Halvdelen af det kommunale Raads Medlemstal. Saafremt saadant Stemmetail ikke opnaas, vælges Bestyrelsens Formand af Indenrigsministeren, der ligeledes træffer Bestemmelse om Valget af Formanden, saafremt det af det kommunale Raad trufne Valg ikke godkendes.

Stk. 4. Ved Valg af Medlemmerne af Arbejdsanvisningskontorets Bestyrelse skal der gives de stedlige Sammenslutninger af Organisationer af henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere, hvor saadanne Sammenslutninger findes — dog i København »Dansk Arbejdsgiverforening« og »De samvirkende Fagforbund i Danmark« — Lejlighed til at afgive Indstilling om et dobbelt saa stort Antal Personer som det, der skal vælges. Forholdstalsvalg skal bringes til Anvendelse, naar saadant kræves af noget Medlem af det kommunale Raad. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere Regler angaaende Valgmaaden.

Stk. 5. Valget gælder for vedkommende kommunale Raads Funktionstid. Enhver til Kommunalraadet valgbar Person, der opfylder foranstaaende Betingelser, er pligtig at modtage Valg for en Valgperiode, men kan derefter nægte at modtage Valg i den kommende Valgperiode.

Stk. 6. Bestyrelsen er ulønnet, men der kan tillægges den Dagpenge for hver Mødedag.

Stk. 7. Det fornødne Personale ved Kontoret ansættes af vedkommende kommunale Raad — i København Magistraten — efter Indstilling fra Kontorets Bestyrelse.

Stk. 8. De ved nærværende Lovs Ikrafttræden fungerende Bestyrelser vedbliver at fungere til den 31. Marts 1922. Inden dette Tidspunkt skal der være foretaget Valg af Bestyrelse i Henhold til nærværende Paragrafs Bestemmelser.

§ 3.

Stk. 1. Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor er pligtigt at samarbejde med andre anerkendte Arbejdsanvisningskontorer efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse samt at være behjælpeligt med Indsamling af Arbejdsstatistik.

Stk. 2. Det anerkendte Arbejdsanvisningskontor i København skal for Anvisningens Vedkommende virke som Centralanvisningskontor for hele Landet. Indenrigsministeren kan bestemme, at enkelte af de øvrige anerkendte Arbejdsanvisningskontorer skal virke som Hovedkontorer for Dele af Landet, samt at et Arbejdsanvisningskontor skal virke som Filialkontor for et andet.

Stk. 3. Naar flere Kommuner er delagtige i Driften af et Arbejdsanvisningskontor, kan Indenrigsministeren tillade saadanne

Afviigelser fra de i nærværende Lov indeholdte Regler, som nødvendiggøres af Fællesskabet mellem Kommunerne.

Stk. 4. Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor kan ikke uden Indenrigsministerens Samtykke ophøre med sin Virksomhed eller overgaa til at være Filial af et andet Arbejdsanvisningskontor.

§ 4.

Stk. 1. Et anerkendt Arbejdsanvisningskontor skal anviser Arbejde af enhver Art. Anvisningen udføres uden Vederlag.

Stk. 2. De nærmere Regler for Arbejdsanvisningskontorets Virksomhed fastsættes i et Reglement, der udfærdiges af vedkommende kommunale Raad — i København den samlede Kommunalbestyrelse — efter Indstilling fra Kontorets Bestyrelse og godkendes af Indenrigsministeren. Kontoret er pligtigt at benytte Skemaer, Blanketter og andre Tryksager, der autoriseres af Indenrigsministeren til Brug ved Anvisningen.

Stk. 3. Der kan af Kontoret tilstaa Rejsehjælp til Personer, til hvilke der anvises Arbejde udenfor deres Hjemsted. Saafremt en Arbejdsgiver, der har forlangt Arbejdskraft anvist, antager andre Arbejdere, forinden den eller de af det paagældende Arbejdsanvisningskontor anviste Personer har kunnet naa frem til Arbejdsstedet, og Arbejdsgiveren som Følge heraf ikke har Brug for disse, kan de paa nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor faa udbetalt Rejsehjælp til Tilbagerejsen. I saadanne Tilfælde skal de af Kontorerne i den Anledning afholdte Rejseudgifter godtgøres disse af vedkommende Arbejdsgiver, medmindre han til det anvisende Kontor har sendt Afbestilling paa et saadant Tidspunkt, at Rejsen til Arbejdsstedet kunde have været undgaaet. Samme Erstatningspligt paahviler Arbejdsgiveren overfor en anerkendt Arbejdsløshedskasse, der paa tilsvarende Maade har afholdt forgæves Rejseudgifter.

§ 5.

Stk. 1. Anerkendte Arbejdsløshedskasser, som har Sæde eller Afdelinger i det Distrikt, for hvilke et anerkendt Arbejdsanvisningskontor er bestemt, skal, saa snart et Medlem melder sig arbejdsledig, paa dertil af Indenrigsministeren godkendte Blanketter tilstille vedkommende Arbejdsanvisningskontor Med-

delelse herom med Angivelse af det ledige Medlems Nummer, Navn, Bopæl, sidste Arbejdssted, Arbejdsindtægt m. v.

Stk. 2. Saafremt der mellem et anerkendt Arbejdsanvisningskontor og en stødlig Afdeling af en anerkendt Arbejdsløshedskasse — med Tilslutning af Arbejdsdirektøren samt vedkommende Arbejdsløshedskasse — træffes Aftale om, at de Medlemmer af Afdelingen, der bliver ledige, forinden Understøttelse udbetales, personlig skal henvende sig til Kontoret for at søge Arbejde, og at Arbejdsanvisningskontoret derefter skal tilstille den paagældende Afdeling de forannævnte af Indenrigsministeren godkendte Anmeldelsesblanketter i udfyldt Stand, bortfalder den i 1ste Stykke omhandlede Pligt for Afdelingen til at give Arbejdsanvisningskontoret Meddelelse.

Stk. 3. De paagældende Arbejdsløshedskasser er pligtige at yde de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer Bistand ved Arbejdsanvisning efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan, naar Omstændighederne taler derfor, efter Indstilling fra Arbejdsdirektøren, undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Arbejdsløshedskassers eller Afdelingers Vedkommende foretages Afviigelser med Hensyn til Indsendelsen af de i 1ste Stykke omhandlede Anmeldelsesblanketter.

Stk. 5. Ved Anvisning til ledige Pladser skal Arbejdsanvisningskontoret, naar der findes flere lige kvalificerede arbejdsøgende, fortrinsvis anviser Plads til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Stk. 6. Naar der af Arbejdsanvisningskontoret er anvist Plads til en arbejdsøgende, som er opført paa de fra en Arbejdsløshedskasse modtagne Blanketter, skal Meddelelse herom ufortøvet tilstilles Arbejdsløshedskassen.

Stk. 7. I Tilfælde af, at nogen af de gennem Arbejdsløshedskasser eller ved personlig Henvendelse til Arbejdsanvisningskontoret anmeldte ledige uden forudgaaende Anvisning overtager Arbejde, skal der herom henholdsvis af den paagældende Arbejdsløshedskasse-Afdeling eller af vedkommende Arbejder straks gives Meddelelse til Arbejdsanvisningskontoret.

Stk. 8. Arbejdsanvisningskontoret maa ikke give uvedkommende Adgang til at gøre sig bekendt med de fra Arbejdsløshedskasserne modtagne Oplysninger; dog skal Kontoret paa Anmod-

ning give Oplysning om, hvorvidt bestemte Arbejdere, der ønskes anvist til et Arbejde, er ledige. Finder Kontoret Anledning til at nægte at give saadan Oplysning, kan Arbejdsgiveren indanke Sagen for Arbejdsnævnet.

§ 6.

Stk. 1. Ved Anvisning af Arbejde skal der af det kommunale Arbejdsanvisningskontor eller den Arbejdsløshedskasse, der foretager Anvisningen, straks gives Arbejdsgiveren skriftlig Meddelelse om, at Anvisning har fundet Sted. Arbejdsgiveren skal, hvis Arbejdsforholdet ikke kommer i Stand, straks give Meddelelse herom til det kommunale Arbejdsanvisningskontor eller den Arbejdsløshedskasse, hvorfra Anvisningen er sket. Arbejdsanvisningskontoret skal straks lade den modtagne Meddelelse gaa videre til vedkommende Arbejdsløshedskasse.

Stk. 2. Naar et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse efter den 1. April 1922 begærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, skal der af Kassen udstedes et Arbejdsløshedskort for den paagældende. Kortets Form, Farve og Kontroltekst fastsættes af Arbejdsdirektøren; Kortet betegnes ved Udstedelsen med et Løbenummer, som skifter for hver Gang, nyt Kort udstedes. Ved Arbejdstiltrædelse afgives dette Kort til Arbejdsgiveren, der paategner det med Datoen for Arbejdets Paabegyndelse og Arbejdsgiverens (Firmaets) Underskrift, hvorefter Kortet af vedkommende Arbejder afgives til Arbejdsløshedskassen. Ved Arbejdets Ophør paahviler det Arbejdsgiveren uopholdelig at give Meddelelse derom til Arbejdsanvisningskontoret. Vægrer Arbejderen sig ved til Paategning at afgive det ham udleverede Arbejdsløshedskort, eller nægter han at være i Besiddelse af et saadant, paahviler det Arbejdsgiveren omgaaende at tilstille det nærmeste kommunale Anvisningskontor saa fyldige Oplysninger som muligt herom og herunder saa vidt muligt Arbejderens Navn og Bopæl samt Arbejdsløshedskassens Navn.

Stk. 3. Arbejdsgiveren maa ikke forsyne Arbejdsløshedskortet med Paategninger af nogen Art udover den i Stykke 2 paabudte.

Stk. 4. Udviser en Arbejdsgiver Forsømmelighed med Opfyldelsen af de ham i Medfør af nærværende Paragrafs Stykke 1 og 2 paahvilende Forpligtelser, eller overtræder han det i Stykke 3

indeholdte Forbud, straffes han med Bøder indtil henholdsvis 25 Kr. og 500 Kr. De i dette Stykke fastsatte Bøder skal beregnes for hver Forseelse for sig. Bøderne tilfalder Statskassen. Sager herom behandles som Politisager.

§ 7.

Stk. 1. Naar der fra vedkommende faglige Organisation skriftlig tilstilles et anerkendt Arbejdsanvisningskontor fyldestgørende Oplysning om, at der er varslet Strejke eller Lockout overfor en eller flere Arbejdspladser, foretager Kontoret ikke Arbejdsanvisning til disse fra Iværksættelsen, og indtil Strejken eller Lockouten er hævet eller kendt ulovlig.

Stk. 2. Foreligger der ikke Oplysning om, at der er varslet Strejke eller Lockout, men har et anerkendt Arbejdsanvisningskontor gentagne Gange forgæves foretaget Anvisning til samme Arbejdssted, og skønnes det herigennem eller af andre Grunde, at Arbejdsvægningen er af kollektiv Natur, indberettes Sagen til Arbejdsdirektøren, og det meddeles samtidig vedkommende Arbejdsgiver og Arbejdere, at dette er sket.

Stk. 3. Skønner Direktøren, at Sagen efter de foreliggende Oplysninger bør afgøres efter de for det paagældende Fag gældende Regler for Behandling af faglig Strid, tilstiller han det paagældende Fags Bestyrelse for Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer Meddelelse om Sagen; for saa vidt de paagældende Organisationer er Medlemmer af Hovedorganisationer, gives der tilige disse Meddelelse herom.

Stk. 4. Naar Arbejdsdirektøren har givet Organisationerne ovennævnte Meddelelse om en Sag angaaende Arbejdsvægning, foretages der ikke yderligere Anvisning i det omhandlede Tilfælde, før fagretslig Afgørelse i Sagen foreligger. Meddelelse om Afgørelsen skal straks gives Direktøren, som derefter foranlediger, at Anvisning paa ny foretages i Henhold til den trufne Retsafgørelse.

Stk. 5. Nægter vedkommende Arbejdsgiver at antage det tidligere ønskede Antal Arbejdere paa de fagretslig fastsatte Vilkaar, giver Direktøren fornøden Meddelelse saavel til Arbejdsgiveren som til vedkommende Arbejdsanvisningskontor om, at yderligere Anvisning ikke foretages.

§ 8.

Stk. 1. Arbejdsanvisningskontorets Regnskabsaar er Finansaaret. Inden en af Indenrigsministeren fastsat Frist indsender Kontoret til Indenrigsministeriet et af vedkommende kommunale Raad attesteret Uddrag af Regnskabet for det sidst forløbne Regnskabsaar samt en Beretning for nævnte Regnskabsaar, affattede paa den af Ministeren foreskrevne Maade.

Stk. 2. De til Driften af et Arbejdsanvisningskontor fornødne Udgifter afholdes for Amtskommunernes Vedkommende af Amtsrepartitionsfonden (paa Bornholm den for Købstæder og Landdistrikter fælles Repartitionsfond), for andre Kommuner Vedkommende af Kommunens Kasse. Naar flere Kommuner i Forening driver et Arbejdsanvisningskontor, afholdes Udgifterne af de paagældende Kommuner i Forhold til Kommunernes Indbyggerantal ved den senest afholdte almindelige Folketælling, for saa vidt ikke Overenskomst om anden Fordelingsmaade med Indenrigsministerens Samtykke er truffet mellem Parterne.

Stk. 3. Der bevilges ved de aarlige Finanslove Statstilskud til de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer. Fordelingen af de bevilgede Beløb foretages af Indenrigsministeren paa Grundlag af de fra Kontorerne modtagne Regnskaber. Statstilskuddet maa ikke for noget Kontors Vedkommende overstige en Trediedel af Kontorets Udgifter i det sidst forløbne Regnskabsaar.

II. Anerkendte Arbejdsløshedskasser.

§ 9.

Stk. 1. Ved Arbejdsløshedskasser forstaas i denne Lov Foreninger af Personer, der som Lønarbejdere er knyttet til et eller flere bestemte Fag (f. Eks. Handel, Kontorvirksomhed, Industri, Haandværk, Landbrug, Beværternæring, Transportvirksomhed, Jordarbejde) og har sluttet sig sammen for ved bestemte Bidrag at sikre hverandre gensidig Hjælp i Tilfælde af Arbejdsløshed, der ikke er begrundet ved de i § 20 anførte Aarsager.

Stk. 2. En Arbejdsløshedskasse maa ikke have andre Formaal end det i denne Paragraf nævnte.

§ 10.

Stk. 1. Enhver Arbejdsløshedskasse har Ret til at faa offentlig Anerkendelse og den dermed forbundne Støtte af det offentlige, naar den fyldestgør de i denne Lov indeholdte Forskrifter, og dette efter Indstilling fra Arbejdsdirektøren godkendes af Indenrigsministeren. Findes der for vedkommende Fag eller for det paagældende stedlige Omraade allerede en anerkendt Arbejdsløshedskasse, skal Indenrigsministeren dog i Overensstemmelse med Indstilling af Arbejdsnævnet kunne nægte Anerkendelse af en ny faglig eller stedlig begrænset Arbejdsløshedskasse.

Stk. 2. Anerkendelse meddeles af Indenrigsministeren og offentliggøres af denne.

Stk. 3. Begæring om Anerkendelse indsendes til Arbejdsdirektøren, ledsaget af:

- 1) et Eksempplar af Kassens Vedtægt,
- 2) Fortegnelser henholdsvis over de nydende og over de kun bidragydende Medlemmer med Angivelse af deres Alder og for de sidstnævntes Vedkommende tillige deres Livsstilling,
- 3) Udskrift af den Beslutning, i Henhold til hvilken Anerkendelse søges, samt
- 4) for saa vidt Kassen ikke er nyoprettet, det sidste Aars Regnskab.

§ 11.

Stk. 1. For at faa og beholde offentlig Anerkendelse maa en Arbejdsløshedskasse have mindst 100 Medlemmer. Under særlige Omstændigheder kan Indenrigsministeren dog ogsaa meddele Anerkendelse til Kasser med et mindre Medlemstal.

Stk. 2. En Arbejdsløshedskasse skal enten være knyttet til et eller flere bestemte Fag og da mindst omfatte en Landsdel eller udelukkende være stedlig begrænset. En faglig Kasse kan være delt i stedlige Afdelinger.

§ 12.

Stk. 1. Som nydende Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser kan kun optages (og vedblive at være Medlemmer) ubemidlede Lønarbejdere, der har deres Hovederhverv og væsentligste Livsophold ved Lønarbejde.

Stk. 2. Som Lønarbejder betragtes i denne Lov enhver, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Lærling (eller Medhjælp) her i Landet stadig eller midlertidig beskæftiges i Virksomheder indenfor de af § 9 omfattede Fag, eller som for Arbejdsgiveren mod Vederlag har Tilsyn med eller Ledelse af saadanne.

Stk. 3. Som ubemidlet efter denne Lov kan en Lønarbejder ikke anses, naar hans Formue overstiger 5000 Kr., hvis han er ugift, 10,000 Kr., hvis han er gift. Hvis Formuen helt eller delvis bestaar i fast Ejendom, kan de fastsatte Grænser af Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsdirektøren samt vedkommende Arbejdsløshedskasse forhøjes indtil henholdsvis 8,000 og 15,000 Kr.

Stk. 4. Aldersgrænserne for Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse bestemmes ved dens Vedtægt. Dog maa ingen optages som nydende Medlem, forinden han er fyldt 18 Aar, eller — bortset fra Overflytning fra en anerkendt Arbejdsløshedskasse til en anden — efter at han er fyldt 60 Aar.

Stk. 5. Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse som nydende Medlem kan ikke nægtes nogen, naar han fyldestgør de ovenfor foreskrevne Betingelser (jfr. dog § 13) og henholdsvis er knyttet til det eller de Fag, for hvilke Kassen er bestemt, eller bosat indenfor sammes Omraade.

Stk. 6. Anerkendte Arbejdsløshedskasser kan optage Medlemmer, der kun yder Bidrag til Kassen, men ikke har Ret til Hjælp af denne. Personer, der ikke er Lønarbejdere, og Lønarbejdere, der efter ovenstaaende Regler ikke kan anses som ubemidlede, samt Personer under 18 Aar kan, hvis de i øvrigt opfylde de nødvendige Betingelser, fordre sig optaget i en anerkendt Arbejdsløshedskasse som bidragydende Medlemmer, saaledes at der tilkommer dem Ret til at være nydende Medlemmer, saa snart samtlige de i saa Henseende fornødne Betingelser er til Stede; opfylder et hidtilværende nydende Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse ikke længere de i saa Henseende foreskrevne Betingelser, vil han kunne overgaa til at være bidragydende Medlem med Ret til — uanset hans Alder, men i øvrigt under Tilstedeværelse af de fornødne Betingelser — i sin Tid paa ny at kunne blive nydende Medlem. Størrelsen af de paagældende Medlemmers Aarsbidrag bliver at fastsætte i vedkommende Kasses Ved-

tægt. Ved Overgang fra bidragydende til nydende Medlem indtræder Pligt til at betale Medlemsbidrag som saadant.

Stk. 7. Personer, der opfylder Betingelserne for at være nydende Medlemmer af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, kan ikke staa som kun bidragydende Medlemmer i samme.

Stk. 8. Om nogen efter Bestemmelserne i nærværende Paragraf kan være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse og med hvilken Medlemsret, afgøres i Tvivlstilfælde af Arbejdsdirektøren. Ligningsmyndighederne er pligtige til efter modtagen skriftlig Begæring fra Direktøren at give denne Oplysning om den paagældendes Formuesforhold. Henvendelse til Direktøren angaaende en Persons Ret til at være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse kan ske fra den, hvem Medlemsret er nægtet, samt fra Arbejdsløshedskassens Bestyrelse og vedkommende Kommunalbestyrelse. Arbejdsdirektørens Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 13.

Stk. 1. I en anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal bestemmes, at Kassens Bestyrelse skal nægte som nydende Medlemmer at optage Personer, der ikke kan anses som arbejdssøgende, samt som Medlemmer at optage Personer, der af legemlige eller moralske Grunde maa anses uskikket til regelmæssig Erhvervsvirksomhed eller til Samarbejde med Arbejdsledere eller Arbejdskammerater, samt at Bestyrelsen skal være berettiget til at udelukke saadanne Personer fra Medlemsret i Kassen.

Stk. 2. En Arbejdsløshedskasse kan nægte at optage Personer, som paa det Tidspunkt, da Optagelse søges, ikke har Beskæftigelse indenfor vedkommende Fag, eller som ikke henhører under den Kreds af regelmæssigt arbejdende, for hvilke Kassen er bestemt, selv om de i øvrigt fyldestgør de i Kassens Vedtægt fastsatte Betingelser angaaende Tilknytning til Faget.

Stk. 3. De af Kassens Bestyrelse i Henhold til denne Paragraf truffne Afgørelser kan dog indenfor et Tidsrum af en Maaned af vedkommende indankes for Arbejdsnævnet, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold.

Stk. 4. Nævnets Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af en Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 14.

Stk. 1. Ingen maa samtidig have nydende Medlemsret i mere end een anerkendt Arbejdsløshedskasse. Er nogen ved sin Optagelse i en anerkendt Arbejdsløshedskasse Medlem af en ikke-anerkendt, skal han samtidig med Optagelsen anmelde det for Bestyrelsen for førstnævnte Kasse. Lignende Anmeldelse skal straks ske, dersom et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse tillige har eller erhverver Medlemsret i en ikke-anerkendt Arbejdsløshedskasse, Hjelpekasse eller anden privat Forening, der yder Understøttelse i Anledning af Arbejdsløshed. Naar et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse ved at indtræde i flere Arbejdsløshedskasser (Hjelpekasser eller andre Foreninger) sikrer sig en større daglig Pengehjælp end $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det eller de paagældende Fag eller indenfor Kassens Omraade, vil Understøttelsen fra den anerkendte Arbejdsløshedskasse i paakommende Tilfælde være at nedsætte saa meget, at den samlede Pengehjælp ikke overstiger nævnte Grænse.

Stk. 2. Overtrædelse af de i foranstaaende Stykke indeholdte Bestemmelser saavel som Svig mod Kassen medfører Tab af Medlemsretten. Mister et Medlem af de nævnte Grunde sin Medlemsret, kan den kun gjenrhverves med Arbejdsnævnets Samtykke.

Stk. 3. For andre Forseelser mod Kassen kan Ledelsen idømme Tab af Understøttelsesret for et i hvert enkelt Tilfælde nærmere fastsat Tidsrum. Ledelsens Afgørelse kan af det Medlem, der følger sig brøstholdent, indankes for Arbejdsdirektøren og skal af Ledelsen forelægges Direktøren til Godkendelse, saafremt den fratager et Medlem Understøttelsesretten for et længere Tidsrum end 1 Aar. Direktørens Afgørelse kan indenfor et Tidsrum af 1 Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

§ 15.

Stk. 1. I en anerkendt Arbejdsløshedskasse skal det aarlige Medlemsbidrag være fastsat saaledes, at dette, i Forbindelse med det i § 16 omhandlede Tilskud fra det offentlige, efter de forhaandenværende Erfaringer maa antages at være tilstrækkeligt til i paakommende Tilfælde at yde Medlemmerne den i Vedtægten fastsatte Understøttelse samt til Tilvejebringelse af en pas-

sende Reserve og Udredelse af de i § 29 foreskrevne Indskud i Arbejdsløshedsfonden. Ekstrabidrag skal kunne opkræves i Forhold til Kassens skiftende Behov.

Stk. 2. Kassens Indtægt og Formue skal holdes strengt afsondret fra andre Foreningers Midler og maa hverken som Laan eller Gave tilflyde andre Foreninger eller anvendes i uvedkommende Øjemed.

§ 16.

Stk. 1. Til de anerkendte Arbejdsløshedskasser udredes aarlig af Statskassen et Tilskud, der for den enkelte Kasses Vedkommende svarer til Halvdelen af de samlede Medlemsbidrag, der er indbetalt af dens ubemidlede nydende Medlemmer.

Stk. 2. Et nydende Medlems Opholds- eller Forsørgelseskommune er berettiget til uden Samtykke af højere Myndighed at yde et Tilskud til Bestridelsen af hans Medlemsbidrag for det løbende Regnskabsaar, naar Kommunalbestyrelsen skønner, at vedkommende Medlem vanskeligt vil kunne udrede hele det ham paahvilende Bidrag, dog ikke udover en Trediedel af dette. Ydelsen af et saadant Tilskud medfører ikke for den, til Fordel for hvem Tilskuddet ydes, de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Følger.

Stk. 3. Det paahviler Kommunerne for hvert Regnskabsaar at yde de anerkendte Arbejdsløshedskasser et Tilskud, svarende til en Trediedel af Medlemsbidraget for de nydende Medlemmer, der havde Ophold i Kommunen den sidst foregaaende 31. Marts. En Kommune er berettiget til at gøre sin Udbetaling af Tilskud afhængig af, at den paagældende Kasse tilstiller den en Fortegnelse over sine den nævnte Dato i Kommunen værende Medlemmer.

Stk. 4. Kommunalbestyrelserne er berettigede til hos vedkommende kommunale Arbejdsanvisningskontor at kræve Oplysning om, hvilke Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser der har været anmeldt ledige i Kommunen, og hvilket Antal Dage hvert enkelt Medlem har været ledig. Saadanne Oplysninger kan kræves afgivet saavel for det forløbne Regnskabsaar under eet som for en Maaned ad Gangen.

§ 17.

Stk. 1. For at en Arbejdsløshedskasse kan gøre Krav paa Tilskud fra det offentlige for det forløbne Aar, maa den inden en af In-

denrigsministeren fastsat Frist indsende til Arbejdsdirektøren Regnskab for det forløbne Aar, regnet fra 1. April til 31. Marts, Beretning om Kassens Virksomhed for samme Tidsrum, Fortegnelse over Kassens Medlemmer med Oplysning om, hvilke af disse der efter Reglerne i § 12, 3dje Stykke, ikke kan anses som ubemidlede. Formular til en saadan Fortegnelse udfærdiges af Direktøren.

Stk. 2. Efter at de fra Kasserne modtagne Oplysninger er gennemgaaet af Direktøren, foranlediger han det hver Arbejdsløshedskasse tilkommende Tilskud fra Statskassen for det forløbne Regnskabsaar anvist til Udbetaling ved vedkommende offentlig Kasse og tilstiller vedkommende Kommuner Opgørelser over de dem paahvilende Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, hvilke Tilskud af Kommunerne inden 3 Maaneder derefter indbetales til Direktoratet, hvorfra de udbetales til Kasserne.

§ 18.

Stk. 1. Omfanget og Arten af den af Arbejdsløshedskassen ydede Understøttelse afgøres af Kassens Bestyrelse i hvert enkelt Tilfælde. Understøttelsen kan udredes som:

1. Rejse- og Flyttehjælp.
2. Huslejhjælp.
3. Dagpenge.

Stk. 2. Understøttelsen vil af Kassen være at udrede kontant eller in natura til den til Understøttelsen berettigede, dog at Restancer til Arbejdsløshedskassen kan dækkes af Understøttelsen i Henhold til herom givne Regler i Vedtægten.

Stk. 3. I gennemsnitlig daglig Understøttelse maa, for saa vidt Kassen er faglig begrænset, ikke ydes udover $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste i det eller de paagældende Fag og, for saa vidt Kassen er stødlig begrænset, ikke udover $\frac{2}{3}$ af den almindelige Arbejdsløn indenfor Kassens Omraade. Dagpengene maa dog i intet Tilfælde udgøre under 1 Kr. daglig og ikke overstige et Beløb af 4 Kr. pr. Dag til Familieforsørgere og 3 Kr. 50 Øre pr. Dag til Medlemmer, der ikke er Familieforsørgere. Disse Maksimalstørrelser for Dagpengene vil være at revidere ved Fremsættelsen af dertil sigtende Lovforslag inden 1. December 1922.

Stk. 4. Retten til at erholde Understøttelse bortfalder, saafremt det paagældende Medlem ikke i Løbet af de forud for Understøttelsens Udbetaling gaaende 2 Aar har haft Arbejde i mindst 10 Maaneder. Indenrigsministeren kan tillade, at denne Bestemmelse midlertidig sættes ud af Kraft i Tilfælde af, at der hersker ekstraordinær Arbejdsløshed i det paagældende Fag.

Stk. 5. Det skal i en Kasses Vedtægt bestemmes, at saafremt et Medlem under en Arbejdsløshedsperiode faar Arbejde af midlertidig Art, for hvilket han oppebærer en Løn, der svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt for et større Antal Dage, end Arbejdet varer, kan hans Ret til Understøttelse for dette større Antal Dage bortfalde.

Stk. 6. I en Kasses Vedtægt kan fastsættes, at saafremt et Medlem under en Arbejdsløshedsperiode har haft 3 eller flere Dages Arbejde i en Uge, bortfalder Understøttelsen for den paagældende Uge.

Stk. 7. Der kan i en Arbejdsløshedskasses Vedtægt bestemmes, at Kassen er berettiget til at indgaa Overenskomst med andre (ogsaa udenlandske) Foreninger om gensidig Ydelse af Understøttelse til Medlemmerne. Saadanne Overenskomster skal godkendes af Arbejdsdirektøren og kan af denne kræves opsagt.

Stk. 8. Indenrigsministeren kan — under Forudsætning af, at der med andre Stater opnaas gensidig Overenskomst — paalægge anerkendte Arbejdsløshedskasser at yde vedtægtsmæssig Understøttelse til fremmede Lønarbejdere paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i vedkommende Overenskomst.

§ 19.

Stk. 1. Understøttelse ydes ikke til nogen, medmindre han i det umiddelbart forud for Understøttelsens Ydelse forløbne Tidsrum af 12 Maaneder har været Medlem af Kassen og betalt sit skyldige Medlemsbidrag.

Stk. 2. Dog skal Indenrigsministeren kunne meddele Samtykke til, at der i en Kasses Vedtægt indeholdes en Bestemmelse om, at Lærlinge, som ved Læretidens Udløb optages i Kassen, skal kunne erholde Ret til at oppebære en begrænset Understøttelse af Kassen efter en kortere Medlemstid (dog ikke under 1 Maaned), saafremt de indenfor de første 12 Maaneder efter Læretidens Ud-

løb bliver arbejdsløse, dog kun under Forudsætning af, at de paa Understøttelsens Tidspunkt er fyldt 18 Aar; en tilsvarende Bestemmelse kan med Indenrigsministerens Samtykke fastsættes, for saa vidt angaar unge Fabriksarbejdere, der optages i Kassen paa den Tid, da de oprykker i en højere Lønklasse i Henhold til en kollektiv Overenskomst om højere Løn i Medfør af Alder. Understøttelsens Størrelse kan fastsættes under Hensyn til Forholdet mellem det for disse Medlemmer fastsatte Bidrag og det for nydende Medlemmer gældende.

Stk. 3. Personer, der er overgaaet fra at være kun bidragydende til at være nydende Medlemmer af en Kasse, har Ret til at oppebære Understøttelse efter et vist i Kassens Vedtægt nærmere fastsat Tidsrum efter Overgangen. Dette Tidsrum ansættes — under Hensyn til Forholdet mellem det for nydende Medlemmer og det for kun bidragydende Medlemmer fastsatte Bidrag — til mindst 1 og højst 12 paa hinanden følgende Maaneder.

Stk. 4. Værnepligtige er under Indkaldelse fritaget for at erlægge Medlemsbidrag, men er desuagtet berettiget til efter Indkaldelsens Ophør at faa Understøttelse, naar de paa det Tidspunkt, da Understøttelsen ydes, har været Medlemmer af Kassen i et Tidsrum af mindst 12 Maaneder og indenfor dette Tidsrum har erlagt det skyldige Medlemsbidrag for mindst 3 Maaneder.

Stk. 5. Understøttelse tilstaas ikke for de første 6 Dage af hver Arbejdsløshedsperiode, hvilken Frist (Ventetid) efter Vedtagtens nærmeste Bestemmelse vil kunne forhøjes indtil 15 Dage. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, naar Understøttelsen ydes som Rejschjælp.

Stk. 6. Saafremt et Medlem efter at være blevet arbejdsløs opnaar Arbejde af kun midlertidig Art og derefter paa ny bliver arbejdsløs, vil de arbejdsløse Dage forud for det midlertidige Arbejdes Begyndelse og efter dets Ophør være at betragte som hørende til samme Arbejdsløshedsperiode; det samme gælder om arbejdsløse Dage umiddelbart forud og efter et Medlems Sygdom. Den i foregaaende Stykke nævnte Ventetid for Understøttelsesrettens Indtræden skal dog foreligge indenfor et Tidsrum af højst 2 Maaneder. Arbejde, som varer over 3 Uger, kan — uanset dets Beskaffenhed — ikke anses som værende af midlertidig Art, hvilket Tidsrum dog med Indenrigsministerens Samtykke kan

forlænges indtil 5 Uger, naar Forholdene indenfor vedkommende Fag taler herfor. De nærmere Regler i saa Henseende skal indeholdes i Kassens Vedtægt.

Stk. 7. For Kasser, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, skal det af Indenrigsministeren — efter forud indhentet Erklæring fra Arbejdsnævnet — fastsættes, enten at Understøttelse paa visse nærmere bestemte Tider af Aaret ikke skal kunne ydes Kassens Medlemmer eller de paa-gældende Sæsonarbejdere, eller at Understøttelse først skal kunne ydes, naar Arbejdsløshedens Varighed har strakt sig over et længere Antal Dage end 15, og i saa Fald hvor stort et Dageantal. Efter samme Fremgangsmaade skal det for Kasser, hvor Forholdene i Faget bevirker hyppige, kortvarige Arbejdsperioder for en Del Arbejdere kunne bestemmes, at Ventetiden helt eller delvis bortfalder.

§ 20.

Stk. 1. En anerkendt Arbejdsløshedskasse maa ikke yde Understøttelse:

1. under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme,
2. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed er foraarsaget ved Sygdom eller Arbejdsudygtighed, saa længe Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden vedvarer,
3. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed hidrører fra, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, eller maa anses forskyldt ved overdreven Nydelse af berusende Drikke eller ved Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater eller ved utilbørlig Adfærd,
4. til Medlemmer, der afsoner en dem ikendt Straf,
5. til Medlemmer, der hensidder i Varetægtsarrest,
6. til Medlemmer, der oppebærer fast Fattigunderstøttelse,
7. til Medlemmer, der uden fyldestgørende Grund vægrer sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor anvist Arbejde, som efter Kassens Bestyrelses Skøn svarer til vedkommendes Evne,
8. til arbejdende Medlemmer, hvis Arbejdstid er nedsat med en Trediedel eller derunder. Saafremt Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel, kan Understøttelse, for saa vidt der herom er truffet Bestemmelse i vedkommende Arbejdsløsheds-

hedskasses Vedtægt, ydes forholdsmæssig for de Dage eller Timer, hvormed Arbejdstiden er nedsat med mere end en Trediedel. Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, kan Indenrigsministeren tillade Afvigelse fra disse Bestemmelser.

Stk. 2. Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, som den paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde. Et Medlems Vægring ved at overtage et Arbejde paa de i Overensstemmelse med foranstaaende tilbudte Vilkaar medfører Understøttelsens Bortfald straks, jfr. dog nedenstaaende Stykke 4.

Stk. 3. Understøttelse maa ikke ydes af en anerkendt Arbejdsløshedskasse til Medlemmer, der aftjener deres Værnepligt eller til Personer, der undtager sig denne.

Stk. 4. Nægter vedkommende Kasses Bestyrelse i Tilfælde af et Medlems Arbejdsløshed at yde ham Understøttelse under Henvi- ning til Bestemmelserne i foranstaaende Nr. 1—3 og 6—8, skal den af Bestyrelsen i saa Henseende truene Afgørelse indenfor et Tidsrum af en Maaned af paagældende kunne indankes for Arbejdssnævnet, der træffer sin Afgørelse under Hensyn til de i det enkelte Tilfælde særlig foreliggende Forhold. Saaframt det forment, at en Kasse har ydet Understøttelse i Modstrid med Bestemmelserne i foranstaaende Nr. 1—3 og 6—8, kan Henvendelse til Nævnet desangaaende, foruden fra Arbejdsdirektøren, tillige ske fra vedkommende Kommunalbestyrelse.

Stk. 5. Nævnets Afgørelser kan indenfor et Tidsrum af en Maaned indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

Stk. 6. Naar Arbejdsdirektøren i Henhold til § 7, 5. Stykke, har givet vedkommende faglige Organisationer Meddelelse om en Arbejdsvægring af kollektiv Natur, foranlediger han samtidig, at Understøttelse indtil videre ikke udbetales til det eller de Medlemmer af Arbejdsløshedskassen, der har vægret sig ved at overtage det dem anviste Arbejde.

Stk. 7. Har Direktøren ikke inden Udløbet af 8 Dage, efter at saadan Meddelelse er givet, modtaget Underretning om, at Sagen er under Behandling efter de for Faget gældende Regler for Behandling af faglig Strid, eller at der nu er foretaget Skridt til

at behandle Sagen efter disse Regler, anses dette som en Tilkendegivelse fra de paagældende Parter om, at de ikke anser Spørgsmaalet for at være af kollektiv Natur, og Sagen forelægges derefter Nævnet til Afgørelse efter foranstaaende Nr. 7. — Naar der vel er foretaget Skridt til at behandle Sagen efter de for Faget gældende Regler for Behandling af faglig Strid, men Afgørelsen i Sagen ikke er truffet inden 3 Uger efter, at ovennævnte Meddelelse er givet, kan Direktøren tillade, at Udbetaling af Understøttelse foreløbig finder Sted, mod at Spørgsmaalet derefter forelægges Nævnet til Afgørelse efter foranstaaende Nr. 7. Stk. 8. Naar Afgørelse i Sagen er truffet, men de tidligere anviste Arbejdere eller et tilsvarende Antal andre Medlemmer af den paagældende Arbejdsløshedskasse vægrer sig ved at overtage det paa ny anviste Arbejde paa de fagretslig fastsatte Vilkaar, maa den kollektive Arbejdsvægrings Opretholdelse derved anses som godtgjort, og Sagen indberettes af Direktøren til de fornævnte interesserede Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer, og Direktøren paaser, at der herefter ikke udbetales Understøttelse til Medlemmer, der under Hensyntagen til de foreliggende Forhold og de paagældendes Kvalifikationer af ham skønnes at maatte omfattes af den kollektive Arbejdsvægring.

§ 21.

Stk. 1. I en anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal Størrelsen af den Understøttelse, som et nydende Medlem skal have Adgang til i et Tidsrum af 12 paa hinanden følgende Maaneder, være fastsat til at udgøre et Beløb, som mindst svarer til en Dagpengeydelse efter Kassens Vedtægt for 70 Dage.

Stk. 2. Har et Medlem i Løbet af 3—4 paa hinanden følgende Aar hvert Aar hævet det fulde Maksimum af den ham tilkom- mende Understøttelse, maa der ikke ydes ham yderligere Understøttelse af Kassen, førend han i 12 derefter paa hinanden følgende Maaneder har været Medlem af Kassen og betalt de for dette Tidsrum skyldige Medlemsbidrag som nydende Medlem samt indenfor dette Tidsrum har haft Arbejde i mindst 26 Uger. I de enkelte Kassers Vedtægter fastsættes, indenfor den ovennævnte Begrænsning af 3—4 Aar, det Tidsrum, for hvilket der saaledes højst skal være Adgang til at hæve fuld aarlig Under-

støttelse. Ved Fastsættelsen heraf vil der være at tage Hensyn til det i Kassens Vedtægt i Medfør af nærværende Paragrafs 1ste Stykke fastsatte Maksimum for Antallet af de Dage, for hvilke der højst kan ydes et Medlem Understøttelse indenfor et Tidsrum af 12 Maaneder.

Stk. 3. Understøttelsen skal altid — under hvilken Form den end ydes — holdes indenfor det i Kassens Vedtægt i Henhold til ovenstaaende Bestemmelse fastsatte Maksimum.

§ 22.

Stk. 1. Af Tillidsmænd for Arbejdsløshedskasserne afholdes under Forsæde af Arbejdsdirektøren et aarligt Møde. Enhver anerkendt Arbejdsløshedskasse sender en Repræsentant til Aarsmødet; tæller en Kasse over 1,000 Medlemmer, har den Ret til at sende 2 Repræsentanter; tæller den mindst 3,000 Medlemmer, kan den sende 3 Repræsentanter; Kasser der tæller over 3,000 Medlemmer, kan yderligere sende 1 Repræsentant for hver fulde 2,000 Medlemmer over 3,000. Tillidsmændene vælges paa den i Kassens Vedtægt fastsatte Maade. Paa Aarsmødet forhandles der om Kassernes Virksomhed og Samarbejde, ligesom Tillidsmændene af deres Midte vælger 6 til at tiltræde Arbejdsnævnets Afdeling for Arbejdsløhedsforsikring (§ 35) tilligemed 3 Suppleanter. Disse Medlemmer af Nævnet vælges for et Tidsrum af 6 Aar, saaledes at Halvdelen af Medlemmerne fratræder efter 3 Aars Virketid. Suppleanterne vælges for et Tidsrum af 3 Aar.

Stk. 2. Et Medlem (Suppleant) af Nævnet fratræder som saadant, naar han ophører at være Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse; Valg af et nyt Medlem (Suppleant) i hans Sted bliver at foretage paa det nærmest paafølgende Aarsmøde.

§ 23.

Stk. 1. En anerkendt Arbejdsløshedskasses Vedtægt skal indeholde Oplysninger om følgende Punkter:

- 1) Kassens Navn, Hjemsted, Formaal og Omraade, Medlemmernes Optagelse, Rettigheder og Pligter, herunder det gensidige Ansvar og dettes nærmere Ordning,
- 2) Generalforsamling og Bestyrelse samt disses Myndighed,
- 3) Regnskabsvæsen, Kasseeftersyn (mindst fjerdingaarligt) og

Revision, Anbringelse af Kassens Midler, Reservefond samt Overskuddets Anvendelse ved Kassens Opløsning eller ved Anerkendelsens Bortfald,

- 4) Vedtægtens Forandring,
- 5) Kontrol med arbejdsløse Medlemmer og Arbejdsanvisning for saadanne. Det skal herunder fastsættes, at et Medlem kun kan afkontrolleres og dermed blive berettiget til at oppebære Understøttelse for det Tidsrum, vedkommende Afkontrolering omfatter, naar han ved Kontrollen foreviser det af Kassen for ham udfærdigede Arbejdsløhedskort, der skal indeholde Oplysning om Medlemmets Navn, Løbenummer samt Bopæl,
- 6) Bestemmelser mod Misligholdelse af foreskrevne Kontrolregler.

Stk. 2. Den Afgørelse, der i Overensstemmelse med Vedtægten træffes angaaende Anvendelse af en Kasses Overskud ved dens Opløsning eller ved Anerkendelsens Bortfald, har kun Gyldighed, naar den godkendes af Arbejdsdirektøren. Overskuddet kan ingen Sinde deles mellem Medlemmerne.

Stk. 3. Direktørens Samtykke udfordres til enhver Forandring af Vedtægten. Hans Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeren.

Stk. 4. Et Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, der ikke opholder sig paa et Sted, hvor Arbejdsløshedskassen har Afdeling eller et af Arbejdsdirektøren anerkendt Kontrolsted, kan kun oppebære Understøttelse, naar der fra en stedlig Autoritet — eventuelt et dertil af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem — afgives Erklæring om, at den paagældende er arbejdsløs.

§ 24.

Stk. 1. Arbejdsdirektøren gennemgaar de fra Kasserne indsendte Aarsregnskaber og fører i det hele Tilsyn med de anerkendte Arbejdsløshedskasser, er dem behjælpelig med fornøden Oplysning og Vejledning og yder sin Bistand til Oprettelsen af nye Kasser. Han skal til enhver Tid have Adgang til at gøre sig bekendt med Kassernes Bøger, Regnskaber, Beholdninger og hele Virksomhed. I Løbet af Perioder, der ikke maa overstige 3 Aar, foretages paa Direktørens Foranstaltning Regnskabs- og

Kasseeftersyn hos samtlige anerkendte Arbejdsløshedskasser. De til saadan Revision fornødne Beløb bevilges paa de aarlige Finanslove.

Stk. 2. For saa vidt Direktøren formener, at de af en Arbejdsløshedskasse trufne Bestemmelser om Kontrol med arbejdsløse Medlemmer ikke kan anses for fyldestgørende under de foreliggende Forhold, er Direktøren berettiget til at kræve yderligere Kontrolregler indført.

§ 25.

For saa vidt en Kasses Bestyrelse ikke holder sig nærværende Lov efterrettelig, eller dens Virksomhed findes ikke at foregaa i Overensstemmelse med de for samme gældende Bestemmelser eller under Iagttagelse af den fornødne Paapasselighed og Orden, og Kassen ikke efterkommer de den i denne Anledning af Arbejdsdirektøren givne Anvisninger, kan Indenrigsministeren efter Direktørens Indstilling lade Anerkendelsen bortfalde. Under formildende Omstændigheder kan det efter samme Fremgangsmaade bestemmes, at Ydelsen af Statstilskud til en Kasse skal bortfalde for et enkelt Aar.

§ 26.

Stk. 1. Foruden de i nærværende Lov særlig nævnte Beføjelser og Forpligtelser har Arbejdsnævnet den Opgave at danne Bindeled mellem de enkelte Kasser, fastsætte Regler for deres Samvirken, herunder for Overflytning af Medlemmer fra en Kasse til en anden, og saa vidt gør ligt sørge for Ensartethed i Reglerne for Kassernes Understøttelser. Nævnet er derhos beføjet til at udarbejde Regler angaaende hel eller delvis Genforsikring af Kassernes Risiko, hvilke Regler skal forelægges Indenrigsministeren til Godkendelse.

Stk. 2. Naar Nævnet skønner, at en anerkendt Arbejdsløshedskasse uden direkte at overtræde Lovens Forskrifter dog i Forholdet til sine Medlemmer eller til andre Arbejdsløshedskasser virker paa en for Arbejdsløshedskasseinstitutionen i dens Helhed uheldig Maade, indstiller Arbejdsdirektøren til Indenrigsministeren, hvorvidt Anerkendelsen for en saadan Arbejdsløshedskasse bør bortfalde.

§ 27.

Dokumenter, som vedrørende Forsikringen oprettes mellem anerkendte Arbejdsløshedskasser og deres Medlemmer, er stempelfri.

III. Ekstraordinær Arbejdsløshed.

§ 28.

Stk. 1. Der oprettes en Arbejdsløhedsfond, hvis Midler anvendes under ekstraordinær Arbejdsløshed dels til Understøttelse og dels til Tilskud til Nødhjælpsarbejder og Kursus for Arbejdsløse.

Stk. 2. Naar Indenrigsministeren efter derom at have forhandlet med et af Rigsdagens Ting nedsat Udvalg paa 16 Medlemmer, der vælges i Overensstemmelse med Reglerne i Grundlovens § 45, 2. Stykke, skønner, at der foreligger ekstraordinær Arbejdsløshed, træffer han Bestemmelse om, at Fonden skal træde i Virksomhed, ligesom han bestemmer, at den skal indstille Virksomheden, naar den ekstraordinære Arbejdsløshed anses for overstaet.

Stk. 3. Er den ekstraordinære Arbejdsløshed begrænset til enkelte Fag, kan Fonden sættes i Virksomhed, for saa vidt denne Arbejdsløshed angaar.

§ 29.

Stk. 1. Arbejdsløhedsfondens Midler tilvejebringes ved Bidrag fra samtlige efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivere samt ved Tilskud fra Staten og de anerkendte Arbejdsløshedskasser.

Stk. 2. De efter Ulykkesforsikringslovgivningen forsikringspligtige Arbejdsgivers Bidrag, der begynder at løbe fra 1. Januar 1922 at regne, fastsættes saaledes, at Bidragene aarlig gennemsnitlig udgør ca. 9 Kr. pr. forsikret Helaarsarbejder, at der for Arbejdere i Fag (Faggrupper) med forholdsvis høj Arbejdsløshedsprocent betales et forholdsvis højere Bidrag, og at det laveste Bidrag bliver 3 Kr. pr. Helaarsarbejder. Intet Bidrag maa være højere end 15 Kr. pr. forsikret Helaarsarbejder. Størrelsen af Bidragene fastsættes i øvrigt for højst 5 Aar ad Gangen af Indenrigsministeren efter Indstilling af Arbejdsnævnet. Med Hensyn til Fag, i hvilke det paa Grund af Naturforhold o. lign.

er udelukket at arbejde hele Aaret, og som derfor har en forholdsvis betydelig Arbejdsløshed, vil der ved Beregningen af Bidragets Størrelse kunne ses bort fra en Arbejdsløshed af indtil 10 pCt. — Der ydes dog ikke Bidrag for:

- 1) Personer, som udelukkende eller ganske overvejende beskæftiges i Arbejdsgiverens Husholdning eller ved personlig Tjenestegerning.
- 2) Arbejdsgiverens Børn under 18 Aar.
- 3) De ved Stat og Kommuner samt ved statskoncessionerede eller lignende Virksomheder fast ansatte Funktionærer eller Arbejdere, for hvilke der af kompetent Myndighed er godkendt Regler om Ret til Pension ved Afskedigelse af utilregnelig Aarsag, dog saaledes, at Fritagelsen for Bidrag for disse Klasser af Personer skal tilstaaes af Indenrigsministeren.
- 4) De i en Husbonds Tjeneste staaende Personer (Tyende), der af ham godtgøres at være antaget for mindst et Aar.

Stk. 3. Saafremt Fondens Midler maatte stige til et Beløb af over 50 Mill. Kr., skal Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet foretage en almindelig Nedsættelse af Arbejdsgivernes og Arbejdsløshedskassernes Bidrag; men disse skal da atter bringes op til den foran foreskrevne gennemsnitlige Størrelse, saa snart Midlerne gaar ned under 50 Mill. Kr.

Stk. 4. Arbejdsgivernes Bidrag, der i Mangel af rettidig Betaling kan inddrives ved Udpantning, opkræves af vedkommende Forsikringsselskab (-forbund) sammen med Præmierne (Medlemsbidragene) for lovpligtig Ulykkesforsikring. Fra Arbejdsgivere, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven af 28. Juni 1920 § 18 er fritaget for at afgive Risiko efter Loven til et anerkendt Selskab, sker Indbetalingen direkte til Arbejdsløshedsfonden. Nærmere Regler med Hensyn til Bidragets Beregning, herunder hvorledes Beregningen skal foretages i Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringen ikke er tegnet i Forhold til forsikrede Arbejdsdage (Arbejdsaar), samt Regler angaaende Indbetalingen og angaaende Revision fastsættes af Indenrigsministeren efter Forhandling med Arbejdsnævnet og Arbejderforsikrings-Raadet; i disse Regler vil der kunne fastsættes, at de under Stykke 2, Nr. 1 og 2, foreskrevne Fritagelser for Bidragspligt beregnes efter

et paa statistisk Grundlag udregnet Gennemsnit, og det skal endvidere fastsættes, paa hvilken Maade det af en Husbond vil være at godtgøre, at en i hans Tjeneste staaende Person (Tyende) er antaget for et Aar eller længere Tid, jfr Bestemmelsen i foranstaaende Stykke 2 i Slutningen.

Stk. 5. Staten indskyder i Fonden et Beløb af 7 Millioner Kr., der indbetales efterhaanden som Fonden har Brug for Midlerne og senest den 31. Marts 1922. I hvert følgende Finansaar yder Staten endvidere et Tilskud til Fonden svarende til en Trediedel af det i det foregaaende Finansaar til Understøttelser, Nødhjælpsarbejder og Kursus for arbejdsløse af Fonden udredelede samlede Beløb, hvilket Tilskud indbetales til Fonden, efterhaanden som samme har Brug for Midlerne, og senest inden Udgangen af vedkommende Finansaar.

Stk. 6. De anerkendte Arbejdsløshedskasser indskyder ved Udgangen af hvert Kvartal i Fonden 5 pCt. af det som ordinært Medlemsbidrag i Kvartalet indgaaede Beløb.

§ 30.

Stk. 1. Bestyrelsen af Arbejdsløshedsfonden henlægges til Arbejdsnævnet (§ 35).

Stk. 2. Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Arbejdsnævnet de fornødne Regler for Anbringelsen af Fondens Midler og Regnskabsaflæggelse. Fondens Regnskabsaar er Finansaaret.

Stk. 3. Ved Fonden ansættes af Indenrigsministeren 2 Revisorer, hvoraf den ene skal være autoriseret i Henhold til Lov Nr. 117 af 14. Maj 1909. — Revisionen af Fondens Regnskaber foretages i Henhold til en af Indenrigsministeren fastsat Instruks.

Stk. 4. Der tillægges de i § 29, 4. Stykke, omhandlede Forsikringsselskaber (-forbund) som Vederlag for Opkrævningen af de Arbejdsgiverne paahvilende Bidrag et Beløb paa indtil 4 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvilket Vederlag udredes af Fonden.

§ 31.

Stk. 1. Understøttelser ved Bidrag af Arbejdsløshedsfondens Midler udbetales, naar Arbejdsnævnet dertil har udstedt Bemyndigelse, af vedkommende kommunale Hjelpekasse. Af de ydede

Understøttelser erholder Hjælpekassen efter Regnskabsaarets Udløb de to Trediedele refunderet af Arbejdsløshedsfonden og en Trediedel af vedkommende Kommune. Af Kommunerne og Fonden ydes der Hjælpekasserne passende Forskud.

Stk. 2. De her omhandlede Understøttelser skal ydes med overvejende Hensyntagen til vedkommendes Forsørgerpligter. Bestemmelserne i § 20 finder med de Forandringer, som eventuelt maatte blive fastsat i de i Henhold til nærværende Paragrafs 5. Stykke udstedte Regler, Anvendelse ogsaa med Hensyn til disse Understøttelser.

Stk. 3. Til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser tilstaas Understøttelserne som fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør eller som Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse til Familieforsørgere med Børn under 15 Aar; dog kan saadan Hjælp ikke ydes, dersom vedkommende bevislig i en Del af Aaret har tjent saa meget, som paa vedkommende Egn maa anses for tilstrækkelig til at leve af hele Aaret.

Stk. 4. Til andre arbejdsløse Personer kan Understøttelse ydes efter Skøn over den i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Trang.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Arbejdsnævnet de nærmere Regler for Ydelsen af den heromhandlede Hjælp, derunder Understøttelsernes højeste Beløb, Hjælpens Varighed (eventuel Ventetid), Kontrol, Samarbejde med Arbejdsløhedskasserne og Arbejdsanvisningskontorerne m. v. Reglerne for Understøttelsernes højeste Beløb og Varighed vil være at fastsætte saaledes, at det efter et Skøn over den forhaandenværende og den ventede Arbejdsløshed samt Fondens øvrige Udgifter maa antages, at *mindst* 2 Millioner Kr. af Fondens Midler (heri indbefattet det Statstilskud, som forfalder i Finansaarets Løb) vil være i Behold ved Finansaarets Udgang. Viser det sig efter nogen Tids Forløb, at Reglerne for Hjælpens Omfang er fastsat rigeligere, end Størrelsen af Fondens Midler tillader, vil der være at foretage en passende Nedsættelse; ligelodes kan der, saafremt det efter nogen Tids Forløb viser sig muligt og ønskeligt at fastsætte rigeligere Understøttelser end oprindeligt bestemt, foretages en Udvidelse af Hjælpens Omfang. — Anser Nævnet det for paakrævet, at der gives Adgang til højere Understøttelser eller

mere langvarige Understøttelser, end Størrelsen af Fondens Midler tillader, kan Nævnet afgive Indstilling til Indenrigsministeren om at søge tilvejebragt finanslovmæssig Hjælp for Ydelse af ekstraordinært Statstilskud til Fonden, hvorved det mulig-gøres at foretage en saadan Udvidelse af Understøttelserne.

Stk. 6. Understøttelserne kan, for saa vidt angaar fortsat Hjælp til arbejdsløse Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, ikke overstige det af Arbejdsløhedskassen hidtil ydede Beløb med et Tillæg til Familieforsørgere med Børn af 45 Øre pr. Barn under 15 Aar pr. ledig Dag. Som Tillægshjælp til den vedtægtsmæssige Understøttelse til saadanne Medlemmer, kan højst ydes 45 Øre pr. Barn for hver ledig Dag. Kommunalbestyrelsen kan bemyndige den kommunale Hjælpekasse til udover fornævnte Beløb at yde saadanne Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, der er Familieforsørgere, en Hjælp af indtil 1 Kr. pr. ledig Dag til hver Familie enten som fortsat Hjælp eller som en Tillægshjælp. De fornævnte Beløb af 45 Øre og 1 Kr. vil for hver 162 Kr., som Dyrtidstillæget for gifte Mænd i Stats-tjenesten falder i Forhold til Beløbet pr. 1. Oktober 1921 (jfr. Lov Nr. 489 af 12. September 1919 § 92, Stykke 4), være at nedsætte med henholdsvis 3 Øre og 20 Øre. Indtil 1. April 1922 kan det forannævnte Forsørgertillæg af 1 Kr. dog ydes med indtil 1 Kr. 50 Øre pr. ledig Dag. Den samlede Understøttelse maa dog i intet Tilfælde overstige to Trediedele af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere.

Stk. 7. Understøttelserne til arbejdsløse Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløhedskasser, maa ikke sættes højere og skal, saafremt vedkommende har haft Adgang til at blive Medlem, men undladt at benytte sig deraf, sættes væsentlig lavere end den samlede Understøttelse, som Medlemmer af nævnte Kasser modtager dels fra disse og dels i Henhold til foranstaaende Bestemmelser.

Stk. 8. Saafremt de af Indenrigsministeren fastsatte højeste Understøttelses-Beløb ikke naar op til de foran omhandlede Maksimums-Understøttelser, kan vedkommende Kommunalbestyrelse, hvis særlige Omstændigheder taler derfor og med Indenrigsministerens Billigelse, træffe Bestemmelse om, at Understøt-

telserne ved yderligere Tilskud fra Kommunen skal kunne bringes op dertil.

Stk. 9. Med Hensyn til Kontrol med Udbetaling af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse skal det i de i Stykke 5 ommeldte Regler fastsættes.

a. for Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser:

at Begæring om Tillægshjælp kun kan imødekommes mod Forevisning for Hjælpekassebestyrelsen af det for den paagældende af Arbejdsløshedskassen udstedte Arbejdsløshedskort, og

at Begæring om fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør kun kan imødekommes mod Forevisning for Hjælpekassebestyrelsen af en af vedkommende Arbejdsløshedskasse udstedt Attest for, at den vedtægtsmæssige Hjælp er opbrugt;

b. for Personer, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser:

at Begæring om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse kun kan imødekommes mod Forevisning af et af vedkommende Arbejdsanvisningskontor udstedt med de i § 6, Stykke 2, ommeldte Kort ensartet Arbejdsløshedskort. Fra Arbejdsanvisningskontoret tilstilles der Hjælpekassen Meddelelse om, at Kortet er udstedt; saafremt der i Kommunen intet kommunalt Arbejdsanvisningskontor findes, kan vedkommende arbejdsløse henvende sig til Kommunalbestyrelsen, der foranlediger Arbejdsløshedskort udfærdiget af det nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor;

c. *at* de i § 6, Stykke 2—4, indeholdte Regler finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, dog at Kortet i Tilfælde af, at vedkommende faar Arbejde, skal tilbageleveres til Arbejdsanvisningskontoret.

Stk. 10. Indenrigsministeren kan i Henhold til Andragende fra vedkommende Kommunalbestyrelse og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg bevilge en Kommune et ekstraordinært Statstilskud til Dækning af indtil Halvdelen af de den ifølge nærværende Paragrafs 1ste Stykke paahvilende Udgifter, naar det paa Grund af særlige Forhold skønnes at være forbundet med

uforholdsmæssig store Vanskeligheder for vedkommende Kommune selv at udrede de paagældende Udgifter fuldt ud.

§ 32.

Stk. 1. Saafremt Staten, Kommunerne eller private Institutioner, der nyder offentlig Støtte, for at afhjælpe Arbejdsløshed iværksætter Arbejder, som ellers ikke eller ikke for Tiden vilde være blevet bragt til Udførelse (Nødhjælpsarbejder), skal Udbetalingen af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til nærværende Lov under Forudsætning af, at nedennævnte Udvalg anerkender Betimeligheden af, at saadant Arbejde iværksættes af Hensyn til Arbejdsløsheden paa det paagældende Sted, være betinget af, at vedkommende arbejdsløse ikke kan faa Beskæftigelse ved saadant Nødhjælpsarbejde.

Stk. 2. Til at træffe Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kan anerkendes som Nødhjælpsarbejde, og til at medvirke ved Organiseringen af saadanne og føre fornøden Kontrol med disse, nedsættes i København og hvert Amt under Forsæde af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand et Udvalg, hvori Arbejdsgivere og Arbejdere skal være ligeligt repræsenteret. De nærmere Regler for Sammensætningen af disse Udvalg og for disses Virksomhed fastsættes af Indenrigsministeren, til hvem Udvalgene afgiver Indstilling angaaende Arbejdsvilkaarene, hvilke skal være godkendt, forinden Arbejdet paabegyndes.

Stk. 3. Til Raadighed for Indenrigsministeren nedsættes et Arbejdsudvalg, der skal bestaa af Chefen for Indenrigsministeriets Socialdepartement, Formand, Arbejdsdirektøren og 10 andre Medlemmer, hvoraf 2 vælges af Indenrigsministeren, 3 af »Dansk Arbejdsgiverforening«, 3 af »De samvirkende Fagforbund i Danmark«, 1 af »De samvirkende danske Landboforeninger« og 1 af »De samvirkende danske Husmandsforeninger«. Udvalget skal ogsaa i Tider, hvor der ikke hersker ekstraordinær Arbejdsløshed, afholde regelmæssige Møder med det Formaal at planlægge og forberede Arbejder, som kan forudses at blive nødvendige, men ikke af Forholdene kræves iværksat i den nærmeste Fremtid, saaledes at disse Arbejder ved en eventuel ekstraordinær Arbejdsløsheds Indtræden kan paabegyndes med kort Varsel.

Stk. 4. Den til fornævnte Udvalg fornødne Bevilling, herunder

til Rejsegodtgørelse og Dagpenge til Udvalgenes Medlemmer, fastsættes paa de aarlige Finanslove.

Stk. 5. Arbejdsvilkårene skal ved Nødhjælpsarbejder fastsættes saaledes, at de flest mulige arbejdsløse derved kan finde Beskæftigelse, og at det paa den ene Side bliver fordelagtigt for de arbejdsløse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse og paa den anden Side stadig bliver af Interesse for de paagældende at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. De nærmere Regler herom fastsættes efter Indstilling af de i Stykke 2 nævnte Udvalg af Indenrigsministeren, der tillige efter Forhandling med Arbejdsdirektøren træffer Bestemmelse om, hvorledes der vil være at forholde med Hensyn til Anvisningen af paagældende Arbejde til de arbejdsløse.

Stk. 6. De ovennævnte Udvalg kan træffe Bestemmelse om, at et Arbejde kun delvis vil være at betragte som Nødhjælpsarbejde.

Stk. 7. Til Nedsættelse af Udgifterne til Arbejdsløn ved de i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf godkendte Nødhjælpsarbejder ydes af Arbejdsløshedsfonden et Beløb pr. Arbejdsdag for hver beskæftiget Arbejder. Indenrigsministeren fastsætter efter Indstilling fra Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg nærmere Regler for Beregningen af Beløbets Størrelse, der i intet Tilfælde maa overstige 3 Kr., og for Beløbets Udbetaling.

Stk. 8. Til Arbejder, som er iværksat i December Maaned 1921 med Tilskud i Henhold til § 2 i Lov Nr. 500 af 1. December 1921 om midlertidigt Statstilskud i Anledning af Arbejdsløsheden, bemyndiges Indenrigsministeren til at yde Tilskud i Overensstemmelse med de i nævnte Paragraf indeholdte Regler indtil Arbejdets Fuldførelse.

§ 33.

Stk. 1. Arbejdsnævnet skal virke for, at der paa Steder, hvor der hersker betydelig Arbejdsløshed, oprettes Uddannelses-Kursus for arbejdsløse. Nævnet kan af Arbejdsløshedsfondens Midler bevilge Kommuner Tilskud til Oprettelse af saadanne Kursus.

Stk. 2. Arbejdsløse, der nyder Understøttelse i Henhold til § 31, bør — hvor en særlig Uddannelse muliggør Overgang til et

Specialfag — efter Anvisning af Hjelpekassens Bestyrelse deltage i Kursus, som i Henhold til foranstaaende maatte blive oprettet. Deltagelsen i disse, særlig for arbejdsløse bestemte Kursus maa afbrydes, naar der anvises vedkommende Arbejde.

Stk. 3. Til arbejdsløse, der ønsker at deltage i et Kursus af længere Varighed, vil der, selv om det paagældende Kursus ikke særlig er bestemt for arbejdsløse — f. Eks. Kursus paa en Folkehøjskole, Fagskole, Handels- eller teknisk Skole — efter nærmere af Indenrigsministeren i Henhold til Indstilling fra Arbejdsnævnet fastsatte Regler kunne ydes Understøttelse af Arbejdsløshedsfondens Midler.

IV. Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen m. m.

§ 34.

Stk. 1. Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen føres af en Arbejdsdirektør, der udnævnes af Kongen for 6 Aar ad Gangen.

Stk. 2. Som Bistand for Direktøren ved Varetagelsen af Tilsynet med Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen ansættes to Kontorchefer, der ligeledes udnævnes af Kongen.

Stk. 3. Direktøren afgiver hvert Aar Beretning til Indenrigsministeren om Arbejdsanvisningskontorernes og Arbejdsløshedskassernes Virksomhed samt angaaende Arbejdsløshedsfonden. Et Uddrag af Beretningen offentliggøres paa den af Indenrigsministeren foreskrevne Maade.

Stk. 4. Det paahviler Arbejdsdirektøren at forsyne Lærkontrakter, indgaaede med Lærlinge, der er antaget til Arbejde i Virksomheder i København eller Frederiksberg, med den i § 1 i Lov Nr. 342 af 6. Maj 1921 om Læringleforholdet omhandlede Paategning om Kontraktens Overensstemmelse med Lovens Regler.

§ 35.

Stk. 1. I Forbindelse med det i § 34 omhandlede Tilsyn oprettes et Arbejdsnævn, bestaaende af 3 Afdelinger, nemlig en Afdeling til Behandling af Spørgsmaal vedrørende Arbejdsanvisning, en Afdeling for Spørgsmaal vedrørende Arbejdsløshedsforsikring og

en Afdeling for Spørgsmaal vedrørende ekstraordinær Arbejdsløshed.

Stk. 2. I hver Afdeling er Arbejdsdirektøren Formand.

Stk. 3. Afdelingerne sammensættes i øvrigt paa følgende Maade:

- a. Afdelingen vedrørende Arbejdsanvisningen: 4 Arbejdsgivere og 4 Arbejdere, valgte af Indenrigsministeren efter Indstilling fra henholdsvis »Dansk Arbejdsgiverforening« og »De samvirkende Fagforbund i Danmark«;
- b. Afdelingen vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen: de i § 22 nævnte, af Arbejdsløshedskasserne valgte 6 Tillidsmænd samt 2 af Landstinget og 2 af Folketinget paa 6 Aar valgte Medlemmer; og
- c. Afdelingen for ekstraordinær Arbejdsløshed: de under b. nævnte 4 Rigsdagsmedlemmer og de under a. nævnte 4 Arbejdsgivere samt 2 af Indenrigsministeren som Repræsentanter for Kommunerne valgte Medlemmer og 1 Repræsentant for Arbejdsløshedskasserne, valgt af de under b. nævnte Tillidsmænd af deres Midte.

Stk. 4. De ved denne Lovs Ikrafttræden fungerende Medlemmer af Arbejdsløshedsnævnet samt disses Suppleanter indtræder i Arbejdsløshedsnævnet og vedbliver at fungere, indtil deres Funktionstid er udløbet i Henhold til de hidtil gældende Regler.

Stk. 5. Nævnets Forretningsorden fastsættes af Indenrigsministeren.

§ 36.

Stk. 1. Det i § 35 omhandlede Nævns Afdelinger skal hver paa sit Omraade virke som raadgivende for Statens Tilsynsmyndigheder og derhos udføre de særlige Funktioner, som ved Bestemmelserne i denne Lov er henlagt til Nævnet.

Stk. 2. Formanden kan indkalde Medlemmerne af Arbejdsløshedsnævnets Afdelinger til samlet Møde til Drøftelse af Spørgsmaal af almindelig Interesse for de af denne Lov omfattede Forhold.

Stk. 3. Hvervet som Medlem af Arbejdsløshedsnævnet er ulønnet, men der tillægges dets valgte Medlemmer Dagpenge for hver Mødedag samt Rejsegodtgørelse. Den dertil fornødne Bevilling fastsættes paa de aarlige Finanslove.

§ 37.

Stk. 1. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1922, dog kan Indenrigsministeren sætte Bestemmelserne i § 28 og §§ 34—36 i Kraft fra et tidligere Tidspunkt. Bestemmelserne i § 6, Stykke 2—4, og § 23, Stykke 1, Nr. 5, 2det Punktum, træder først i Kraft den 1. April 1922, indtil hvilket Tidspunkt de nugældende Bestemmelser om Kontrolregler forbliver i Kraft. Gennemførelsen af de i § 31, Stykke 9, indeholdte Bestemmelser kan udsættes til den 1. April 1922. Fra den 1. Januar 1922 at regne ophæves Lov Nr. 110 af 29. April 1913 om Arbejdsanvisning og Lov Nr. 80 af 8. April 1914 om anerkendte Arbejdsløshedskasser, saaledes som denne er ændret i Henhold til Lov Nr. 674 af 22. December 1919 og bekendtgjort den 5. Januar 1920.

Stk. 2. Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som maatte følge af disse Øers særlige Forhold.

7.

Bekendtgørelse

(af 11. Februar 1922)

om

Regler for Ydelse af ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse i Henhold til § 31 i Lov af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

(Indenrigsministeriet).

Efter derom fra Arbejdsløshedsnævnet modtagen Indstilling fastsætter Indenrigsministeriet herved følgende Regler for Ydelsen af den i § 31 i Lov af 22. December 1921 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. omhandlede ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse med Bidrag af Arbejdsløshedsfondens Midler, hvilke Regler fra og med den 15. Februar 1922 træder i Stedet for de i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 3. Januar 1922 indeholdte midlertidige Regler:

§ 1.

Til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser vil Understøttelse være at yde efter følgende Regler.

- a. *Som fortsat Hjælp efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør* ydes der samme Beløb pr. ledig Dag som af Kassen og i samme ugentlige Dageantal. Til Medlemmer, der har opbrugt deres 3—4 aarige Maksimum af Understøttelse, eller hvis vedtægtsmæssige Understøttelse er ophørt i Henhold til den i ovennævnte Lovs § 18, Stykke 4, indeholdte Bestemmelse, ydes Hjælpen efter Hjælpekassens Skøn indenfor foranstaaende Grænse. Den her omhandlede Hjælp maa kun ydes, naar der for Hjælpekassebestyrelsen forevises en af vedkommende Arbejdsløshedskasse udstedt Attest for, at den vedtægtsmæssige Hjælp er opbrugt.
- b. *Som Tillægshjælp til vedtægtsmæssig Understøttelse eller til den under a. omhandlede fortsatte Hjælp* ydes der Familieforsørgere med hjemmeværende Børn en Hjælp af 45 Øre pr. understøttet Dag for hvert hjemmeværende Barn under 15 Aar. Saafremt en af de Personer, overfor hvem vedkommende Understøttede er at betragte som Forsørger, eller Ægtefællen har Arbejde eller anden Indtægt, kan det nævnte Børnetillæg efter Hjælpekassens Skøn nedsættes eller bortfalde, men det skal herved tages i Betragtning, at Fordelen ved, at det paagældende Familiemedlem har Arbejde, ikke ophører. Saafremt begge Ægtefæller er arbejdsløse paa samme Tid, kan kun den ene oppebære det her omhandlede Børnetillæg.

Kommunalbestyrelsen kan bemyndige Hjælpekassen til udover fornævnte Beløb af 45 Øre at yde Familieforsørgere, hvad enten de har Børn eller ej, en Hjælp af indtil 1 Kr. (for Tiden indtil 1. April 1922 af indtil 1 Kr. 50 Øre) pr. understøttet Dag til hver Familie. Det kan af Kommunalbestyrelsen bestemmes, at et nærmere fastsat Beløb, dog ikke over Halvdelen af den omhandlede ekstraordinære Tillægshjælp, vil være at tilbageholde til Udbetaling maanedvis til Dækning af maanedlig tilbagevendende Udgifter. Saafremt der af Kommunalbestyrelsen som Betingelse for Ydelsen af den i nærværende Stykke omhandlede ekstraordinære Tillægs-

hjælp opstilles særlige Krav om en vis Tids Ophold i Kommunen, bør dette Tidsrum i Almindelighed ikke sættes til mere end 3 Maaneder.

Adgangen til den omhandlede Tillægshjælp til vedtægtsmæssig Understøttelse indtræder, naar den paagældende umiddelbart forud for den Arbejdsløshedsperiode, for hvilken Tillægshjælpen ydes, har været ledig uafbrudt — eller eventuelt afbrudt af midlertidigt Arbejde — i dobbelt saa mange Dage, som Kassens Karensdage udgør, idet der dog højst kan udkræves en Ventetid af 30 Dage.

- c. *Til Medlemmer, der i Henhold til ovennævnte Lovs § 19, Stykke 1—4, endnu ikke er berettigede til Understøttelse*, kan der efter Hjælpekassens Skøn ydes Understøttelse, der dog ingensinde kan overstige den Hjælp, som understøttelsesberettigede Medlemmer af Kassen oppebærer dels fra denne. dels i Henhold til de under a. og b. omhandlede Bestemmelser.
- d. *Den foran under a. til c. omhandlede Hjælp maa ikke ydes, dersom vedkommende bevislig i en Del af de foregaaende 12 Maaneder har tjent saa meget, som paa vedkommende Egn maa anses for tilstrækkeligt til at leve af hele Aaret.*
- e. *Den samlede Understøttelse maa i intet Tilfælde overstige $\frac{2}{3}$ af den paa Stedet almindelige Arbejdsløn, henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere, hvorved den for det paagældende Fag almindeligt gældende Løn kommer i Betragtning.*

§ 2.

Til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, ydes Understøttelsen efter Hjælpekassens Skøn over den i hvert enkelt Tilfælde foreliggende Trang; der vil være at tage overvejende Hensyn til vedkommendes Forsørgerpligter. Understøttelsen maa ingensinde overstige den samlede Understøttelse, som Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser modtager dels fra disse, dels i Henhold til Bestemmelserne foran i § 1, og skal sættes væsentlig lavere end denne, saafremt vedkommende har haft Adgang til at blive Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse, men har undladt at benytte sig heraf. De under

§ 1 d. og e. omhandlede Regler vil være at bringe tilsvarende til Anvendelse overfor de i nærværende § omhandlede Personer.

Den i nærværende § omhandlede Hjælp maa kun ydes, naar der for Hjælpekassebestyrelsen forevises Attest for, at vedkommende er indtegnet som ledig ved det nærmeste kommunale Arbejdsanvisningskontor.

§ 3.

Til Personer, hvis Arbejdstid er nedsat med mere end en Tredjedel af den normale Arbejdstid, ydes der for den Tid, hvor med Arbejdstiden er nedsat med mere end en Tredjedel, Understøttelse efter følgende Regler: Naar Arbejdstiden er ordnet saaledes, at der visse hele Dage i Ugen ikke arbejdes, ydes der efter paagældende Kasses sædvanlige Kærøstid Understøttelse i Overensstemmelse med foranstaaende Regler, dog at Hjælpen til Medlemmer af saadanne anerkendte Arbejdsløshedskasser, hvis Vedtægter ikke indeholder Bestemmelser om Understøttelse under nedsat Arbejdstid, jfr. Lovens § 20, Stykke 8, udbetales efter Hjælpekassens Skøn, og at Understøttelsen i Forbindelse med Arbejdsfortjenesten for hver Uge ikke maa overstige det Beløb, som vedkommende kunde fortjene ugentlig, saafremt hans Arbejdstid kun var nedsat med en Tredjedel. Er Nedsættelsen ordnet saaledes, at der vel arbejdes paa alle Ugens sædvanlige Arbejdsdage, men med indskrænket Timetal, kan Understøttelse med den fornævnte Begrænsning forholdsmæssig ydes mod, at der paa betryggende Maade foreligger Attest fra Arbejdsgiveren om Nedsættelsen, og at der træffes særlige Kontrollforanstaltninger. Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, kan Indenrigsministeren efter Arbejdsnævnets Indstilling tillade Afgivelse fra de i nærværende Paragraf indeholdte Bestemmelser.

§ 4.

Andragender om den i nærværende Bekendtgørelse omhandlede ekstraordinære Hjælp indgives paa dertil af Indenrigsministeren godkendte Skemaer til vedkommende Hjælpekassebestyrelser. Hjælpekassen kan bemyndige de anerkendte Arbejdsløshedskasser til efter nærmere af Hjælpekassen fastsatte Regler at udbetale Hjælpen til Kassernes Medlemmer; i saa Fald udfører Ar-

bejdsløshedskassen den fornødne Kontrol. Til arbejdsløse, der ikke er Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, udbetales Hjælpen af Hjælpekassen eller ved dennes Foranstaltning. De paagældende arbejdsløse kontrolleres af Hjælpekassen eller af Arbejdsanvisningskontoret. Efter Ophør af en Arbejdsperiode paa mere end 4 Ugers Varighed vil en ny Begæring om Understøttelse være at fremsætte, forinden Hjælpen kan ydes.

§ 5.

De i oftnævnte Lovs § 20, jfr. § 32, Stykke 1, indeholdte Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde der ikke maa ydes Understøttelse af anerkendte Arbejdsløshedskasser, finder Anvendelse med Hensyn til den i nærværende Bekendtgørelse omhandlede ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse; jfr. ogsaa § 4 i Lov af 21. December 1921 vedrørende Grundforbedringsarbejder.

Klaus Berntsen.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 15de Marts 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1.

Regler

om

Time- og Dagpenge,

(jfr. Lov af 25. November 1921 om Tillæg til og Ændring
i Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.)

I.

Søværnet vedrørende,

gældende fra den 1. Januar 1922.

Angaaende Time- og Dagpenge under Tjenesterejser eller Udstationering i Indlandet, naar Tjenestemanden maa fjerne sig mere end 4 km fra Tjenestestedet (Tjenestemandslovens § 1289), gælder følgende:

A. Til Tjenestemænd med Grundløn 9,600 Kr. og derover kan efter frit Valg een Gang for alle ydes Godtgørelse efter Regning eller de for efternævnte Gruppe B. fastsatte Time- og Dagpenge.

Iøvrigt inddeles Tjenestestillingerne i nedennævnte 5 Grupper B.—F. med de der nævnte Grundbeløb, hvilke Beløb ændres med Dyrtidstillæget, saaledes at de for hver 108 Kr., som Dyrtidstillæget for gifte Mænd afviger fra 1,134 Kr. aarlig, forhøjes eller formindskes med følgende Beløb:

Dagpenge	for Gruppe B.—E.	40 Øre.
-	F.	20 -
Timepenge	B.—E.	2 -
-	F.	1 -
Nattillæg	B.—C.	20 -
-	D.	15 -
-	E.	10 -
-	F.	5 -
Tillæg for første Nat og Nattillæg for nedsatte		
Dagpenge		5 -

De nedsatte Dagpenge reguleres i Forhold til de til enhver Tid gældende fulde Dagpenge, saaledes at Ørebeløbet afrundes opad til et med 5 deleligt Tal.

Beløbene udgør herefter indtil videre (Tallene i Parentes angiver Grundbeløbene):

	Time- penge. Øre	Fulde Dagpenge. Kr.	Nattillæg til disse. Kr.	$\frac{2}{3}$ Dag- penge. Kr.	$\frac{1}{2}$ Dag- penge. Kr.
B. Tjenestemænd med Grundløn fra 5,700 Kr. til under 9,600 Kr. . . .	89 (95)	11,80 (13,00)	5,40 (6,00)	11,50	8,60
C. Tjenestemænd med Grundløn fra 3,900 Kr. til under 5,700 Kr. . . .	59 (65)	9,80 (11,00)	4,40 (5,00)	9,50	7,10
D. Tjenestemænd med Grundløn fra 2,550 Kr. til under 3,900 Kr. samt Premierløjtnanter . . .	50 (56)	7,80 (9,00)	3,55 (4,00)	7,60	5,70
E. Tjenestemænd med Grundløn under 2,550 Kr.	41 (47)	6,80 (8,00)	2,70 (3,00)	6,35	4,75
F. Reserveunderofficerer og Menige	17 (20)	2,40 (3,00)	1,35 (1,50)	2,50	1,90

(Officerer af Kaptajns- og Løjtnantsklassen samt ligestillede, der ledsager Officerer af Admirals- eller Kommandørsklassen samt ligestillede paa Tjenesterejser i samme tjenstlige Anledning (ikke Udstationering og Øvelser), faar de samme Time- og Dagpenge samt Nattillæg som disse, dog ikke ud over Beløbene for Gruppe B.).

For hver Udstationering og for Tjenesterejsers Vedkommende for hvert Overnatningssted forhøjes Nattillægget for det første Døgn med 2 Kr. 85 Øre (Grundbeløb 3 Kr.) for Gruppe B.—C., med 1 Kr. 85 Øre (Grundbeløb 2 Kr.) for Gruppe D.—E. og med 85 Øre (Grundbeløb 1 Kr.) for Gruppe F.

Dagpenge beregnes for hvert Døgn (24 Timer), som den paagældendes Fraværelse varer. For overskydende Dele af Døgn eller for Fraværelse, der ikke varer 24 Timer, beregnes Timepenge pr. paabegyndt Time, dog ikke udover Dagpenge for et Døgn.

Nattillæg ydes kun, for saa vidt der i vedkommende Døgn — eller den Del af et Døgn, hvorfor Time- eller Dagpenge beregnes — maa overnattes (d. v. s. tilbringes mindst 4 Timer af Tidsrummet mellem Kl. 10 Aften og Kl. 6 Morgen) uden for vedkommendes Tjenestested, uden at der af Styrelsen stilles Soverum til Raadighed for den paagældende Tjenestemand (derunder Soveplads i Tog eller Skib).

Udtrykket »Tjenestestedet« maa i Almindelighed opfattes som det Tjenestemanden anviste Arbejdssted (Jernbanestation, Postkontor, Telegrafstation, Toldsted, Kaserne, Skib o. s v.), saaledes at Grænsen 4 km. beregnes herfra. Dog ydes der i Almindelighed ikke Time- og Dagpenge indenfor samme Kommune, for Hovedstadens Vedkommende saaledes, at København, Frederiksberg og Hellerup regnes som en Enhed, hvorhos Tiden for Afrejse fra og Tilbagekomst til Hjemstedet, naar Rejse foretages med Jernbane, Dampskib eller anden offentlig regelmæssig Befordring, regnes efter paagældende Befordrings planmæssige Afgangs- og virkelige Ankomsttid.

Under Udstationering tilstaas fulde Dagpenge i de første 20 Dage paa et og samme fremmede Sted; derefter ydes i 20 Dage Beløb, der omtrent udgør $\frac{2}{3}$ af de fulde Dagpenge og for yderligere Ophold paa Stedet ydes halve Dagpenge (jfr. Satserne ovenfor). Af disse 2 Satser for nedsatte Dagpenge anses henholdsvis 2 Kr. 85 Øre og 1 Kr. 85 Øre (Grundbeløb 3 Kr. og 2 Kr.) at være Nattillæg.

Ved Udstationering kan der ikke beregnes Godtgørelse som for Tjenesterejse for den Tid, der medgaar til at komme til og fra Udstationeringsstedet, da denne Tid henregnes under Udstationeringen.

Naar en Tjenestemand under Udstationering foretager Tjenesterejser, kan han, saafremt fulde Dagpenge oppebæres, intet yderligere oppebære herfor; i modsat Fald ydes der ham som Tillæg til de nedsatte Dagpenge de for Tjenesterejser sædvanlige Timepenge, dog saaledes at han i alt, for hvert paabegyndt Rejsedøgn i det højeste oppebærer fulde Dagpenge med eller uden Nattillæg. Tjenestemænd, hvis Hovedvirksomhed foregaar paa Rejse som inspektionshavende e. l., oppebærer under Udstationering for hele Perioden fulde Dagpenge med Tillæg for Rejsedage af $\frac{1}{3}$ af Timepengenes, henholdsvis Dagpengenes Beløb.

Naar en Tjenestemand faar Time- eller Dagpenge — fulde eller nedsatte — kan den paagældende ikke paa anden Maade erholde Bispisningsgodtgørelse, ligesom han ikke kan faa Søtillæg eller Bispisning.

For Rejser i Udlandet (udover Overgangsstationen) kan Dagpengene forhøjes efter Styrelsens Skøn med indtil 100 %, eller Rejse efter Regning kan tilstaas.

Særlige Befordringsudgifter godtgøres efter Regning. For Benyttelse af egen Cykle paa Tjenesterejse ydes, naar saadan Benyttelse er beordret eller skønnes hensigtsmæssig, en Betaling af 15 Øre pr. km eller i visse Tilfælde et fast Beløb, der maa rette sig efter Hyppigheden af Cykles Benyttelse for vedkommende Tjenestemand og ikke maa overstige 200 Kr. aarlig.

II.

De under Marineministeriet henlagte Institutioner vedrørende,

gældende for Fyr- og Vagervæsenets Vedkommende fra den 1. Januar 1922 og for de øvrige Institutioners Vedkommende fra den 1. Marts 1922.

Angaaende Time- og Dagpenge under Tjenesterejser eller Udstationering i Indlandet, naar Tjenestemanden maa fjerne sig mere end 4 km fra Tjenestestedet (Tjenestemandsløvens § 1289), gælder følgende:

A. Til Fyrdirektøren kan efter frit Valg een Gang for alle ydes Godtgørelse efter Regning eller de for Gruppe B. fastsatte Time- og Dagpenge.

Løvrigt inddeles Tjenestestillingerne i nedennævnte Grupper B.—E. med de dør nævnte Grundbeløb, hvilke Beløb ændres med Dyrtidstillæget, saaledes at de for hver 108 Kr., som Dyrtidstillæget for gifte Mænd afviger fra 1,134 Kr. aarlig, forhøjes eller formindskes med følgende Beløb:

Dagpenge for Gruppe B.—E.....	40 Øre.
Timepenge - — B.—E.....	2 -
Nattillæg - — B.—C.....	20 -
— - — D.	15 -
— - — E.	10 -
Tillæg for første Nat og Nattillæg for nedsatte Dagpenge	5 -

De nedsatte Dagpenge reguleres i Forhold til de til enhver Tid gældende fulde Dagpenge, saaledes at Ørebeløbet afrundes opad til et med 5 deleligt Tal.

Beløbene udgør indtil videre (Tallene i Parentes angiver Grundbeløbene):

	Timepenge. Øre	Fulde Dagpenge. Kr.	Nattillæg til disse. Kr.	$\frac{2}{3}$ Dagpenge. Kr.	$\frac{1}{2}$ Dagpenge. Kr.
B. Fyrvæsenets 2.-3. Lønningsklasse, Lødsdirektøren, Bestyreren af det nørrejdske Redningsvæsen, Direktøren for det meteorologiske Institut og Statsmeteorologer	89 (95)	11,80 (13,00)	5,40 (6,00)	11,50	8,60
C. Fyrvæsenets 4.-5. Lønningsklasse, Vagervæsenets 1. Lønningsklasse, Fuldmægtigen ved det nørrejdske Redningsvæsen, Afdelingsmeteorologer, Søkortarkivets 1.-2. Lønningsklasse	59 (65)	9,80 (11,00)	4,40 (5,00)	9,50	7,10

	Time- penge. Øre	Fulde Dagpenge. Kr.	Nattillæg til disse Kr.	$\frac{2}{3}$ Dag- penge. Kr.	$\frac{1}{2}$ Dag- penge. Kr.
D. Fyrvæsenets 6.- 7. og 9. Lønnings- klasse, Vagervæsenets 2.-3. Lønningsklasse, Assistenten ved det nørrejsdske Red- ningsvæsen, Regskabsføreren ved det meteorologiske Institut, Meteorologassistenter, Mekanikeren ved det meteorologiske Insti- tut, Søkortarkivets 3. Løn- ningsklasse.....	50 (56)	7,80 (9,00)	3,55 (4,00)	7,60	5,70
E. Fyrvæsenets 8. og 10.-12. Lønnings- klasse, Vagervæsenet 4.-5. Lønningsklasse, Kontorbude ved det meteorologiske Insti- tut, Søkortarkivets 4. Løn- ningsklasse.....	41 (47)	6,80 (8,00)	2,70 (3,00)	6,35	4,75

For hver Udstationering og for Tjenesterejsers Vedkom-
mende for hvert Overnatningssted forhøjes Nattillæget for
det første Døgn med 2 Kr. 85 Øre (Grundbeløb 3 Kr.) for
Gruppe B.—C. og med 1 Kr. 85 Øre (Grundbeløb 2 Kr.) for
de øvrige Grupper.

Dagpenge beregnes for hvert Døgn (24 Timer), som den
paagældendes Fraværelse varer. For overskydende Dele af
Døgn eller for Fraværelse, der ikke varer 24 Timer, beregnes
Timepenge pr. paabegyndt Time dog ikke udover Dagpenge
for et Døgn.

Nattillæg ydes kun, for saa vidt der i vedkommende
Døgn — eller den Del af et Døgn, hvorfor Time- eller Dag-
penge beregnes — maa overnattes (d. v. s. tilbringes mindst
4 Timer af Tidsrummet mellem Kl. 10 Aften og Kl. 6 Morgen)
udenfor vedkommendes Tjenestested, uden at der af Styrelsen
stilles Soverum til Raadighed for den paagældende Tjeneste-
mand (derunder Soveplads i Tog eller Skib).

Udtrykket »Tjenestestedet« maa i Almindelighed opfattes
som det Tjenestemanden anviste Arbejdssted (Jernbanestation,
Postkontor, Telegrafstation, Toldsted, Kaserne, Skib o. s. v.),
saaledes at Grænsen 4 km beregnes herfra. Dog ydes der i
Almindelighed ikke Time- og Dagpenge indenfor samme Kom-
mune, for Hovedstadens Vedkommende saaledes, at Køben-
havn, Frederiksberg og Hellerup regnes som en Enhed, hvor-
hos Tiden for Afrejse fra og Tilbagekomst til Hjemstedet,
naar Rejse foretages med Jernbane, Dampskib eller anden
offentlig regelmæssig Befordring, regnes efter paagældende
Befordrings planmæssige Afgang- og virkelige Ankomsttid.

Under Udstationering tilstaas fulde Dagpenge i de første
20 Dage paa et og samme fremmede Sted; derefter ydes i
20 Dage Beløb, der omtrent udgør $\frac{2}{3}$ af de fulde Dagpenge,
og for yderligere Ophold paa Stedet ydes halve Dagpenge
(jfr. Satserne ovenfor). Af disse 2 Satser for nedsatte Dag-
penge anses henholdsvis 2 Kr. 85 Øre og 1 Kr. 85 Øre
(Grundbeløb 3 Kr. og 2 Kr.) at være Nattillæg.

Ved Udstationering kan der ikke beregnes Godtgørelse
som for Tjenesterejse for den Tid, der medgaar til at komme
til og fra Udstationeringsstedet, da denne Tid henregnes
under Udstationeringen.

Naar en Tjenestemand under Udstationering foretager
Tjenesterejser, kan han, saafremt fulde Dagpenge oppebæres,
intet yderligere oppebære herfor; i modsat Fald ydes der ham
som Tillæg til de nedsatte Dagpenge de for Tjenesterejser
sædvanlige Timepenge, dog saaledes at han i alt for hvert
paabegyndt Rejsedøgn i det højeste oppebærer fulde Dag-
penge med eller uden Nattillæg. Tjenestemænd, hvis Hoved-
virksomhed foregaar paa Rejse som inspektionshavende e. l.,
oppebærer under Udstationering for hele Perioden fulde Dag-

Tjenesterejsers
18/289,3

penge med Tillæg for Rejsedage af $\frac{1}{3}$ af Timepengenes, henholdsvis Dagpengenes Beløb.

For Rejser i Udlandet udover Overgangsstationen kan Dagpengene forhøjes efter Styrelsens Skøn med indtil 100 %, eller Rejse efter Regning kan tilstaa.

Særlige Befordringsudgifter godtgøres efter Regning. For Benyttelse af egen Cykle paa Tjenesterejse ydes, naar saadan Benyttelse er beordret eller skønnes hensigtsmæssig, en Betaling af 15 Øre pr. km eller i visse Tilfælde et fast Beløb, der maa rette sig efter Hyppigheden af Cykles Benyttelse for vedkommende Tjenestemand og ikke maa overstige 200 Kr. aarlig.

Lodsinspektøren oppebærer Time- og Dagpenge af samme Størrelse som de for Lodsdirektøren til enhver Tid gældende og efter samme Regler.

Bestyreren af Bornholms og Møens Redningsvæsen oppebærer Time- og Dagpenge af samme Størrelse som de for Bestyreren af det nørrejydske Redningsvæsen til enhver Tid gældende og efter samme Regler.

Tidligere Bestemmelser vedrørende Time- og Dagpenge paa Tjenesterejser ophæves hermed.

2. Regler

om

Kosttilskud for Fyr- og Vagervæsenets Skibe, gældende fra den 1. Januar 1922.

Som Kosttilskud under Tjenesten udenfor Hjemmet ydes der Tjenestemændene i Fyrvæsenets og Vagervæsenets Skibe, derunder Fyrskibene, nedennævnte Beløb, hvilke Beløb ændres med Dyrtidstillæget, saaledes at der for hver 108 Kr., som Dyrtidstillæget for gifte Mænd falder eller stiger i Forhold

til Beløbet 1,134 Kr., afdrages, henholdsvis tillægges 10 og 8 Øre for de 2 nedennævnte Satser. Kosttilskuddet udgør herefter indtil videre følgende Beløb (Tallene i Parentes angiver Grundbeløbene):

Befalingsmænd....2 Kr. 20 Øre (2 Kr. 50 Øre) pr. Dag.

Besætning.....1 Kr. 76 Øre (2 Kr. » Øre) pr. Dag.

Beløbene til Dampskibsbesætningerne udbetales maanedlig bagud, og Beløbene til Fyrskibsbesætningerne anvendes til Anskaffelse af Proviant ved Fyrvæsenets Foranstaltning til delvis Dækning af den derved foraarsagede Udgift. Resten afdrages i Besætningernes Lønninger.

For Sygeperioder paa over 7 Dage fradrages for den 8. og følgende Sygedage $\frac{1}{30}$ af Maanedsbetøbet.

Klaus Berntsen.

MARINEMINISTERIET.

B. 3.

Kjøbenhavn, den 8de Maj 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Under 9. Januar 1922 har Ministeriet bestemt, at den i § 1 i Bestemmelserne af 22. Oktober 1920 (Kundgørelse for Søværnet B. 9. — 1920, Punkt 1.) fastsatte Betingelse for at erholde den deri omhandlede Sygeunderstøttelse, nemlig at have været antaget til uafbrudt Tjeneste (Arbejde) ved en Virksomhed under Søværnet i mindst 1 Aar, ændres derhen, at Tjeneste (Arbejde) ved en Virksomhed under Krigsministeriet eller ved Statsbanernes Værksteder regnes lige med Tjeneste (Arbejde) ved en Virksomhed under Søværnet.

2. Ministeriet har under 16de Januar 1922 bestemt, at det tillades Personel af Søværnet, der faar Idrætsmærket tildelt, at bære dette paa venstre Overærme under dér anbragte Grads- og Udmærkelsestegn.

3. Paa Marineministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 21. Januar 1922 behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde:

at der i den under 13. April 1889 allerhøjest konfirmerede Fundats for »Admiral Edouard Suensons Legat til Fordel for afskedigede Underofficerer af Artilleri-, Matros- og Sømine-korpserne eller deres Enker og for afskedigede Lødsler af det østlige Overlødsdistrikt eller deres Enker«, hvilket Legats Kapital nu er forøget til 20,000 Kr., foretages følgende Forandringer:

I § 1. ændres: 10,000 Kr. til 20,000 Kr.

I § 3. 1ste Stykke ændres Ordene:

»Det aarlige Rentebeløb ca. 400 Kr. deles i 8 Portioner à ca. 50 Kr.« til

»Det aarlige Rentebeløb ca. 800 Kr. deles i 8 Portioner à ca. 100 Kr.«

4. Under 13. Februar 1922 har Ministeriet foretaget følgende Ændringer i Midlertidig Plan for Kadetskolen af 1ste Oktober 1916:

I § 28, Afsnit: Mellempøven i Afdeling C, udgaar 2den Linie: Ordene: »Dansk. 1 Karakter for en skriftlig Udfærdigelse«, og i Afsnittets sidste Linie ændres 28 til 27 og 32 til 31.

I § 30, *in fine*, i Afsnittet med Kursiv udgaar Ordene: »at der i Dansk kun gives 1 Karakter for en skriftlig Udarbejdelse« og erstattes af Ordet: »Dansk«, og 50 ændres til 49.

5. Under 27. Februar 1922 har Ministeriet bestemt, at Afsnit I. Sejlads og Øvelser i de ved Kundgørelse B. 6 af 25de August 1920, Pkt. 1, fastsatte: »Forskellige Bestemmelser vedrørende Undervandsbaade« udgaar og erstattes af følgende:

I.

Sejlads og Øvelser.

Udover den til en Undervandsbaad hørende Besætning bør der, naar Neddykning skal finde Sted, kun være et begrænset Antal Elever eller andre ombord, og ikke flere, end at der findes 1 Redningsapparat til hver Mand ombord.

Under Sejlads i »awash« Stilling skal Lugerne være lukkede, fraset Taarnlugen, der kan holdes aaben, men en Mand skal i saa Fald staa klar til at lukke den.

Under Sejlads i neddykket Tilstand skal en Undervandsbaad enten følges af en Ledsagebaad, eller saafremt dette er uforeneligt med Øvelsens Art, skal Undervandsbaaden iagttage, at den Myndighed, hvem Baaden er direkte underlagt, saavidt muligt underrettes om den omtrentlige Beliggenhed

af det Sted, hvor Dykning agtes iværksat, om Ruten dertil, samt om Dykningens omtrentlige Varighed. Efter Uddykning søger Undervandsbaaden, saafremt Forholdene tillader det, atter Forbindelse med vedkommende Myndighed for at melde sig og eventuelt indhente Ordre.

Skulde der inden den af Undervandsbaaden angivne Tidsfrist ikke indløbe Melding om dens Uddykning, vil der af ovennævnte Myndighed straks være at iværksætte Eftersøgning af Baaden.

Undervandsbaadsangreb udføres om Natten eller i usigtbart Vejr paa letteste Vandlinie.

Manøvre i neddykket Tilstand bør foretages uden for de stærkest trafikerede Ruter og saa vidt muligt paa Vanddybder, der er mindre end 30 m.

Naar Skibe er klar til Fællesøvelser med neddykkede Undervandsbaade, skal de paa Fortoppen føre internationalt T.

Enhver Undervandsbaad, der angriber et Skib, skal, naar Torpedoer udskydes i Angrebet, have sine Torpedoer indstillede til mindst 3 m større Dybde end det angrebne Skibs Dybgaaende. Under »blind Skydning« markeres Angrebet ved at dykke ud i det Øjeblik, Baaden er i Skudposition i Forhold til Skibet. Uddykningen skal saa vidt muligt iværksettes saa betids, at Baadens Kommandotaarn kan være synligt fra det angrebne Skib senest, naar Afstanden til dette er 400 m.

Naar Øvelsernes Art medfører, at flere Undervandsbaade er neddykkede samtidig, bør enten hver Undervandsbaad have tildelt et nøjagtigt afgrænset Felt, som ikke maa overskrides, eller der bør paa anden Maade ved Planlægningen af Øvelsen drages fornøden Omsorg for at undgaa Kollisionsfare mellem de neddykkede Undervandsbaade.

Enhver Undervandsbaad skal være forsynet med:

- 1) 1 Redningsapparat pr. ombordværende Mand.
- 2) 2 Signaltavler til Brug ved Bjærgning af Undervandsbaade.
- 3) 1 Vejledning til Udslusning.
- 4) 1 Eksempel af disse Bestemmelser.

6.

Lov

(af 23de Marts 1922)

om

Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22de December 1920 og Lov Nr. 154 af 1ste April 1921.

(Finansministeriet).

§ 1.

§ 99 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 affattes saaledes:

For Tjenestemænd, hvis Grundløn og Alderstillæg tilsammen er indtil 1,499 Kr., udgør Konjunkturtillægget $\frac{1}{3}$ af Lønnen:

fra 1,500 indtil 1,599 Kr. udgør Konjunkturtillægget 500 Kr. aarlig

- 1,600	—	1,799	—	—	520	—	—
- 1,800	—	2,399	—	—	540	—	—
- 2,400	—	2,899	—	—	560	—	—
- 2,900	—	3,399	—	—	580	—	—
- 3,400	—	3,899	—	—	600	—	—
- 3,900	—	4,399	—	—	620	—	—
- 4,400	—	4,899	—	—	640	—	—
- 4,900	—	5,399	—	—	660	—	—
- 5,400	—	6,399	—	—	700	—	—
- 6,400	—	7,399	—	—	740	—	—
- 7,400	—	8,399	—	—	820	—	—
- 8,400	—	10,399	—	—	900	—	—
- 10,400	—	eller derover	—	—	1,060	—	—

§ 2.

For de i Lov Nr. 713 af 22. December 1920 omhandlede Personer, hvis Grundpension — forhøjet i Henhold til § 1, 1ste Stykke og med Procenttillægget efter § 2, 1. Stykke — er indtil 1,499 Kr., udgør Konjunkturtillægget $\frac{5}{12}$ af nævnte Grundpension:

fra 1,500 indtil 1,599 Kr. udgør Konjunkturtillægget 625 Kr. aarlig

- 1,600	—	1,799	—	—	650	—	—
- 1,800	—	2,399	—	—	675	—	—
- 2,400	—	2,899	—	—	700	—	—
- 2,900	—	3,399	—	—	725	—	—
- 3,400	—	3,899	—	—	750	—	—
- 3,900	—	4,399	—	—	775	—	—
- 4,400	—	4,899	—	—	800	—	—
- 4,900	—	5,399	—	—	825	—	—
- 5,400	—	6,399	—	—	875	—	—
- 6,400	—	7,399	—	—	925	—	—
- 7,400	—	8,399	—	—	1,025	—	—
- 8,400	—	10,399	—	—	1,125	—	—
- 10,400	—	eller derover	—	—	1,325	—	—

§ 3.

I § 101 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 (jfr. Lov Nr. 154 af 1. April 1921) rettes Angivelserne »31. Marts 1922« og »1. Marts 1922« til henholdsvis »31. Marts 1923« og »1. Marts 1923«.

§ 4.

Reglerne i § 84, Stk. 1, jfr. § 88 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 (jfr. Lov Nr. 706 af 22. December 1920) forbliver uforandrede.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1922.

7. Indenrigsministeriet har under 25. Marts 1922 tilskrevet Udskrivningskredsene saaledes:

»Idet man henleder Kredsens Opmærksomhed paa, at samme indtil Indkaldelsen i Henhold til Værnepligtsloven af 8. Juni 1912, § 19, 2det Stk., jfr. § 3 i Lov Nr. 39 af 25. Februar 1914 vil kunne tillægge værnepligtige, der dokumenterer at opfylde de i førstnævnte Lovbestemmelse foreskrevne Betingelser, Vedtegningen »Befaren« og at ligeledes Kredsen indtil Mødetiden vil kunne meddele saadanne

Værnepligtige den nævnte Vedtegning i Medfør af Justitsministeriets Bemyndigelse i Skrivelse af 12. Juni 1913 samt endelig, at Chefen for Orlogsværftet under samme Dato er bemyndiget til at give den oftnævnte Vedtegning ved Mødet og under Tjenesten, skal man efter stedfunden Brevveksling med Krigsministeriet og Marineministeriet meddele, at Indenrigsministeriet derhos herved bemyndiger Kredsen til fremtidig at give fra Søværnet hjemsendte værnepligtige Vedtegningen »Befaren«, naar der fremlægges de i saa Henseende fornødne Bevisligheder. Om den saaledes meddelte Vedtegning vil der være at sende Indberetning til Chefen for Orlogsværftet og den Udskrivningskreds, i hvilken den paagældend eføres i Rullen.« (jfr. Kundgørelse B. 8 — 1913, Pkt. 11).

8. Naar der i de udrustede Skibe og Fartøjer forefalder Forsagere ved Kanoner eller Torpedoer paa Grund af Betjeningsfejl eller Fejl ved Materiellet, eller Torpedoer som Følge heraf gaar unormalt, vil Indberetning herom i hvert enkelt Tilfælde snarest være at indsende til Ministeriet med nærmere Angivelse af Betjeningsfejlen eller Fejlen ved Materiellet samt Virkningen heraf (Bueskud, Bundgænger, Afdrejning, Forsagere m. v.).

9. Til den i Henhold til Pensionsloven af 19. April 1907 pensionsgivende Tjenestetid for civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. ved Hæren og Søværnet vil der ud over den Tid, den paagældende har forrettet Tjeneste ved Virksomheder m. v. under Hæren og Søværnet, tillige være at medregne den Tid, som vedkommende maatte have gjort Tjeneste som fast Haandværker eller Arbejder ved Statsbanerne, jfr. Statstjenestemandsløven § 73, saafremt Afgangen fra sidstnævnte Tjeneste har fundet Sted efter den 1. Oktober 1919.

10. I Henhold til § 34 i Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd har Ministeriet under 23. Marts d. A. for sit Vedkommende meddelt »Sparekassen for København og Omegn« paa Sparekassens derom fremsatte Anmodning

Anerkendelse som berettiget til gennem dens Afdeling for Indtægtsforvaltning at modtage retskraftige Forskrivninger af den i Loven omhandlede Art, dog kun for et Tidsrum af 5 Aar fra den 1. Oktober 1919 at regne og kun forsaavidt Forskrivningerne er afgivne efter denne Dato samt under Forbehold af, at 25 pCt. Grænsen i Lovens § 34, Stk. 1, er overholdt.

Klaus Berntsen.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 10de Juni 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1. **Bekendtgørelse**

(af 10de Maj 1922)

om

Reglement om sygemeldte Tjenestemænds Forhold
(Finansministeriet).

I Medfør af § 13, Stk. 5 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd (jfr. § 2 i Lov Nr. 496 af 25. November 1921) fastsættes herved følgende Regler om sygemeldte Tjenestemænds Forhold:

1. En sygemeldt Tjenestemand er pligtig at tilvejebringe de Bevisligheder fra en Læge, som forlanges af paagældende Styrelse.

2. Under Tjenestemænds Sygdom vil der, saafremt Lægeattesten giver Haab om Helbredelse, i Almindelighed kunne hengaa indtil 1 Aar, inden Afskedigelse finder Sted, hvilken Frist dog under ganske særlige Forhold kan forlænges. Under Hensyn til tidligere Sygeperioder, vedkommendes Alder o. l. vil dog nævnte Tid kunne afkortes. Naar Lægeattesten ikke giver Haab om Helbredelse, bør der i Almindelighed snarest foretages Skridt til Afskedigelse. Det i Tjenestemandslovens § 8, Stk. 2, nævnte Varsel bør gives saa betids, at ovennævnte Frist ikke som Følge af Varslet forlænges.

3. Saafrømt en Tjenestemand har tilsammen 180 Sygedage uden nogen sammenhængende Periode af 3 Aar, i hvilken Sygedagenes Antal tilsammen ikke overstiger 30, skal der herefter for hver Sygedag afdrages $\frac{1}{1000}$ af den aarlige Lønning indbefattet alle almindelige og særlige Tillæg, jfr. dog tillige det foran anførte om Synspunkterne for Afskedigelse. Herved bortses fra Sygedage, der er en direkte Følge af Tilskadekomst i Tjenesten, samt fra Sygedage i de normale aarlige Ferier eller andre sammenhængende tjenestefri Perioder, f. Eks. under Landlov for Fyrskibspersonale. Styrelsen vil dog være berettiget til ikke i Tallet 180 Dage at medregne Dageantallet for en enkelt alvorlig Sygdom, naar Spørgsmaalet herom rejses under Sygemeldingen eller umiddelbart efter Tjenestens Genoptagelse.

For Tjenestemænd over 50 Aar forhøjes Tallet 180 til 250, og de kan frigøre sig for tidligere Sygedage ved i en sammenhængende Periode af 2 Aar efter det fyldte 50de Aar ikke at have over 30 Sygedage.

4. Nærværende Reglement kommer ikke til Anvendelse for Sygedage forud for 1. Januar 1922.

2. Ministeriet har under 19de Maj 1922 bestemt, at der foretages følgende Ændring i Midlertidig Plan for Officersskolen af 25de September 1919:

I § 7, under Elektroteknik: Radiotelegrafi udskilles som selvstændigt Fag.

3. Ministeriet har bestemt, at Varer, der tages om Bord i Flaadens Skibe med Toldgodtgørelse i Anledning af forestaaende Togt til fremmed Farvand, tages om Bord, naar Skibet sidste Gang anløber Kjøbenhavn forinden Afgangen, samt at de paagældende Skibschefer, naar Skibet første Gang anløber Kjøbenhavn efter Togt til fremmed Farvand, opgiver til Toldvæsenet Restbeholdningen af toldgodtgjorte Varer samt træffer Aftale om, hvorledes der skal disponeres over denne.

Klaus Berntsen.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 10de August 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Efter Udkommando til Søs vil der ved Hjemkomsten kunne gives Tjenestemænd følgende Antal Fridage:

Efter 1—2 Maaneders Togt	2 Dage
— 2—4 — — —	3 —
— 4—6 — — —	4 —
— 6 — — — og derover	6 —

For saadanne Tjenestemand skal, naar de efter Togtets Afslutning afgaar til Tjeneste paa Orlogsværftet, de udenfor Søndage faldende særlige Helligdage betragtes som ordinære Fridage.

2. Under 10de Juni 1922 har Ministeriet bestemt:

at Satserne i Bestemmelserne af 22de Oktober 1920 vedrørende Understøttelser til Arbejdere m. fl. ved Virksomheder under Søværnet under deres Sygdom eller Tilskadekomst m. v. nedsættes med 15 %, samt

at Satserne for Lærlinge udgaar af Bestemmelserne (jfr. Lov af 6te Maj 1921 om Lærlingeforholdet).

Ved fremtidige generelle Ændringer i de førstnævntes Løn foretages tilsvarende Ændringer i de omhandlede Satser.

3.

Bekendtgørelse

(af 16de Juni 1922)

om

Fastsættelsen af den Værdi, hvortil Kost og Logi for Arbejdere, der har Ophold hos Arbejdsgiveren, og for Mandskabet om Bord paa Damp- og Sejlskibe, vil være at beregne i Henhold til Bestemmelserne i §§ 41 og 60 i Lov af 28de Juni 1920 om Forsikringer mod Følger af Ulykkestilfælde.

(Indenrigsministeriet).

I Henhold til Bestemmelsen i §§ 41, 2. Stykke, og 60 i Lov af 28de Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde har Indenrigsministeriet fastsat Værdien af Kost og Logi for Arbejdere (Tyende, Lærlinge m. v.), der har Ophold hos Arbejdsgiveren, til følgende Beløb:

I København og Frederiksberg	1000 Kr. aarlig
I Købstæderne	850 - -
Paa Landet	675 - -
samt for Mandskabet om Bord paa Damp- og Sejlskibe	1000 - -

Hvilket tjenstlig meldes til Underretning, idet tilføjes, at disse Beløb i Tiden fra 1ste April d. A. til 1ste April 1924 vil være at lægge til Grund ved Beregning af de paagældende Arbejders samlede Aarsfortjeneste ved Fastsættelsen af de i Loven omhandlede Dagpengeydelse og Erstatningssummer.

4. Ifølge Meddelelse fra Finansministeriet af 20de Juni 1922 har dette under 31te Maj d. A. bestemt, at Bestemmelsen i § 33 Stk. 1, 2det Punkt, i Lov om Statens Tjenestemænd af 12te September 1919, saaledes som denne Bestemmelse er forandret ved § 3 i Lov af 25de November 1921, vil være at forstaa saaledes, at Renten af Lønningsforskuud beregnes den 1ste Juli og den 1ste Januar af det Dagen forud resterende Beløb.

Exempel:

Lønningsforskuud 900 Kr. — med 36 maanedlige Afdrag — ydet den 25de Juni 1922 forrentes med:

B. 5.

2 % af 900 Kr. den 1ste Juli 1922	
2 % - 750 - - 1ste Jan. 1923	
2 % - 600 - - 1ste Juli 1923	
2 % - 450 - - 1ste Jan. 1924	
2 % - 300 - - 1ste Juli 1924 og	
2 % - 150 - - 1ste Jan. 1925	

5.

Normeringslov

(af 30te Juni 1922)

for Finansaaret 1922—23.

(Finansministeriet).

(Uddrag).

I.

Ændringer i Antallet af Tjenestemandstillinger, som de er normeret i Lov af 12te September 1919 om Statens Tjenestemænd og Tillæg til denne Lov, herunder Normeringslove, og de heraf følgende Ændringer og Tilføjelser til de enkelte Paragraffer.

§ 8.

Afdeling 16.

b. Fyrvæsenet.

Til § 609.

89. Antallet af Styrmand formindskes med 4 til 13.

§ 16.

Afdeling 31.

Søværnet.

C. Andre Tjenestemænd ved Søværnet.

Til § 1270.

118. Antallet af Mestre af 2den Grad forøges med 2 til 9.

119. Antallet af Værkførere af 1ste Grad formindskes med 10 til 32.
120. Antallet af Værkførere af 2den Grad formindskes med 7 til 0.
121. Antallet af Værkstedsformænd formindskes med 22 til 20.
- Antallet nedsættes ved indtrædende Ledighed.

II.

Oprettelse indenfor enkelte Afdelinger af nye Tjenestemandstillinger af saadan Art, som findes indenfor andre Afdelinger i Lov af 12te September 1919 om Statens Tjenestemænd og Tillæg til denne Lov, og de heraf følgende Ændringer og Tilføjelser til de enkelte Paragraffer.

§ 26.

Afdeling 16.

b. *Fyrvæsenet.*

Til § 608.

138. Til 5te Lønningsklasse henføres endvidere: »Overstyrmænd (4).«

Til § 609.

139. De to »Skibsmaskinassistenter« benævnes fremtidig: »Undermestre.«

c. *Vagervæsenet.*

Til § 625.

140. »Maskinassistenten i Vagerinspektionsskibet« benævnes fremtidig: »Undermesteren i Vagerinspektionsskibet.«

III.

Tildeling for enkelte Tjenestemænd af Pensions- eller Lønningsanciennitet, Ændring i Bestillingstillæg eller Honorarer, som er fastsat ved særlig Lov, og lignende Bestemmelser.

§ 46.

Afdeling 31.

Søværnet.

C. Andre Tjenestemænd ved Søværnet.

203. Til § 1270. Ved Beregningen af Alderstillæg for de i Henhold til denne Normeringslov ansatte Mestre af 2den Grad medtages den Tjenestealder, de har erhvervet som Værkførere af 1ste Grad.

D. Særlige Bestemmelser.

204. Til § 1283. Det nuværende Stykke betegnes som »Stk. 1,« og som nyt Stykke indsættes:
- Stk. 2. Ved Beregning af Alderstillæg for de i § 1272 nævnte Tjenestemænd, der før deres Ansættelse i nærværende Styrelsesgren har været ansat i en af de i §§ 731, 732, 733, 759, 760, 761, 798, 799 og 1240 nævnte Stillinger eller tilsvarende Stillinger ved Statshospitalet i Sønderborg, betragtes de paagældendes hidtidige Tjeneste som udført ved nærværende Styrelsesgren.«

6.

Lov

(af 30te Juni 1922)

om

Tillæg til og Ændring i Lov af 12te September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Finansministeriet).

§ 1.

§ 36, Stk. 1. » $\frac{1}{8}$ « rettes til: »12 pCt.« og » $\frac{1}{12}$ « rettes til: »8 pCt.«.

§ 36, Stk. 4. I Slutningen af 1. Punktum indsættes: »; dog skal Tjenestemændene afholde 40 pCt. af de med den indre Vedligeholdelse forbundne Udgifter, bortset fra egentlige Hovedstandsættelser og den Istandsættelse, der finder Sted ved Embedsskifte«.

§ 2.

§ 39, Stk. 1. Der tilføjes: », lige saa lidt som saadan Godtgørelse i øvrigt kan tillægges nogen Tjenestemand«.

§ 3.

I § 40, Stk. 2, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved Lov Nr. 215 af 15de April 1921 § 1, ændres Aarstallet »1922—23« til: »1924—25«.

I § 472, Stk. 3, saaledes som denne Bestemmelse er ændret ved sidstnævnte Lovs § 2, ændres Aarstallet »1923—24« til: »1925—26«.

De hidtil gældende Kontorholdsloves Gyldighed forlænges indtil Udgangen af Finansaaret 1924—25, saafremt ikke andet bestemmes ved særlig Lov. Indtil nævnte Tidspunkt vil de paa Finanslovene bevilgede Forhøjelser af Kontorholdsgodtgørelser, saavel som Beløbene til Kontorholdsudgifter for Tjenestestillinger, der hidtil ikke ved Lov har været normeret med Kontorholdsgodtgørelse, være at regulere ved Finanslovbevilling efter Prisforholdene. Godtgørelse for Ydelser, for hvilke der hidtil ikke er tilstaaet Vederlag, eller Kontorholdsgodtgørelse til nye Grupper af Tjenestemænd kan ikke indføres ved Finanslovbevilling.

§ 4.

§ 41, Stk. 1. Der tilføjes:

Tilsvarende gælder for Personer, der vederlægges med et ved særlig Lov eller Finanslov fastsat Honorar.

§ 5.

§ 62. Som nye Stykker h. og i. tilføjes:

h) Saafremt en pensioneret Tjenestemand efter 1ste Juli 1922 ansættes i en med Pensionsret forbunden Stilling i en Kommune, et koncessioneret Selskab eller en offentlig Virksomhed, for hvilken Lønning ikke er fastsat i nærværende Lov, behandles han efter Reglerne under a.). Ved Afsked fra den paagældende Tjeneste oppebærer han paa ny den ham af Staten tillagte Pension, dog at der i denne fradrages Halvdelen af Forskellen mellem den samlede almindelige Pension efter Lov eller Vedtægt fra de 2 Virksomheder (inkl. de sær-

lige Tillæg) og det Beløb, som Tjenestemanden med den sammenlagte Tjenestetid vilde have oppebaaret efter denne Lov i Forhold til Lønningen ved Pensioneringen af Stats-tjenesten. Paa tilsvarende Maade forholdes med Pensionen til en efter 1ste Juli 1922 ansat Tjenestemand, der oppebærer Pension fra en af de nævnte Virksomheder og senere pensioneres af Staten.

i) For saa vidt i Medfør af Bestemmelsen i § 40 i Lov af 28de Juni 1920 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde en tilskadekommen Tjenestemand som Følge af den ham tillagte Pension enten slet ikke eller kun delvis har faaet tillagt den Erstatning, han ellers vilde have været berettiget til efter Lovens Regler, skal han dog uanset foranstaaende Bestemmelse i Tilfælde af senere Ansættelse i Statens Tjeneste eller som ovenfor i Litra h), 1. Punktum, anført vedblivende oppebære saa stor en Del af Pensionen, som svarer til den bortfaldne Erstatnings Livrente-værdi ved Afskedigelsen.

For saa vidt angaar den i Litra h), 2. og 3. Punktum, omhandlede Pensionsberegning, vil, hvad enten Ulykkestilfældet er indtraadt i Statens eller Kommunens Tjeneste, den Del af Pensionen fra Stat eller Kommune, der beregnet paa ovenfor anførte Maade træder i Stedet for Erstatningen, være at betragte som Tjenestemanden forlods tillagt, saaledes at Beløbet holdes udenfor Beregningen af den endelige Pension.

§ 6.

§ 92. Som nyt Stk. 6 indsættes:

Stk. 6. Naar den ene af to samlevende Ægtefæller oppebærer Dyrtidstillæg til Lønning eller Pension fra Staten, og den anden oppebærer tilsvarende Tillæg som Tjenestemand eller Pensionist fra Kommunen, en anden offentlig Institution eller et koncessioneret Selskab, beregnes Dyrtidstillæget fra Staten, som om Ægtefællen var Statstjenestemand.

§ 7.

§ 114 affattes saaledes:

»Stk. 1. I samtlige ministerielle Kontorer er Ekspeditionstiden, hvorved forstaas den Tid, i hvilken Kontorerne er tilgængelige for Offentligheden, 4 Timer daglig paa alle Tjenestedage.

stk. 2. Personalets normale Arbejdstid er 7 Timer daglig paa alle Tjenestedage, hvortil kommer Arbejdsforøgelser af tilfældig Karakter. For Tjenestemænd, der normalt udfører en Del af deres Arbejde som Hjemmearbejde, kan Kontortiden sættes til 6 Timer daglig; tilsvarende kan i det i Stk. 3 nævnte Regulativ bestemmes for visse kontinuerlige og særlig anstrengende Arbejder; endvidere kan paagældende Minister i særlige og enkelte Tilfælde tilstaa Tjenestemænd over 55 Aar i Fuldmægtigstillinger eller lavere Stillinger en Nedsættelse af Kontortiden til 6 Timer daglig; i andre Tilfælde udgør Kontortiden 7 Timer daglig. I øvrigt kan Nedsættelse af Kontortiden alene finde Sted efter paagældende Ministers Afgørelse i det enkelte Tilfælde, og kun for saa vidt den begrundes med, at den paagældende Tjenestemand

- a) enten en kortere Tid udenfor Kontoret skal udføre et Arbejde for Ministeriet
 - b) eller har Virksomhed som juridisk Medhjælper paa et Sagførerkontor
 - c) eller i ganske særlig Grad er paalagt Hjemmearbejde som en Del af sin Tjenestegerning;
- i de to sidste Tilfælde kan Nedsættelse til 5 Timer finde Sted i en kortere Aarrække. Andre Afvigelser fra Kontortiden kan kun tilstaas af paagældende Minister efter Forhandling med Folketingets Finansudvalg.

»Stk. 3 Der fastsættes af Statsministeren et Regulativ for Arbejdstiden i Ministerierne. I dette fastsættes Kontortiden og Ekspeditionstiden, hvilken sidste bekendtgøres i Statstidende«.

§ 8.

§ 115 udgaar.

§ 9.

§ 117 affattes saaledes:

»Stk. 1. Antallet af de i §§ 110 og 111 under a) omhandlede Tjenestemænd er indtil videre normeret saaledes:

Marineministeriet.

Antallet af Sekretærer normeres til 9.

Antallet af Kontorassistenter normeres til 5.

Ved Tjenesteledighed ombyttes 3 Sekretærer med 3 Kontorassistenter.

Stk. 2. Paa Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1923—24 skal der fremsættes Forslag om en Omnormering af dette Personale, og der skal paa tilsvarende Maade paa Finanslovforslaget for 1923—24 stilles Forslag om en Omnormering af Stillingerne som Kontorist og Kontorbud. Indtil saadan ny Normering har fundet Sted, kan der ikke finde Nyansættelse Sted i nogen af disse Stillinger bortset fra Ansættelse som Sekretær af de forud for 1ste April 1922 paa Tjenestemandsløn i visse Ministerier antagne Ekstrasekretærer.»

§ 10.

§ 122 affattes saaledes:

»Stk. 1. De Tjenestemænd, som maatte blive overtallige ved den i § 117, Stk. 2, omtalte nye Normering, kan med Bevarelse af deres Lønningsanciennitet sættes til Tjeneste i tilsvarende Stillinger i andre Kontorer under denne Lovs Gruppe 1. Saadan Forflyttelse kan ske inden Gennemførelsen af den nye Normering, saafremt Plads bliver ledig, eller nu bevilgede Honorarer for tilsvarende Arbejde derved spares. Der kan i disse Kontorer ikke finde Nyansættelse Sted i de nævnte Tjenestemandstillinger eller tilsvarende honorarlønnede Stillinger, saa længe den heromhandlede Personaleregulering ikke er gennemført, og der bliver ved Normeringslovforslaget for 1923—24 at redegøre for, i hvilket Omfang det kan anses for muligt og forsvarligt at erstatte nu bevilgede Honorarer med Lønninger til overtallige Tjenestemænd.

Stk. 2. Tjenestemænd, der forflyttes efter Stk. 1, skal fortrinsvis kunne komme i Betragtning ved Besættelse af senere ledigblevne Stillinger af paagældende Art i det Ministerium, hvorfra de forflyttes, og de skal i Henseende til Tjenestealder efter en saadan Forflyttelse være stillet, som om de hele Tiden havde været til Tjeneste i Ministeriet.»

§ 15.

§ 616. Den nuværende Tekst benævnes Stk. 2, og som Stk. 1 indføjes:

»Stk. 1. Saafremt Tjenesten som Fører af Fyrinspektionsskibe udføres af Kaptajner eller Officerer af lavere Grader af Søværnet, ydes der paagældende Tjenestemænd foruden Lønningen et Bestillingstillæg paa 1800 Kr. aarlig«.

§ 16.

§ 629. Den nuværende Tekst benævnes Stk. 2, og som Stk. 1 indføjes:

»Stk. 1. Saafremt Tjenesten som Fører af Vagerinspektionsskibet udføres af en Kaptajn eller Officer af lavere Grad af Søværnet, ydes der paagældende Tjenestemand foruden Lønningen et Bestillingstillæg paa 1800 Kr. aarlig«.

§ 22.

§ 1289 a. Ordene »eller Flyverelever« udgaar.

§ 23.

Som ny § 1291 a indsættes:

»Stk. 1. Efter paagældende Ministers nærmere Bestemmelse i det enkelte Tilfælde kan der som Erstatning for Udgifter og Vederlag for Arbejde tillægges Formanden og Sekretæren for samt Medlemmer af Kommissioner, Nævn, Raad, administrative Udvalg o. l. Diæter, der beregnes pr. Mødedag og Rejsedag. Udgifter til Befordring i Anledning af saadanne Hverv godtgøres efter Regning.

Stk. 2. Diæterne udgør for indenbys Medlemmer højst 10 Kr. pr. Dag og for udenbys Medlemmer højst 15 Kr. pr. Dag. For hver 108 Kr., hvormed det i § 92, Stk. 3, under a) nævnte Dyrtidstillæg nedsættes under 594 Kr., nedsættes Beløbene med henholdsvis 40 Øre og 60 Øre. For Kommissionsmøder i København oppebærer Medlemmer af Rigsdagen Diæter som indenbys Medlemmer, dog saaledes at der udenfor Rigsdagssamlingerne kan ydes Diæter ogsaa for Rejsedage.

Stk. 3. Ud over Diæter kan der i Overensstemmelse med

§ 41, Stk. 2, ydes særligt Vederlag en Gang for alle for Sekretærarbejde samt i særlige Tilfælde efter Bevilling paa Finansloven for andet særligt Arbejde i Kommissionen. For Virksomhed i varige Nævn, Raad m. v., hvis Medlemmer oppebærer Diæter, kan der efter særlig Bevilling ydes Formanden og Sekretæren Honorarer ved Siden af Diæterne. Ligeledes kan der tillægges Medlemmer af varige Nævn, Raad m. v. efter Bevilling paa Finansloven aarlige Honorarer i Stedet for Diæter.

Stk. 4. Lovbestemmelser, der i Strid med Regelen i § 1291 a hjemler samtidig Ydelse af Diæter og Honorarer eller andre Vederlag til Medlemmer af Kommissioner m. v., eller som hjemler højere Diæter end de i nævnte Paragraf fastsatte Maksimumsbeløb, ophæves, og paagældende Forhold reguleres ved Finanslovbevilling.«

§ 25.

§ 1316 affattes saaledes:

»Søtillæg m. v.

Stk. 1. Under Udkommando med Flaadens Skibe tilkommer der Tjenestemænd af Søværnet fra Kommandoens Hejsning og til Kommandoens Strykning et Tillæg i Penge, Søtillæg, svarende til en Fjerdedel af Lønningen.

Stk. 2. Naar det i Stk. 1 omhandlede Søtillæg udbetales, ydes der desuden faste menige, Underofficerer og ligestillede samt Officerer og ligestillede en Portion Kost in natura samt et dagligt Kosttillæg af indtil følgende Størrelse:

Faste menige.....	» Kr. 60 Ø.
Underofficerer af 2. Klasse og dermed ligestillede ..	» — 90 —
Underofficerer af 1. Klasse og dermed ligestillede ..	1 — 20 —
Officerer og dermed ligestillede	1 — 80 —

Stk. 3. Til Repræsentationsudgifter kan der ydes Chefsmesen (Chefen) paa Flaadens Skibe et Beløb af indtil 1 Kr. pr. Dag for hver Officer og ligestillet, hvormed Skibet er normeret, dog højst 10 Kr. pr. Dag.

Stk. 4. For Togter til andre Verdensdele forhøjes det i Stk.

1 nævnte Sotillæg til indtil Halvdelen af Lønningen, og en tilsvarende eller mindre Forhøjelse af Sotillægget kan efter Bevilling paa Finansloven i hvert enkelt Tilfælde finde Sted for Togter til Island eller andre Lande i Europa.

Stk. 5. De i Stk. 1 og 2 givne Regler finder Anvendelse ogsaa under Ophold i Vagt- eller Kaserneskebe og Kaserne, herunder Flyvebaadsstationen, idet dog Sotillæg nedsættes til Halvdelen. Under Ophold paa Søminestationen ved Bramsnæsvej finder Reglerne i Stk. 1 og 2 Anvendelse.

Stk. 6. Under Udkommando vil der kunne ydes et Tillæg for særlig Tjeneste saasom Skibskok, Mesterkok, Hovmester, Spillemand eller Skibmand efter Regler, der efter indhentet Udtalelse af Lønningsraadet fastsættes paa Grundlag af Bevilling paa Finansloven.

Stk. 7. For Tjeneste i Undervandsbaade ydes et særligt Tillæg af indtil 3 Kr. pr. Dag for Officerer og ligestillede, indtil 2 Kr. for Underofficerer af 1. Klasse og ligestillede, indtil 1 Kr. 50 Øre for Underofficerer af 2. Klasse og ligestillede samt indtil 1 Kr. for faste menige.

§ 26.

Den Finansministeren ved § 11 i Lov Nr. 496 af 25. November 1921 givne Bemyndigelse udvides til ogsaa at omfatte Normeringsloven for 1922—23 og samtlige i Rigsdags-samlingen 1921—22 vedtagne Love om Tillæg til og Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd.

§ 27.

Nærværende Lov træder i Kraft den 1. Juli 1922.

7. Den i ovennævnte Lovs § 1 anførte Ændring af Boligfradraget for Tjenesteboliger (ikke Logi) træder i Kraft fra den 1ste August 1922 at regne, og fra s. D. skal de paagældende Tjenestemænd afholde 40 pCt. af de med Boligernes (ikke Logiets) indre Vedligeholdelse forbundne Udgifter.

Nærmere Regler for denne Vedligeholdelse vil senere blive udfærdigede.

8. I Henhold til § 34 i Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd har Ministeriet under 29. Juli 1922 for sit Vedkommende meddelt de kgl. ansatte Embeds- og Bestillingsmænds Laaneforening paa Foreningens derom fremsatte Anmodning Anerkendelse som berettiget til at modtage retskraftige Forskrivninger af den i Loven omhandlede Art, dog kun for et Tidsrum af 5 Aar fra den 1. Oktober 1919 at regne og kun forsaavidt Forskrivningerne er afgivne efter denne Dato samt under Forbehold af, at 25 pCt. Grænsen i Lovens § 34, Stk. 1, er overholdt.

9. Finansministeriet har under 8de August 1922 meddelt Marineministeriet, at det i Anledning af Emanationen af Lov Nr. 253 af 12. Juni d. A. om Afgift paa Omsætningen i Kaféer, Restaurationer m. m. har bestemt, at der gives følgende Tillæg til de Tjenestemændene nu tilkommende Timepenge, Dagpenge, Kørepenge og Sejlpenge:

Timepenge og fulde Dagpenge et Tillæg af 7 pCt., nedsatte Dagpenge (inklusive saadanne Nattillæg, som kommer til Udbetaling) et Tillæg af 3 pCt. og Køre- samt Sejlpenge et Tillæg af 5 pCt., alt til det maanedlige Beløb og at beregne fra det Tidspunkt, da Afgiften traadte i Kraft (den 1. Juli d. A.), indtil den ophører eller undergaar væsentlige Ændringer.

Klaus Berntsen.

Kjøbenhavn, den 17de August 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

Lov

(Nr. 345 af 7de August 1922)

om

Søværnets Ordning.

Flaadens Opgaver.

§ 1.

Hovedopgave. At forsvare Danmarks nationale Sikkerhed, dets Højhedsret og Neutralitet i Overensstemmelse med Folkeforbundspagten og indgaaede Konventioner og med dette Formaal for Øje at udføre Kystbevogtningstjenesten og Neutralitetsbevogtningen af Søterritoriet, sikre Forbindelsen mellem Landsdelene, sikre Trafikken i Farvandene, beskytte danske Handelsskibe o. l.

§ 2.

Særlige Opgaver. At vise Flaget i Udlandet, naar dette skønnes ønskeligt til Støtte for Danmarks Handelsinteresser eller i officielle, særlige Statsejemed, at opretholde Statens Forbindelse med isolerede Landsdele under urolige Forhold, at varetage Fiskeriinspektionstjenesten, at udføre Søopmaalingen i de danske Farvande samt ved Island, Færøerne og Grønland.

Inddeling af Søværnet og dets Personel.

§ 3.

Søværnet omfatter Flaaden, der skal bestaa af det i Flaadeplanen (§ 4) nævnte Materiel, Orlogsværftet og andre

militære Institutioner til Flaadens Brug med det dertil hørende Personel og Materiel.

Personellet består af det indkaldte og faste Personel, Reserven samt Orlogsværftets Personel.

Flaaden.

§ 4.

Flaadens Skibsmateriel inddeles i:

Linien, der består af:

6 Orlogsskibe paa tilsammen ca. 18,000 Tons,
24 Torpedo- og Undervandsbaade paa tilsammen ca. 7000 Tons,

Minespærringsmateriel, herunder

2 Mineskibe paa tilsammen ca. 1000 Tons og i øvrigt Skibs- og Fartøjsmateriel til Minespærringer m. m.,

Flyvemateriel;

Reserven, der består af:

Ældre Skibe og Fartøjer, der kan finde Anvendelse som Reservemateriel;

Skibe til særlige Øjemed:

1 Krydser til overseisk Fart, Fiskeriinspektionsskibe, Opmaalingsskibe m. m.

I saa stor Udstrækning som foreneligt med praktiske Hensyn skal det under Linien og Reserven nævnte Materiel anvendes til de særlige Øjemed.

§ 5.

Forandringer i Udviklingen af Skibstyperne kan medføre Ændringer i Flaadestyrkens Sammensætning.

§ 6.

Af det i § 4 opførte Flaademateriel indordnes Orlogsskibene i en Skibsddivision, Torpedobaadene i en Torpedobaadsdivision og Undervandsbaadene i en Undervandsbaadsdivision.

Flyvebaade m. v. henhører under Flyvevæsenet.

Mineskibs- og Minespærringsmateriel henhører under Søminevæsenet.

Chefen for Skibsddivisionen er en Officer af Admiralsklassen eller en Kommandør. Cheferne for Torpedobaadsdivisionen, Undervandsbaadsdivisionen samt Flyvevæsenet i Regelen Kommandører eller Kommandørkaptajner.

Den ældste Officer af Admiralsklassen, Viceadmiralen, er Flaadeinspektør og designeret til, naar Flaaden sættes paa Krigsfod, at varetage Ledelsen af udrustet Flaademateriel m. m. (jfr. § 14). De nærmere Regler herfor fastsættes ved kongelig Anordning.

§ 7.

Til Tjeneste ved Fiskeriinspektion, Opmaaling og andre særlige Øjemed samt til Tjeneste ved forskellige andre Institutioner under Marineministeriet afgives det fornødne Personel fra Divisionerne samt fra Søværnets øvrige Tjenestegrene.

Orlogsværftet.

§ 8.

Orlogsværftet omfatter:

Militære Anlæg, saasom Kaserner, Depoter, Land- og Vandarealer, Vaaben- og Reparationsværksteder for Flaadens Skibe m. v. og Søminestationen ved Bramsnæsvig

samt Fabriksanlæg for Skibbygning og Maskinvæsen med tilhørende Magasiner, Dokker, Beddinger m. v.

§ 9.

Chefen for Orlogsværftet, der er Officer af Admiralsklassen, er den øverste af Orlogsværftets Myndigheder. Han har Overtilsyn med Orlogsværftets militære Anlæg samt med dets Beredskab, Sikkerhed og Bevogtning og har Ansvaret for, at Beholdningerne til Flaadens Brug er til Stede i det af Marineministeriet fastsatte Omfang.

Han varetager efter Marineministeriets nærmere Bestemmelse Fordelingen af det værnepligtige Mandskab, af faste Menige, af midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt af Dæksofficerer og ligestillede til de udrustede Skibe, Divisionerne m. v. og til Tjenesten ved Søværnets øvrige Institutioner.

§ 10.

Cheferne for Søartilleriet og Søminevæsenet, der er Søofficerer i overtalligt Nummer, varetager hver indenfor sit Omraade de respektive Vaabens Udvikling og Ledelsen af de til deres Virksomheder knyttede Værksteder.

§ 11.

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen har Overledelsen af den egentlige Fabriksvirksomhed, omfattende blandt andet Nybygninger til Flaaden, Hovedreparationer, Dokning m. v. af dennes Materiel samt Arbejder for andre Statsinstitutioner m. m., og fører Overtilsynet med de til Virksomheden knyttede Anlæg og Værksteder.

Han varetager det almindelige Fabriktilsyn ved sin Afdelings Værksteder, saavel som ved Vaabenværkstederne og de militære Reparationsværksteder.

§ 12.

Direktøren for Regnskabsafdelingen har Overledelsen af Orlogsværftets Regnskabsvæsen samt foretager efter Marineministeriets nærmere Bestemmelse Anskaffelse m. v. af Inventar og Beholdninger til Flaadens og Orlogsværftets Brug.

§ 13.

Personellet ved Divisionerne samt det faste Personel ved Orlogsværftets Vaabenværksteder og militære Reparationsværksteder udfører i saa vid Udstrækning som muligt Fornyelses-, Eftersyns-, Vedligeholdelses- og Reparationsarbejder ved Materiellet, dels om Bord, dels i Land.

De nærmere Bestemmelser vedrørende Orlogsværftets Ledelse og Drift samt Divisionernes Forhold til Værftet fastsættes ved kongelig Anordning.

Marinestaben.

§ 14.

Marinestaben, der er umiddelbart underlagt Marineministeriet, er Hovedorganet for Forberedelsen af de Opgaver, hvis Løsning i Henhold til § 1 paahviler Flaaden. Naar

denne sættes paa Krigsfod, foregaar Ledelsen af udrustet Flaademateriel m. m. gennem Marinestaben, jfr. § 6, sidste Stykke. Chefen for Marinestaben er en Officer af Admirals- eller Kommandørklassen.

De nærmere Bestemmelser for Chefen for Marinestabens tjenstlige Stilling og Virksomhed samt hans Forhold til Søværnets forskellige Myndigheder fastsættes ved kongelig Anordning.

Forskellige Myndigheder.

§ 15.

Søkortarkivet bearbejder Opmaalingsresultaterne fra Opmaalingsstogterne samt udarbejder, trykker og udgiver Søkort og nautiske Bøger m. v. til Flaadens og Skibsfartens Brug.

Søkortarkivet bestyres af en Søofficer i overtalligt Nummer som Direktør.

Søværnets Bygningsvæsen varetager Tilsynet med Bygninger, Bolværker, Vejanlæg m. v., der anvendes af Søværnets Myndigheder, saavel paa Orlogsværftet som udenfor dette.

Søværnets Bygningsvæsen ledes af en Bygningsinspektør.

Kystudkigsvæsenet omfatter Kystudkigsstationerne m. v.

Chefen for Kystudkigsvæsenet er Søofficer i Linien eller Reserven.

Søtransportvæsenet planlægger og leder Troppeoverførsler mellem Landsdelene.

Chefen for Søtransportvæsenet er Søofficer i Linien eller Reserven.

Nyboder bestyres af en Søofficer i Linien eller Reserven.

Søværnets Lægevæsen ledes af en Chef, der tillige er lægekyndigt Medlem af Direktionen for Marinehospitalet.

Auditørtjenesten er fælles for Søværnet og Hæren.

§ 16.

Som Jagtkaptajn hos Kongen kan ansættes en Søofficer, der tillige er Chef for Kongens Adjudantstab af Søværnet. Som Adjudanter hos Kongen kan ansættes 2 Søofficerer.

Til at forrette Tjeneste som Adjutant hos Kronprinsen og hos andre Prinser af det kongelige Hus kan i Fredstid beordres Søofficerer af de ved Divisionerne eller andre Tjenestegrene opførte.

§ 17.

De nærmere Regler for de i § 15 nævnte Myndigheders Virksomhed fastsættes af Marineministeriet.

Skoler.

§ 18.

Søværnets Hovedskoler er:

Dæksofficerselevskolen for vordende Dæksofficerer,

Kadetskolen for vordende Søofficerer,

Officersskolen for Søofficerer, Dæksofficerer, Dæksofficersassistenter og ligestillede.

Søværnets Hjælpeskoler er:

Konstabelskolen for vordende midlertidige Befalingsmænd og ligestillede,

Reserveelevskolen for vordende Reserveofficerer og ligestillede.

§ 19.

Dæksofficerselevskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Dæksofficersassistenter.

For at kunne optages som Elever paa Skolen skal man være fyldt 14 Aar, have bestaaet en Prøve, hvis Fordringer svarer til Afgangseksamen for Kommuneskolernes øverste Klasse, have gjort et Togt til Orlogs og herfra faaet tilfredsstillende Vidnesbyrd.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Elever retter sig efter Behovet.

Eleverne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangsprøve udnævnes Eleverne til Dæksofficersassistenter og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Som Dæksofficersassistenter fortsættes deres praktiske Uddannelse ved Deltagelse i de forefaldende faglige

Arbejder, som deres Tjeneste medfører, saavel om Bord som i Land.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 20.

Kadetskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Søløjtnanter.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har bestaaet Studentereksamen eller en tilsvarende Eksamen, har gennemgaaet en Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe med tilfredsstillende Resultat samt har bestaaet en Tillægspørve.

Saafernt den nødvendige Tilgang til Skolen ikke tilvejebringes paa denne Maade, kan det manglende Antal erstattes af unge Mænd, der har bestaaet Realeksamen eller en dertil svarende Modenhedspørve og har gennemgaaet en Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe med tilfredsstillende Resultat samt har bestaaet en Adgangspørve, ved hvilken Fordringerne stilles saaledes, at Eleverne ved deres Optagelse paa Kadetskolen har tilsvarende Kundskaber som de Elever, der har bestaaet den ovenfor nævnte Tillægspørve.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Kadetter retter sig efter Behovet.

Kadetterne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangspørve udnævnes Søkadetterne til Søløjtnanter af 2. Grad og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 21.

Officersskolen.

Skolens Formaal er at give Søofficerer, Dæksofficerer, Dæksofficersassistenter og ligestillede en videregaaende Uddannelse i specielle Fag.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 22.

Konstabelskolen.

Skolens Formaal er at uddanne faste menige eller dermed ligestillede til midlertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede.

Optagelse paa Skolen kan som Regel først finde Sted, naar de paagældende har tjent ca. 3 Aar som faste menige eller dermed ligestillede og er vel anbefalede fra denne Tjeneste.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord.

Antallet af Elever retter sig efter Behovet.

Eleverne har fri Undervisning.

Efter bestaaet Afgangsprøve og efter at have gennemgaaet en praktisk Uddannelse om Bord i Flaadens Skibe kan Eleverne antages som midlertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede og er derefter forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar. Efter Udløbet af denne Tid kan de tages til Tjeneste for indtil 2 Aar ad Gangen.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 23.

Reserveelevskolen.

Skolens Formaal er at uddanne unge Mænd til Reserve-løjtnanter eller til Reservemaskinmestre.

a. Uddannelse til Reserveløjtnant.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har Bevis som Styrmand og har forrettet ca. 6 Maaneders Tjeneste som værnepligtige ved Søværnet og fra denne Tjeneste har gode Vidnesbyrd.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord. Herefter antages de, der anses for skikkede, i Reserven og hjemsendes eller tages til midlertidig Tjeneste.

b. Uddannelse til Reservemaskinmester.

Som Elever paa Skolen kan optages unge Mænd, der har Bevis som Undermester og har forrettet ca. 6 Maaneders Tjeneste som værnepligtige ved Søværnet og fra denne Tjeneste har gode Vidnesbyrd.

Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord. Herefter antages de, der anses for skikkede, i Reserven og hjemsendes eller tages til midlertidig Tjeneste.

Eleverne har fri Undervisning.

En Søofficer er Chef for Skolen.

§ 24.

Paa Orlogsværftet kan der desuden, naar Forholdene gør det ønskeligt, afholdes kortvarige Instruktionskursus for Søværnets militære Personel samt Uddannelsesskoler for værnepligtige.

§ 25.

De nærmere Regler vedrørende Søværnets Skoler fastsættes ved kongelig Anordning eller af Marineministeriet.

Det indkaldte Personel.

§ 26.

Efter de i Værnepligtsloven givne Regler indkaldes der af det i Lægdsrullen staaende Mandskab, der paa den for Aaret afholdte Session er udskrevet med Tjenstdygtighedsvedtegning til Søværnet, saa mange værnepligtige af de forskellige Kategorier, som behøves til Udrustningerne og til Tjeneste ved Søværnets øvrige Institutioner m. v. Tjenestetiden retter sig efter Togternes Varighed, idet dog ingen værnepligtig kan holdes længere til Tjeneste end ca. 1 Aar.

Under særlige Omstændigheder kan Ministeren dog for det værnepligtige Personels Vedkommende foretage Afvigelser fra de gældende Bestemmelser for Tjenestetiden, og saadanne Afvigelser kan navnlig træffes under faretruende Forhold for at tilvejebringe den fornødne Sikringsstyrke. I sidstnævnte Tilfælde er Ministeren ogsaa berettiget til i nødvendig Udstrækning at foretage Genindkaldelser.

Det aarlige Behov af værnepligtige opføres paa Finanslovforslaget sammen med Forslag til Udrustningsplan.

§ 27.

Blandt de værnepligtige, der har faglig Uddannelse, udtages af de dertil egnede det fornødne Antal til at forrette

Tjeneste som værnepligtige Befalingsmænd eller dermed ligestillede.

Disse kan efter Tjenestetidens Udløb tages til Tjeneste som midlertidige Befalingsmænd eller dermed ligestillede, eventuelt efter en forudgaaende Skoleuddannelse.

Tilgang, Afgang, Ansættelse og Forfremmelse af faste menige og af Befalingsmænd og ligestillede.

§ 28.

Midlertidige Befalingsmænd og de med saadanne ligestillede, Musikere, Overkokke, Overbagere og Hovmestre samt faste menige og de med dem ligestillede antages, forfremmes og afskediges i Henhold til Regler, der fastsættes af Marine-ministeriet.

Overgymnastiklæreren, Brandmesteren, Musikdirigenten, Værftsformænd, Overpolitibetjente og Politibetjente ansættes og afskediges i Henhold til Regler, der fastsættes af Marine-ministeriet.

Til Dæksofficerer af 3. Grad kan Dæksofficersassistenter forfremmes, naar de har gennemgaaet og bestaaet Afgangs-eksamen ved Officersskolen eller har modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds samt som Dæksofficersassistenter har opnaaet en samlet Tjenestetid af 6 Aar; dog forfremmes de til Dæksofficerer af 3. Grad efter 8 Aars Tjeneste, naar de i øvrigt opfylder Betingelserne. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Dæksofficerer af 2. Grad kan Dæksofficerer af 3. Grad med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Dæksofficerer af 1. Grad kan Dæksofficerer af 2. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Overartillerimestre og Oversøminemestre kan Dæksofficerer af 1. og 2. Grad forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Undermaskinmestre kan udnævnes Maskinassistenter, der har bestaaet den udvidede Maskinisteksamen og har af-

tjent deres Værnepligt ved Søværnet som ligestillede med værnepligtige Befalingsmænd samt har gennemgaaet en særlig Uddannelse ved Søværnet.

Til Maskinmestre af 3. Grad kan Undermaskinmestre med mindst 4 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse.

Til Maskinmestre af 2. Grad kan Maskinmestre af 3. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Maskinmestre af 1. Grad kan Maskinmestre af 2. Grad forfremmes. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Overlæger kan udnævnes Reservelæger og tidligere Reservelæger samt Underlæger og tidligere Underlæger, der har bestaaet Lægeeksamen.

Til Chef for Lægevæsenet kan Overlæger eller Reserve-læger udnævnes.

Til Søløjtnanter af 1. Grad kan forfremmes Søløjtnanter af 2. Grad. Forfremmelserne sker efter Aldersorden mellem dem, der er egnede til Forfremmelse og som har gjort Tjeneste mindst 1 Aar i Graden.

Til Kaptajnløjtnanter kan forfremmes Søløjtnanter af 1. Grad med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne, naar de har gennemgaaet og bestaaet Afgangseksamen ved Officersskolen eller har modtaget en tilsvarende Uddannelse andetsteds. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Orlogskaptajner kan forfremmes Kaptajnløjtnanter med mindst 6 Aars Tjeneste som saadanne. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Kommandørkaptajner kan forfremmes Orlogskaptajner. Forfremmelserne sker ved Valg.

Til Kommandører kan forfremmes Kommandørkaptajner og til Officerer af Admiralsklassen Kommandører. Forfremmelserne sker ved Valg.

Dæksofficersassistenter, der har fyldt 50 Aar, Dæksofficerer af 3. Grad, der har fyldt 55 Aar, Dæksofficerer af 2. Grad, der har fyldt 60 Aar, Dæksofficerer af 1. Grad, der har fyldt 60 Aar, Materielinspektøren ved Søminevæsenet, Overartilleri-

mestre og Oversøminemestre, der har fyldt 62 Aar, samt Intendanten og Overintendanten, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Undermaskinmestre, der har fyldt 55 Aar, Maskinmestre af 3. Grad, der har fyldt 60 Aar, Maskinmestre af 2. Grad, der har fyldt 60 Aar, og Maskinmestre af 1. Grad, der har fyldt 62 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Underdirektører, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen kan, naar han har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Overlæger, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Chefen for Lægevæsenet kan, naar han har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Søløjtnanter af 1. og 2. Grad, der har fyldt 40 Aar, Kaptajnløjtnanter, der har fyldt 50 Aar, Orlogskaptajner, der har fyldt 55 Aar, Kommandørkaptajner og Kommandører, der har fyldt 60 Aar, Kontreadmiraler, der har fyldt 62 Aar, og Viceadmiraler, der har fyldt 65 Aar, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven.

Chefen for Søartilleriet, Chefen for Søminevæsenet og Direktøren for Søkortarkivet afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de har fyldt 65 Aar; dog kan der meddeles dem Afsked med Pension efter Tjenestemandsløven fra det fyldte 60 Aar.

Befalingsmænd og ligestillede kan efter egen Begæring, naar det af tjenstlige Grunde anses for ønskeligt, afskediges med Pension efter Tjenestemandsløven, naar de samtidig ansættes i Reserven.

Bedømmelsesraad.

§ 29.

Der affattes hvert Aar eller efter endt Togt Forfremmelsesbedømmelser for Befalingsmænd og ligestillede samt for faste menige og ligestillede af de Myndigheder, under hvem

de paagældende har forrettet Tjeneste i det forløbne Aar eller paa Togtet.

Paa Grundlag af Forfremmelsesbedømmelserne og hvad der i øvrigt er bekendt, affatter Bedømmelsesraadene for henholdsvis Søofficerer, Dækofficerer og de med dem ligestillede de samlede aarlige Forfremmelsesbedømmelser.

Skal Forfremmelse foregaa ved Valg, indhenter Ministeren vedkommende Raads Erklæring, herfra dog undtaget Forfremmelse til Admiralsklassen og Forfremmelse til Overlæge og Chef for Lægevæsenet.

Ved Forfremmelse af Befalingsmænd og ligestillede, der er holdt i overtalligt Nummer, indhenter Ministeren vedkommende Bedømmelsesraads Erklæring og ved Forfremmelse til Admiralsklassen Erklæring fra den ældste tjenstgørende Søofficer af Admiralsklassen.

De nærmere Regler for Bedømmelsesraadenes Sammensætning og Virksomhed samt for Indsendelse af Forfremmelsesbedømmelser fastsættes ved kongelig Anordning.

Forskellige Bestemmelser.

§ 30.

Naar Befalingsmænd og ligestillede efter egen Begæring sættes udenfor Nummer uden Lønning, beholder de deres Plads i Aldersordenen og har Ret til atter at træde ind i Nummer i den samme Grad, naar der er Nummer ledigt. Men de kan ikke forfremmes, saa længe de staa udenfor Nummer, og naar de har staaet udenfor Nummer i over 3 Aar, da ikke, førend 1 Aar er forløbet, efter at de atter er traadt i Nummer.

Som Regel gives der ikke Befalingsmænd og ligestillede Tilladelse til at forblive staaende udenfor Nummer udover 4 Aar.

Søofficerer, der ansættes i overordnede Stillinger i Marineministeriet, holdes i overtalligt Nummer.

Fast underordnet Personel ved Orlogsværftets Vaabenværksteder og militære Reparationsværksteder kan antages med i Regelen 1-aarige Kontrakter, ordnede saaledes, at omtrent en Fjerdedel udløber hvert Fjerdingaar.

Befalingsmænd og ligestillede erholder fortrinsvis Adgang til at ansættes i saadanne Stillinger under Marineministeriet, hvori de under Hensyn til deres Uddannelse og Kundskaber vil kunne gøre Fyldest.

Befalingsmænd og ligestillede, der er afskediget med Pension efter Tjenestemandsløven, er pligtige til at staa til Marineministeriets Raadighed i Tilfælde af Mobilisering, indtil de har fyldt 60 Aar.

Under Krigsforhold samt under truende Krigsfare kan der afviges fra de gældende Bestemmelser om Antagelse, Afgang, Ansættelse og Forfremmelse i Henhold til Regler, der nærmere fastsættes ved Lov eller ved kongelig Anordning.

Under Krigsforhold samt under truende Krigsfare opbører Orlov, og Befalingsmænd og ligestillede, der staar uden for Nummer, indtræder atter i Nummer.

Reserven.

§ 31.

Udnævnelse til Befalingsmand eller dermed ligestillet af Reserven kan kun finde Sted efter den paagældendes eget Ønske.

Til Befalingsmand eller dermed ligestillet af Reserven udnævnes fortrinsvis faste Befalingsmænd og ligestillede, der er overgaaet til anden Tjeneste under Marineministeriet, eller Personel, der paatager sig at beklæde særlige Stillinger under Marineministeriet under Krigsforhold.

De nærmere Regler vedrørende Reserven fastsættes ved kongelig Anordning.

Overgangsbestemmelser.

§ 32.

De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages, efterhaanden som Forholdene gør det muligt. Ministeren har at træffe de til Gennemførelsen af denne Lov nødvendige Foranstaltninger, som skal være gennemførte indenfor et Tidsrum af 5 Aar.

§ 33.

Maskinkorpsets og Fabriksafdelingens Embedsmænd og Ingeniørassistenter undtagen Maskinmestre, Mestre og Undermestre, der ikke har været Ingeniørassistenter, samt den nuværende Bestyrer af Artilleriværkstedet erholder Adgang til at ansættes i de nyoprettede Ingeniørstillinger.

Til de 6 Kommandørkaptajnsnumre kan 6 af de nuværende yngste Kommandører overføres, idet disse dog lønnes efter den nugældende Lov.

De dertil egnede af de nuværende Kaptajner erholder Adgang til at forfremmes til Orlogskaptajner. De Kaptajner, der ikke forfremmes til Orlogskaptajner, kan forblive staaende i deres nuværende Stilling med Bibeholdelse af Lønning og Aldersgrænse efter den nugældende Lov, idet et tilsvarende Antal Numre holdes ledige i Kaptajnløjtnantsklassen.

De nuværende Overlæger erholder Adgang til at ansættes som Overlæger af 1. Grad og de nuværende Korpslæger som Overlæger af 2. Grad.

De nuværende Overintendanter kan forblive staaende i deres nuværende Stilling med Bibeholdelse af Lønning og Aldersgrænse efter den nugældende Lov, idet det tilsvarende Antal Numre holdes ledige i Overintendantklassen. De to andre Numre kan besættes af Orlogsværftets Kontorpersonale.

Den nuværende Konstruktor ved Minedepotafdelingen kan overføres til Konstruktor ved Søminevæsenet med Bibeholdelse af sin nuværende Lønning.

De dertil egnede af de nuværende Premierløjtnanter erholder Adgang til at forfremmes til Kaptajnløjtnanter.

Til Overartillerimestre og Oversøminemestre kan forfremmes de dertil egnede blandt de nuværende Løjtnanter. De dertil egnede af de øvrige Løjtnanter samt af de nuværende Intendant kan besætte et tilsvarende Antal Numre blandt Dæksofficerer af 1. Grad og lønnes som saadanne medtagende deres Tjenestetid som henholdsvis Løjtnant og Intendant.

De af de nuværende Løjtnanter, der ønsker det, kan forblive staaende i deres nuværende Stilling med Bibeholdelse af Lønning og Aldersgrænse efter den nugældende Lov, idet

et tilsvarende Antal Numre holdes ledige i Dæksofficersklassens 1. Grad.

Den nuværende Mester ved Minedepotafdelingen kan overføres til Materielinspektør ved Søminevæsenet, i hvilken Stilling hans Tjenesteadler medtages.

Som Maskinmestre af 1. Grad kan ansættes Marineingeniører.

Politiassistenten ved Orlogsværftet kan overføres til Politiassistentstillingen.

De nuværende Intendant, Arkivarer og Regnskabsførere ved Stabene samt Fuldmægtige og Kontorfuldmægtige ved Orlogsværftet erholder Adgang til at ansættes som Intendant og som Fuldmægtige og Kontorfuldmægtige ved Orlogsværftet.

Den nuværende Arkivar og Regnskabsfører hos Viceadmiralen lønnes, saa længe han forbliver i sin nuværende Stilling, som Intendant, imod at et af Numrene i denne Klasse holdes ledigt.

Til Musikdirigent kan overføres Stabshornblæseren.

Som Maskinmestre af 2. Grad kan ansættes Marineingeniører, Maskinmestre og Ingeniørassistenter i Maskinkorpset.

Til Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkførere af 1. Grad ved Orlogsværftet. Antallet indskrænkes ved forefaldende Ledighed.

Til Dæksofficerer af 2. Grad kan overføres de dertil egnede Underofficerer af 1. Klasses 1. Grad samt ligestillede af Intendanturkorpset.

Til Maskinmestre af 3. Grad kan overføres Marineingeniører, Maskinmestre og Ingeniørassistenter af Maskinkorpset, og som Maskinmestre af 3. Grad kan ansættes Maskinister af 1. Klasse.

Til Maskinmestre ved Orlogsværftet kan overføres de dertil egnede af de nuværende Maskinister ved Orlogsværftet.

Til Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkførere af 2. Grad ved Orlogsværftet.

Til Værkførere af 3. Grad ved Orlogsværftet kan overføres de nuværende Værkstedsmænd ved Orlogsværftet.

Til Søløjtnanter af 1. Grad kan overføres de nuværende Premierløjtnanter.

Til Dæksofficerer af 3. Grad kan overføres de dertil egnede Underofficerer af 1. Klasses 2. Grad samt dermed ligestillede af Intendanturkorpset.

Nuværende Intendanturassistenter erholder Adgang til at ansættes som Dæksofficerer af 3. Grad.

Som Undermaskinmestre kan ansættes de dertil egnede Maskinister.

Til Dæksofficersassistenter kan overføres de dertil egnede af de nuværende Underofficerer af 1. Klasses 3. Grad og ligestillede af Intendanturkorpset samt dertil egnede Artillerioverkonstabler, Matrosoverkonstabler og Intendanturoverkonstabler.

Til Maskinassistenter kan overføres de nuværende Maskinister af 3. Klasse samt Maskinoverkonstabler.

De Underofficerer og ligestillede, der overføres til Dæksofficerer af 3. Grad og ligestillede samt til Dæksofficersassistenter og ligestillede, erholder Ret til at blive staaende i den nye Stilling i 3 Aar efter Overførelsen, selv om den for den nye Stilling fastsatte Aldersgrænse derved overskrides.

Til Søløjtnanter af 2. Grad kan overføres de nuværende Sekondløjtnanter.

Til Musikere af 1. Grad kan overføres de nuværende Overhornblæsere.

Til Musikere af 2. Grad kan overføres de nuværende Hornblæsere.

Til midlertidige Befalingsmænd (D) af 2. Grad og ligestillede (M) kan overføres henholdsvis de dertil egnede Overartillerister, Overmatroser og Magasinfolk, ligestillede med Underofficerer af 2. Klasse, samt Overfyrbødere.

De Underofficerer og dermed ligestillede, der ikke overføres til Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede, erholder Adgang til at ansættes som midlertidige Befalingsmænd og dermed ligestillede eller til at forblive staaende i deres nuværende Stilling med Bibeholdelse af Lønning og Aldersgrænse efter den nugældende Lov.

Til Hovmestre kan Magasinfolk overføres.

Til Dækskonstabler og Maskinkonstabler kan overføres de nuværende faste menige og dermed ligestillede samt Brandmænd.

Nuværende Underofficerer af 1. Klasse og ligestillede kan, uanset at de ikke har gennemgaaet Officersskolen, fremmes til de højere Dæksofficersgrader, naar de har gennemgaaet Underofficersskolen eller bestaaet Eksaminer ved tidligere Efterskoler (Specialskoler).

Befalingsmænd og ligestillede, der ved denne Lovs Ikrafttræden staar udenfor Nummer, kan med Bibeholdelse af deres Anciennitet og uanset, at de staar udenfor Nummer, overføres til de Stillinger, hvortil deres nuværende Stilling giver Adgang.

Lov

(Nr. 346 af 7de August 1922)

om

Ændring af Lov Nr. 489 af 12te September 1919 om Statens Tjenestemænd.

(Afdeling 31. Søværnet.)

§ 1.

I Lov Nr. 489 af 12te September 1919 udgaar §§ 1258—1286, og i Stedet for indsættes:

»§ 1258.

1ste Lønningsklasse.

- a) Lønning 15000 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Viceadmiralen.

Som Repræsentationstillæg ydes der Viceadmiralen 4000 Kr. aarlig, der ikke medtages ved Pensionsberegning.

- b) Lønning 11400 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Kontreadmiraler (2).

Direktøren for Skibbygning og Maskinvæsen ved Orlogsværftet.

Som Repræsentationstillæg ydes der den Officer af Admiralsklassen, der er Chef for Orlogsværftet, 3000 Kr. aarlig, der ikke medtages ved Pensionsberegning.

- c) Lønning 9600 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Chefen for Søartilleriet.

Chefen for Søminevæsenet.

§ 1259.

2den Lønningsklasse.

- a) Lønning 9000 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Kommandører (6).

Direktøren for Søkortarkivet.

- b) Lønning 8700 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Chefen for Lægevæsenet.

Direktøren for Orlogsværftets Regnskabsafdeling.

Underdirektører ved Orlogsværftet (2).

§ 1260.

3die Lønningsklasse.

- a) Lønning 7200 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar til 8100 Kr.

Hertil henføres:

Kommandørkaptajner (6).

- b) Lønning 7800 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Bygningsinspektøren ved Søværnets Bygningsvæsen.

Ingeniører af 1ste Grad (4).

Forstanderen for Orlogsværftets kemiske Laboratorium.

- c) Lønning 6900 Kr. aarlig.

Hertil henføres:

Ingeniører af 2den Grad (9).

§ 1261.

4de Lønningsklasse.

Lønning 5700 Kr. aarlig, stigende efter 5 Aar med 600 Kr. til 6300 Kr.

Hertil henføres:

- Orlogskaptajner (20).
- Overlæger af 1ste Grad (3).
- Arkitekten (Ingeniøren) ved Søværnets Bygningsvæsen.
- Konstruktøren ved Søminevæsenet.
- Kontorchefen ved Orlogsværftet (3).
- Afdelingschefer ved Søkortarkivet (2).
- Maskinmestre af 1ste Grad (5).

§ 1262.

I 5te Lønningsklasse er Lønnen 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 5520 Kr.

Hertil henføres:

- Overintendanten (4).
- Overartillerimestre og Oversøminemestre (4).
- Materielinspektøren ved Søminevæsenet.
- Kassereren ved Orlogsværftet.
- Fuldmægtige ved Orlogsværftet (4).
- Mestre af 1ste Grad ved Orlogsværftet (12).
- Konstruktører ved Orlogsværftet (5).
- Ingeniørassistenter (Arkitektassistenter) (indtil 10).
- Maskinmestre af 2den Grad (12).

§ 1263.

6te Lønningsklasse.

- a) Lønning 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 4980 Kr.

Hertil henføres:

- Kaptajnløjtnanter (48).
- Overlæger af 2den Grad (4).

- b) Lønning 3900 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 360 Kr. indtil 4620 Kr.

Hertil henføres:

- Mestre af 2den Grad ved Orlogsværftet (8).
- Arbejdsinspektøren ved Orlogsværftet.
- Værkførere af 1ste Grad ved Orlogsværftet (20).
- Bygningskonduktører (2).
- Modellereren.
- Maskinmestre af 3die Grad (30).

- c) Lønning 3780 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 4440 Kr.

Hertil henføres:

- Dæksofficerer af 1ste Grad (12).
- Intendanten (10).
- Politiassistenten ved Orlogsværftet.

§ 1264.

I 7de Lønningsklasse er Lønnen 3600 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 4200 Kr.

Hertil henføres:

- Kontorfuldmægtige ved Orlogsværftet (5).
- Regnskabsførere ved Orlogsværftet m. m. (4).
- Værkførere af 2den Grad ved Orlogsværftet (indtil 5).*)
- Maskinmestre ved Orlogsværftet (3).

§ 1265.

I 8de Lønningsklasse er Lønnen 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 3660 Kr.

Hertil henføres:

- Overgymnastiklæreren.
- Dæksofficerer af 2den Grad (36).
- Musikdirigenten.
- Brandmesteren ved Orlogsværftet.
- Mekanikere af 1ste Grad (indtil 12).*)

§ 1266.

I 9de Lønningsklasse er Lønnen 2880 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 240 Kr. indtil 3360 Kr.

Hertil henføres:

- Overpolitibetjente ved Orlogsværftet (6).
- Laboranter ved Orlogsværftets kemiske Laboratorium (2).

§ 1267.

I 10de Lønningsklasse er Lønnen 2550 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 330 Kr. indtil 3540 Kr.

Hertil henføres:

- Værftsformænd (4).

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

Værkførere af 3die Grad ved Orlogsværftet (indtil 25).*)
 Undermaskinmestre (65).
 Maskinister ved Orlogsværftet (5).

§ 1268.

11te Lønningsklasse.

- a) Lønning 2220 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3420 Kr.

Hertil henføres:

Søljtnanter af 1ste Grad (48).

Assisterter ved Orlogsværftet (15).

- b) Lønning 2220 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3120 Kr.

Hertil henføres:

Dæksofficerer af 3die Grad (50).***)****)

§ 1269.

12te Lønningsklasse.

- a) Lønning 1800 Kr. aarlig, stigende efter 3 Aar med 360 Kr. til 2160 Kr.

Hertil henføres:

Søljtnanter af 2den Grad.**)

- b) Lønning 1470 Kr. aarlig, stigende hvert Aar med 120 Kr. indtil 2070 Kr.

Hertil henføres:

Dæksofficersassistenter. **) ****) *****)

Maskinassistenter. *)

§ 1270.

13de Lønningsklasse.

- a) Lønning 2250 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2700 Kr.

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

**) Indtil 60 Dæksofficersassistenter samt 12 Søljtnanter af 2. Grad kan være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

***) Heraf 2 Dæksofficerer af 3. Grad og 3 Dæksofficersassistenter, ansatte ved de offentlige Radiotelegrafstationer. De paagældendes Lønning afholdes af Telegrafvæsenet.

****) Jvfr. dog § 28, Stk. 3, i Lov om Søværnets Ordning.

Hertil henføres:

Overfyrbødere (indtil 20).*)

Overartillerister (indtil 3).*)

Overmatroser (indtil 6).*)

Magasinmænd I (indtil 4).*)

- b) Lønning 2250 aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2850 Kr.

Hertil henføres:

Mekanikere af 2den Grad (indtil 20).*)

Musikere af 1ste Grad (4).*)

Politibetjente ved Orlogsværftet (20).

§ 1271.

I 14de Lønningsklasse er Lønnen 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr.

Hertil henføres:

Brandmænd ved Orlogsværftet (13).*)

Kontorbude (8).

Portnere (2).

Musikere af 3. Grad (4).*)

Mekanikere af 3. Grad (indtil 2).*)

Fyrbødere (indtil 50).*)

Minematroser (indtil 18).*)

Korpsartillerister (indtil 2).*)

Korpsmatroser (indtil 17).*)

Magasinmænd II (indtil 15).*)

Der tillægges de Brandmænd, der gør Tjeneste som Reserveførere, et Bestillingstillæg af 200 Kr. aarlig.

§ 1272.

I 15de Lønningsklasse er Lønnen 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2250 Kr.

Hertil henføres:

Laboratoriebetjenten ved Orlogsværftets kemiske Laboratorium.

§ 1273.

16de Lønningsklasse.

- a) Lønning 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 270 Kr. indtil 2610 Kr.

*) Nyansættelse i Stillingen finder ikke Sted.

Hertil henføres:

Kontorassistenter ved Orlogsværftet.

Ansættelse som Kontorassistent er betinget af 3 Aars Tjeneste i 17de Lønningsklasse b) eller en dertil svarende Lønningsklasse i en af de i Tjenestemandsløven nævnte Styrelsesgrene.

- b) Lønning 1320 Kr. aarlig, stigende hvert 2det Aar med 120 Kr. indtil 2040 Kr.

Hertil henføres:

Kontorister ved Orlogsværftet.

Ansættelse som Kontorist er betinget af en Alder af 20 Aar samt en Prøvetid med fuld Tjeneste i mindst 1 Aar.

§ 1274.

stk. 1. Ved Overgangen fra de hidtidige til de ved Loven om Søværnets Ordning oprettede nye Stillinger indtræder paagældende Tjenestemænd paa det Lønningstrin, som er lig med eller nærmest højere end den sidst oppebaarne Lønning, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra det paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg. De ved denne Overførelse opnaaede Alderstillæg medregnes med det Antal Aar, som de efter Lønningssystemet repræsenterer, naar der er Spørgsmaal om, hvorvidt de i Lov om Søværnets Ordning § 28 som Betingelse for Avancement fastsatte Tjenestetider i paagældende Klasse er tilbagelagt.

stk. 2. Hvis nogen Tjenestemand placeres i en Lønningsklasse med en Slutløn, der er lavere end den for hans hidtidige Stilling gældende, kan Forskellen udlignes ved personligt Tillæg, indtil Oprykningen i højere Klasse kan finde Sted.

stk. 3. Begrænsning af Personellet sker fortrinsvis ved Afskedigelse af Tjenestemænd under 30 Aar, og ældre Tjenestemænd er forpligtede til at udføre passende Funktioner af lavere Grad mod at bevare Lønning efter den hidtidige, eventuelt mod at oppebære personligt Tillæg efter Stk. 2. Det samlede Antal Stillinger maa ikke herved overskrides.

§ 1275.

De til 1ste—5te Lønningsklasse, 6te Lønningsklasse a. og 12te Lønningsklasse a. henførte Tjenestemænd samt Maskinmestre af 3. Grad, Dæksofficerer af 1. og 2. Grad, Intendanten og Sølejtner af 1. Grad udnævnes af Kongen. De til 6te Lønningsklasse b. og c. undtagen Maskinmestre af 3. Grad, Dæksofficerer af 1. og 2. Grad og Intendanten samt 7de—11te Lønningsklasse undtagen Sølejtner af 1. Grad, 12te Lønningsklasse b. og 13de Lønningsklasse henførte Tjenestemænd ansættes af Ministeren. De til 14de—16de Lønningsklasse henførte Tjenestemænd ansættes af Chefen for Orlogsværftet.

§ 1276.

Marinehospitalet.

Inspektøren lønnes med 4800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 480 Kr. indtil 6240 Kr.

Køkkenbestyrerinden lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3600 Kr.

Kontorassistenten lønnes med 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 270 Kr. indtil 2610 Kr. (1).

Ansættelse som Kontorassistent er betinget af 3 Aars Tjeneste som Kontorist i en af de i Tjenestemandsløven nævnte Styrelsesgrene.

Maskinpassere (Fyrbødere) lønnes med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2550 Kr. (2).

Portneren og Assistenten hos Køkkenbestyrerinden lønnes med 1920 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2370 Kr. (2).

Hospitalsarbejdere lønnes med 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2250 Kr. (2).

Ansættelse som Hospitalsarbejder er betinget af fast Beskæftigelse ved Hospitalet i mindst 2 Aar.

Kontorister lønnes med 1320 Kr. aarlig, stigende hvert 2det Aar med 120 Kr. indtil 2040 Kr.

Ansættelse som Kontorist er betinget af en Alder af 20 Aar samt en Prøvetid med fuld Tjeneste i mindst 1 Aar.

Oversygeplejersken lønnes med 3000 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 3600 Kr. (1).

Afdelingssygeplejersker lønnes med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 300 Kr. indtil 2700 Kr. (6).

Sygeplejersker lønnes med 1800 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2400 Kr. (8).

§ 1277.

Inspektøren udnævnes af Kongen; Køkkenbestyrerinden og Oversygeplejersken ansættes af Ministeren; de øvrige nævnte Tjenestemænd ansættes af Direktionen for Marinehospitalet.

Særlige Bestemmelser.

§ 1278.

Stk. 1. Søløjtnanter af 2den Grad og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 800 Kr.

Stk. 2. Dæksofficersassistenter og ligestillede faar ved deres Udnævnelse eller Ansættelse som saadanne en Udrustningshjælp af 600 Kr.

Stk. 3. Den i Stk. 1 og 2 anførte Udrustningshjælp for Søløjtnanter af 2den Grad og ligestillede samt for Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede tildeles kun, for saa vidt en saadan ikke tidligere er oppebaaret, og da kun de Underofficerer og ligestillede, der i Henhold til denne Lov overføres til eller ansættes som henholdsvis Dæksofficersassistenter og dermed ligestillede samt overføres eller forfremmes til henholdsvis Dæksofficerer og dermed ligestillede.

§ 1279.

Stk. 1. Kadetter og Dæksofficerselever har, foruden frit Ophold ved Skolen, Mundering efter de herom gældende Regler; Kadetter og Dæksofficerselever i ældste Klasse er desuden lønnet med henholdsvis 480 Kr. og 360 Kr. aarlig uden de i Kapitel 4, 5 og 6 nævnte Tillæg.

Stk. 2. Under Udkommando med andre af Flaadens Skibe end

de særlige Skoleskibe lønnes Kadetter og Dæksofficerselever i ældste Klasse med henholdsvis 900 Kr. og 600 Kr. aarlig uden de i Kapitel 4, 5 og 6 nævnte Tillæg.

§ 1280.

Stk. 1. Som Bestillingstillæg gives:

Jagtkaptajnen, en Adjudant hos Kongen og en Adjudant hos en Prins af det kongelige Hus, hver 1200 Kr. aarlig.

Chefen for Marinestaben 800 Kr. aarlig.

Ekvipagemesteren samt Cheferne for Søværnets Hovedskoler, hver 800 Kr. aarlig, saafremt paagældende er Orlogskaptajner eller Søofficerer af lavere Grad.

12 Søofficerer, der forretter overordnet Tjeneste som Afdelingschefer og lignende ved de tekniske Fag ved Orlogsværftet, ved Søkortarkivet, ved Stabene, ved Søværnets Hovedskoler, og i Marineministeriet, samt Gymnastikinspektøren, hver 600 Kr. aarlig.

16 Søofficerer, Dæksofficerer og ligestillede, hvis Tjeneste medfører, at der stilles større Krav end almindelig til Tid, Dygtighed og Kundskaber, hver 480 Kr. aarlig.

Stk. 2. Ingen kan oppebære mere end et af de i denne Paragraf nævnte Tillæg ad Gangen.

Stk. 3. De Officerer, der oppebærer Bestillingstillæg, som bortfalder ved denne Lovs Ikrafttræden, beholder dog disse, saa længe de paagældende uden at forfremmes i militær Grad forbliver i deres nuværende særlige Bestillinger, herfra dog undtaget Chefen for Søartilleriet og Chefen for Søminevæsenet, for hvem Bestillingstillægget bortfalder straks ved denne Lovs Ikrafttræden.

Stk. 4. Overlæger, der fungerer som Service- og Klinikchefer ved Marinehospitalet, tillægges 480 Kr. aarlig i Honorar.

§ 1281.

Stk. 1. Lønningerne for det indkaldte værnepligtige Mandskab fastsættes paa de aarlige Finanslove. Foruden Lønning faar de værnepligtige under Indkaldelsen fuld Forplejning og frit Ophold samt fri Over- og Undermundering, frit Køjetøj, Haandklæder og Spiserekvisitter og fri Sygepleje, alt i Henhold til Regulativer, der udstedes af Ministeren.

stk. 2. Befalingsmænd og ligestillede, der ikke er Tjenestemænd, samt faste menige faar fra Tiltrædelsen af Tjenesten udbetalt $\frac{1}{30}$ af det maanedlige Lønningsbeløb for hver Dag i Maanednen, de er til Tjeneste ved Søværnet.

§ 1282.

stk. 1. Reservens Personel, midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt faste menige og ligestillede er ikke Tjenestemænd. Under Indkaldelse vederlægges de med Beløb, der svarer til den for de i Stk. 2 nævnte Klasser fastsatte Tjenestemandsløn med de særlige Tillæg, men saaledes at eventuel Pension eller Ventepenge med Tillæg fra Staten fradrages i Beløbene. Til Alderstillæg kan alene medregnes fortsat Tjeneste, hvorimod den forud for en Afbrydelse af Indkaldelsen liggende Tjeneste ikke medtages.

stk. 2. Kaptajner vederlægges efter Satserne for 5te Lønningsklasse.

Reserveøjtnanter af 1ste Grad vederlægges efter Satserne for 11te Lønningsklasse a.

Reserveøjtnanter af 2den Grad og Reservelæger vederlægges efter Satserne for 12te Lønningsklasse a.

Andre Befalingsmænd af Reserven vederlægges efter Satserne for tilsvarende Grader af Linien.

Midlertidige Befalingsmænd (D) af 1ste Grad og ligestillede (M) vederlægges efter Satserne for 10de Lønningsklasse, dog ikke stigende til over 3000 Kr. Midlertidige Befalingsmænd (D) af 2den Grad og ligestillede (M) samt Overkokke, Overbagere og Hovmestre vederlægges med 2100 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 150 Kr. indtil 2550 Kr. Dækskonstabler og Maskinkonstabler vederlægges efter Satserne for 14de Lønningsklasse, for det første Aars Tjeneste dog kun med 1380 Kr.

stk. 3. Indtil 36 Befalingsmænd og ligestillede kan være til stadig Tjeneste i Fredstid, medens Resten af Reservens Personel er hjemsendt eller til midlertidig Tjeneste.

stk. 4. Indtil 30 midlertidige Befalingsmænd (D) af 1ste Grad og 45 ligestillede (M), 60 midlertidige Befalingsmænd (D) af 2den Grad og 90 ligestillede (M), 1 Overkok, 1 Overbager,

6 Hovmestre, 233 Dækskonstabler og 118 Maskinkonstabler kan være til stadig Tjeneste i Fredstid.

§ 1283.

Ved Overgang fra en Stilling til en anden, hvis Begyndelsesløn er lavere end den første Stillings Slutningsløn, kommer Tjenestemanden straks paa det Løntrin i den nye Stilling, som er nærmest højere end den sidste oppebaarne Lønning i den hidtidige Stilling, hvorhos han, hvis der fremtidig i den hidtidige Stilling ved Alderstillæg vilde være opnaaet en Lønning, der var højere end eller lig med hans Lønning i den nye Stilling, allerede fra paagældende Tidspunkt indenfor Slutlønnen opnaar nyt Alderstillæg.

§ 1284.

stk. 1. Bestemmelserne i Kapitel 1 § 2, § 8, Stk. 1, og § 10, for saa vidt angaar Tidsbegrænsningen, samt §§ 17—18 gælder ikke for Søværnet.

stk. 2. Ved Gennemførelsen af de i Kapitel 1 §§ 21—26 givne Bestemmelser for Tjenestemænd ved Søværnet er Ministeren bemyndiget til at tilstede saadanne Afvigelser, som anses fornødne efter Tjenestens særlige Art.

§ 1285.

Afskedigede militære, som efter de hidtil gældende Regler har været fritaget for Rangskat, bevarer Rangskatfriheden for den Rang, de har ved denne Lovs Ikrafttræden.

§ 1286.

Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Bestemmelserne i Lov Nr. 217 af 30. September 1909 om Lønninger m. v. ved Søværnet, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 68 af 15de Marts 1916 og Lov Nr. 379 af 30te Juni 1919, samt Bestemmelserne i Lov Nr. 218 af 30te September 1909 om Sotillæg m. v. ved Søværnet, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 68 af 15de Marts 1916 og Lov Nr. 379 af 30te Juni 1919.

§ 2.

I Lov Nr. 489 af 12te September 1919 om Statens Tjenestemænd foretages endvidere følgende Ændringer:

i § 55, Stykke 9.

I 5te og 6te Linie f. o. forandres »§§ 38—42 i Lov om Søværnets Ordning af 30te September 1909« til: »Bestemmelserne i den gældende Lov om Søværnets Ordning«.

i § 1316.

Teksten udgaar og erstattes med:

Søtillæg m. v.

Stk. 1. Under Udkommando med Flaadens Skibe tilkommer der Tjenestemænd af Søværnet fra Kommandoens Hejsning og til Kommandoens Strygning et Tillæg i Penge, Søtillæg, svarende til en Fjerdedel af Lønningen.

Stk. 2. Naar det i Stk. 1 omhandlede Søtillæg udbetales, ydes der desuden faste menige, midlertidige Befalingsmænd, Dæksofficerer, Søofficerer samt de med disse Grader ligestillede en Portion Kost in natura samt et daglig Kosttillæg af følgende Størrelse:

Midlertidige Befalingsmænd og dermed ligestillede

samt faste menige og dermed ligestillede Kr. 0,60

Medlem af Dæksofficersmessen — 1,20

Medlem af Søofficersmessen — 1,80

Stk. 3. Til Repræsentationsudgifter kan der ydes Chefsmessen (Chefen) paa Flaadens Skibe et Beløb af indtil 1 Kr. pr. Dag for hver Søofficer og ligestillet, hvormed Skibet er normeret, dog højst 10 Kr. pr. Dag.

Stk. 4. For Togter til andre Verdensdele forhøjes det i Stk. 1 nævnte Søtillæg til indtil Halvdelen af Lønningen, og en tilsvarende eller mindre Forhøjelse af Søtillæget kan efter Bevilling paa Finansloven i hvert enkelt Tilfælde finde Sted for Togter til Island eller andre Lande i Europa.

Stk. 5. De i Stk. 1 og 2 givne Regler finder Anvendelse ogsaa under Ophold i Vagt- eller Kasernes skibe, herunder Flyvebaadsstationen, idet dog Søtillæg nedsættes til Halvdelen. Under Ophold paa Søminestationen ved Bramsnæs vig finder Reglerne i Stk. 1 og 2 Anvendelse.

Stk. 6. Under Udkommando vil der kunne ydes et Tillæg for særlig Tjeneste, saasom Skibskok, Mesterkok, Hovmester,

Spillemand eller Skibmand efter Regler, der efter indhentet Udtalelse af Lønningsraadet fastsættes paa Grundlag af Bevilling paa Finansloven.

Stk. 7. For Tjeneste i Undervandsbaade ydes et særligt Tillæg af indtil 3 Kr. pr. Dag for Søofficerer og ligestillede, indtil 2 Kr. pr. Dag for Dæksofficerer og ligestillede og indtil 1 Kr. pr. Dag for midlertidige Befalingsmænd og ligestillede samt for faste menige og ligestillede.

i § 1317.

Teksten udgaar og erstattes med:

Stk. 1. Officerer og, i det Omfang Ministeren bestemmer, ligestillede Tjenestemænd ved Søværnet har for deres Person frit Lægetilsyn, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger og, naar de henligger paa militært Sygehus, tillige fri Medicin.

Stk. 2. Midlertidige Befalingsmænd og, i det Omfang Ministeren bestemmer, de med dem ligestillede ved Søværnet har frit Lægetilsyn og fri Medicin.

Stk. 3. For Konstabler og, i det Omfang Ministeren bestemmer, de med dem ligestillede ved Søværnet gælder samme Regler som for det i Stk. 2 omhandlede Personel; dog skal de i Sygdomstilfælde indlægges i de militære Sygehuse og kan kun i særlige Tilfælde, efter visse af Ministeren nærmere bestemte Regler, fritages herfor.

Stk. 4. Dæksofficerer samt de i Stk. 2 og 3 omhandlede Personer har tillige for deres Hustruer og Børn under 18 Aar frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger, efter Ministerens nærmere Bestemmelse i saa Henseende. Ministeren bestemmer, hvorvidt Hustruer og Børn under 18 Aar — mod en nærmere fastsat Betaling for Kost og Pleje — kan indlægges i de militære Sygehuse.

Stk. 5. Elever i Søværnets Skoler har frit Lægetilsyn og fri Medicin, naar Behandlingen sker ved en af Søværnets Læger.

Stk. 6. For Indlæggelser paa militære Sygehuse sker Afdrag i Lønninger for Kost og Pleje. De nærmere Regler herom samt i øvrigt for Indlæggelsen fastsættes af Ministeren.

§ 3.

Pensionsberettigede civile Tjenestemænd ved Orlogsværftet, hvis Stillinger nedlægges ved nærværende Lov, kan, saa længe deres Arbejde er paakrævet, forblive i deres Tjenestestilling som overtallige, dog at der, saalænge saadant overtalligt Personale haves, ikke kan finde Nyansættelse Sted i paagældende Tjenestemandsstilling.

§ 4.

Ved denne Lovs Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 90 af 19de April 1907 om Lønninger m. m. for civile Lærere ved Søværnets Hovedskoler og Officersskole.

Klaus Berntsen.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 24de Oktober 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1. De ved § 2 i Lov Nr. 346 af 7. August d. A. om Ændring af Lov Nr. 489 af 12te September 1919 om Statens Tjenestemænd (Afdeling 31. Søværnet) trufne forandrede Bestemmelser vedrørende Sotillæg m. v. er traadt i Kraft den 1ste Oktober 1922.

2. I Bestemmelser om Flagning fra Søværnets Etablissementer af 14de Februar 1913 tilføjes i Afsnittet: »Paa Aarsdagen for følgende Mærkedage«, efter Grundlovsdagen: Valdemarsdagen (Genforeningsdagen) . . . 15de Juni.

3. Finansministeriet har under 12te August 1922 tilskrevet Marineministeriet saaledes:

»I Forbindelse med Skrivelse herfra af 8de d. M. angaaende en Forhøjelse af de Tjenestemændene tillagte Timepenge, Dagpenge, Kørepenge og Sejlpenge i Anledning af den ved Lov Nr. 253 af 12te Juni d. A. fastsatte Afgift paa Omsætningen i Kaféer, Restaurationer m. m. skal man paa dertil given Foranledning herved meddele, at Tillægget paa 7 p. Ct. til de fulde Dagpenge kun vil være at beregne af selve Dagpengebeløbene uden Nattillæg.« (Jfr. Kdg. B. 5—1922, Pkt. 9).

Fra samme Ministerium har Marineministeriet modtaget følgende Skrivelse, dateret 22de August 1922:

»I Forbindelse med Skrivelse herfra af 12te d. M. angaaende en Forhøjelse af de Tjenestemændene tillagte Time- og Dagpenge, Køre- og Sejlpenge i Anledning af den ved Lov Nr. 253 af 12te Juni d. A. fastsatte Afgift paa Omsætningen i Kaféer, Restaurationer m. m. skal man herved meddele, at Finansministeriet efter Indstilling fra Lønningsraadet har bestemt, at den Godtgørelse paa 1 Kr. 25 Øre pr. paa-begyndt Døgn, der i visse Tilfælde ydes Tjenestemænd under Udstationering indenfor Københavns, Frederiksbergs og Helle-rups Grænser, ogsaa erholder et Tillæg af 7 pCt. fra det Tids-punkt at regne, da Afgiften traadte i Kraft; derimod vil der ikke i Anledning af ovennævnte Afgift kunne gives noget Tillæg til den ved Statsbanerne ydede Rangergodtgørelse.«

4. Ministeriet har under 22de September 1922 foretaget følgende Ændring i Bestemmelser for Lampers og Lan-terners Behandling om Bord af 25de August 1892:

I § 2, Pkt. 2, udgaar:

»Petroleumslamper maa kun anvendes i Kahytter, Officers-messer og Bestiklukafer, i Top-, Side- og Ankerlanterner samt særlige Signallanterner« og erstattes af:

»Petroleumslamper maa foruden i Top-, Side- og Anker-lanterner samt særlige Signallanterner kun anvendes i Ka-hytter, Messer, Lukafer, Folkerum og Skibets Gange, de to sidste Steder dog kun indtil Køjerne gives ud.«

5. Ministeriet har under 29de September 1922 foretaget følgende Ændring i »Beklædningsreglement for værneplig-tige ved Søværnet« af 5te Marts 1898:

I § 1, Afsnit 3, 1ste Stykke, tilføjes efter første Punktum:

»Til værnepligtigt Maskinpersonel og værnepligtige Radio-telegrafister vil der kun være at udlaane Vandstøvler i Vinter-halvaaret.«

6.

Instruks

(af 30te September 1922)

for

Marineministeriets Efterretningsstation.

(Jfr. Kundgørelser for Søværnet A. 5 — 1919, Punkt 3, og A. 15 — 1922, Punkt 5).

1. Stationen er direkte underlagt Marineministeriet i alt vedrørende Efterretningstjenesten.

2. Stationen er Centralorgan for Flaadens Efterretnings-tjeneste og har som saadan i første Række til Opgave at holde Marineministeriet underrettet om saadanne Tildra-gelser og Observationer i de danske Farvande, som kan have Betydning for Flaadens Tjeneste i Almindelighed samt for Skibsfartens Sikkerhed.

Stationen skal ved en aktiv Efterretningstjeneste til enhver Tid holde sig orienteret om Situationen i de danske Farvande, og særlig bør den i Tilfælde af Neutralitetskrænkelser eller andre Overtrædelser paa dansk Søterritorium tilstræbe snarest muligt at tilvejebringe paalidelige Oplysninger herom og uop-holdelig afgive Melding til Marineministeriet.

3. Stationen skal endvidere i fornøden Udstrækning holde de udrustede Flaadedele samt Hærens Efterretnings-station (Generalstabens Efterretningssektion) underrettede om saadanne Tildragelser og Observationer i de danske Farvande, som kan have Betydning for de paagældende Skibes Tjeneste eller for Hæren (specielt Københavns Søbefæstning).

4. Stationen modtager og videresender efter Marinemi-nisteriets nærmere Direktiv de Meldinger, som indsendes til Efterretningsstationen i Henhold til »Bestemmelser for Meldinger fra Flaadens Skibe i danske Farvande« (jfr. Kundgørelse for Søværnet B. 1 — 1919, Punkt 12).

Om alle Forhold, der vedrører Orlogsværftet, sendes Mel-ding til Chefen for Orlogsværftet eller — efter Omstændig-hederne — til den af samme udpegede Myndighed paa Or-logsværftet.

I Tilfælde af, at Assistance behøves til Bjærgning af en Undervandsbaad, forholdes i Henhold til Marineministeriets

Bestemmelse desangaaende (jfr. Kundgørelse for Søværnet B. 6 — 1920 Punkt 1 »Forskellige Bestemmelser vedrørende Undervandsbaade«, Afsnit II og III samt Kundgørelse for Søværnet B. 3 — 1922, Punkt 5).

5. I Tilfælde af, at Stationen i særlig vigtig Anledning skønner Udsendelsen af et Skib eller Fartøj ønskelig til Rekognoscering eller til Assistance, skal den herom rette Anmodning med fornøden Oplysning til den ældste (ombordværende) kommanderende Officer for de Skibe og Fartøjer, der befinder sig i Nærheden af det paagældende Farvand. Den ønskede Rekognoscering eller Assistance skal da saavidt muligt straks iværksættes, og Resultatet meddeles snarest til Efterretningsstationen.

6. Orlogsværftets Radiostation er med Hensyn til den militære Radiotelegraftjeneste direkte underlagt Marineministeriets Efterretningsstation paa tilsvarende Maade som Radiostationen var underlagt Flaadens Overkommando under Sikringsperioden.

Efterretningsstationen omsætter Telegrammerne til og fra Kode i Overensstemmelse med de gældende Bestemmelser.

7. Den nærmere Ordning af Besørgelsen af Kabeltelegrammer og Telefonmeldinger til Marineministeriet samt af Besørgelsen af Radiotelegrammer mellem Efterretningsstationen og Orlogsværftets Radiostation fastsættes af Marineministeriet ved særligt Direktiv.

8. Følgende 14 Fyrstationer og 11 Lodserier er beordrede til at indsende telegrafisk eller telefonisk Melding til Marineministeriet (Marineministeriets Efterretningsstation) om, hvad der fra den paagældende Station observeres vedrørende fremmede Krigsskibes og Transportskibes Ophold, Bevægelser etc., saavel paa som udenfor Søterritoriet:

Anholt	Revsnæs
Gjedser	Sejerø
Hirsholmene	Skagen
Kegnæs	Sprogø
Kjels Nor	Stevns
Knudshoved	Taksensand
Kronborg	Vestborg.

Albuen	Læsø (Østerby)
Dragør	Masnedø
Fredericia	Nyord
Frederikshavn	Svendborg
Grønsund	Thyborøn-Kanal.
Kjøbenhavn	

Endvidere er følgende Fyrskibe beordrede til at afgive Meldinger i Overensstemmelse med den under Sikringsperioden trufne Ordning:

»Skagens-Rev«	»Schultz's-Grund«
»Læsø-Trindel«	»Gilleleje-Flak N.«
»Læsø-Rende«	»Lappe-Grund«
»Anholt-Knob«	»Drogden«.

9. Stationen er aaben Døgnet rundt og har til Stadighed Telefonvagt etableret.

Til Tjeneste ved Stationen beordrer Marineministeriet det fornødne Antal Officerer i Forbindelse med eventuel havende Tjeneste.

Den nærmere Ordning af Vagttjenesten og Afløsningen fastsættes af Ministeriet ved særligt Direktiv.

10. Paa Stationen føres Journal over samtlige modtagne og afgivne Meldinger.

11. Stationen er underkastet samme Hemmeligholdelsespligt, som den, der er foreskrevet Orlogsværftets Radiostation; Stationen vil dog være berettiget til at besvare Forespørgsler vedrørende indkomne Meldinger om Bevægelser af danske og fremmede Krigsskibe fra de udrustede Flaadedele samt fra militære Myndigheder.

12. Stationens radiotelegrafiske Adresse er i almindeligt (klart) Sprog: Estation, i Kodesprog: Stationens Kodebetegnelse i »Kodebog for Flaaden«.

Instruks for Marineministeriets Efterretningsstation af 26de Marts 1919 bortfalder herved.

7. Ministeriet har under 5te Oktober 1922 fastsat Reglement og Takst for Lodsninger ved Mullerup Havn, gældende fra den 1ste November 1922 at regne.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 12. December 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Hans Majestæt Kongen har under 6te December 1922 allerhøjest resolveret som følger:

Uniformsreglement for Søværnet, stadfæstet ved kgl. Resolution af 14. Oktober 1909, rettet ved kgl. Resolution af 11. December 1912, optrykt med forskellige Ændringer i Henhold til kgl. Resolution af 23. December 1919 og 21. Januar 1920, ændres og suppleres ved følgende Bestemmelser, idet endnu gældende, efter sidstnævnte Dato trufne, herhen hørende Bestemmelser, er optagne heri:

Til § 1, Paaklædninger, Afsnit: 5. a. Selskabstrøje **) tilføjes †††) og i Anmærkningsrubrikken: »†††) Epauletter kan bæres ved selskabelige Lejligheder af mere officiel Karakter.«

I Rubrikken »Bestaar af« indsættes under 5. a. Selskabstrøje **) Ordene: »Miniatur-Dekorationer eller« mellem Ordene: Puld og Ordensspænde †).

Anmærkning **) rettes til: »***) Det er tilladt Søofficerer og ligestillede af Orlogskaptajnsgraden og højere Grader at bære Selskabskjole i Stedet for Selskabstrøje«.

Til § 2, Afsnit: Selskabstrøje, tilføjes:

»Til Selskabstrøjen reglementeres Epauletstropper som paa Galakjolen«.

Til Afsnit Selskabskjole, tilføjes:

»Til Selskabskjolen reglementeres Epauletstropper som paa Galakjolen«.

Beskrivelsen »Trekantet Hat« udgaar, og i Stedet ind-sættes:

»Trekantet Hat«. Forsynet med Guldkordoner, Krampe, heftet med Ankerknap af største Størrelse og Nationalkokarde.

Søofficerer af Admiralsklassen bærer Krampe af blanke Guldkantiller af 1ste Størrelse og sorte Strudsfer.

Søofficerer af Kommandørs-, Kommandørkaptajns- og Orlogskaptajnsklassen Krampe af blanke Guldkantiller af 2den Størrelse og Søofficerer af Kaptajns og yngre Grader Krampe af blanke Guldkantiller af 3die Størrelse.

Læger bærer Krampe af 3.5 cm Bredde af mat og glat Guldgalon hæftet med en Ankerknap af største Størrelse.

Beskrivelsen af »Kappe a.« udgaar og i Stedet for ind-sættes:

»Kappe a.« Af mørkeblaat Klæde med Overslag og omfaldende Krave; mørkt For i Forstykkerne. Kappen forsynes med Wienerfold i Ryggen, saaledes at Kappen med Ærmerne paatruckne kan bæres over Epauletter; den skal naa midt mellem Knæ og Fod og være forsynet med 2 udvendige Lommer og paa venstre Side en Udskæring til Sablen; løs Spændetamp i Ryggen med Knaphul i begge Ender samt Foldlister (25 cm lange) under Spændetampen i Sidesømmen, foroven paa Foldlisterne 1 stor, forgyldt Ankerknap; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 6 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand; Ærmedistinktion (se § 4).

I § 3 Punkt 3. Efter 2det Stykke tilføjes: »Til Paaklædning 5 a kan bæres danske Miniatur-Dekorationer. (Miniatur-Dekorationer bæres paa Opslaget).«

I 3die Stykke rettes: »Til Paaklædning 5 a kan desuden bæres o. s. v.« til »Til Paaklædning 4 (Frakke) og 5 a kan desuden bæres o. s. v.«

4de Stykke rettes til: »Storkorsbaand bæres efter Omstændighederne til Paaklædning 1 og 5 a med Epauletter; ved befalet samlet Optræden kun efter Ordre.«

Efter sidste Stykke tilføjes: »Til Paaklædning 5 a kan bæres fremmede Miniatur-Dekorationer. (Miniatur-Dekorationer bæres paa Opslaget).«

I § 4, Distinktioner: Efter »Fabriksafdeling« sættes **), desuden udgaar: *) Den ældste Trediedel af Kaptajnsklassen bærer tykke Kantiller o. s. v.,

i Stedet for sættes: **) Fabriksafdelingen uniformeres ikke (se dog § 44, Midlertidige Bestemmelser).

Efter § 4 tilføjes: For Kommandører reglementeres paa Epauletter en lille Stjerne i Stedet for den hidtil reglementerede Roset.

Følgende Distinktioner reglementeres:

For Kommandørkaptajner:

Ærmedistinktion: 1 à 1,4 cm, 1 à 0,7 cm og 2 à 1,4 cm. Epauletter som for Kommandører, idet dog Stjernen bortfalder.

Kasketdistinktion: Egeløv af 2den Størrelse.

For Orlogskaptajner:

Ærmedistinktion: 1 à 1,4 cm, 2 à 0,7 cm og 1 à 1,4 cm. Epauletter som for Kommandørkaptajner, idet dog Kronen bortfalder.

Kasketdistinktion: Egeløv af 2den Størrelse.

For Kaptajnløjtnanter:

Ærmedistinktion: 1 à 1,4 cm, 1 à 0,7 cm og 1 à 1,4 cm. Epauletter med lille Stjerne og Anker samt tynde Kantiller i mat Guld.

Kasketdistinktion: Egeløv af 3die Størrelse.

Søløjtnanter uniformeres som følger:

Søløjtnanter af 1ste Grad som tidligere Premierløjtnanter, idet dog Kronen paa Epauletterne bortfalder.

Søløjtnanter af 2den Grad som tidligere Sekondløjtnanter, dog med Epaulet med Anker men uden Kantiller.

Læger uniformeres som følger:

Chefen for Lægevæsenet som tidligere Korpschef.

Overlæge af 1ste Grad som tidligere Overlæge.

Overlæge af 2den Grad som tidligere Korpslæge, dog at

Ærmedistinktionerne er 1 à 1,4 og 2 à 0,7 cm, den mellem Galonerne værende Klæde-Stribe af Tjenestegrensfarven skal være af 0,4 cm Bredde. Paa Epauletterne bortfalder Kronen, men der anbringes en lille Roset. Reservelæge som tidligere Reservelæge, dog med Epaulet med Anker, men uden Kantiller. Reservelæger bærer Felttegn i Sølv. (Felttegnet skal være af forsolvet Metaltraad og med Kærne af rød Silke. I Baandet skal findes 2 røde Striber).

Tjenestegrenseemblemet og Tjenestegrensfarve som Korps-
emblemet og Korpsfarve for tidligere Lægekorps.

Sidste Linie i § 4, Anmærkning 4: »Galadistinktionen bæres til Paaklædning 1 og 2« ændres til:

»Galadistinktionen bæres til Paaklædning 1, 2 og 5 a.«
(jfr. Kundgørelse B. 1—1921, Punkt 3).

Til § 6. Paaklædninger. I Beskrivelsen af Selskabsuniform i Rubrikken »Bestaar af« efter Handsker tilføjes: »Dolk i Skuldergehæng**«), og nederst paa Siden sættes: »**«) Kun efter Ordre eller indhentet Tilladelse«.

Nederste Del af Skemaet udgaar og erstattes af

4.	Trope-Uniform.	Jakke (b) Benklæder, hvide, Kasket med Overtræk. Med eller uden Dolk i Skuldergehæng***) hvidt Fodtøj.	Benyttes i varmt Klima	***) Bæres efter Skibschefens nærmere Bestemmelse
Over-tøj	i Land om Bord i Skoleskibet	Kappe, Regntøj Stortrøje, Regntøj.	} efter Vejrliget	

Til § 7. Efter Beskrivelsen af Jakke tilføjes: »Jakke b (til Trope-Uniform). Som for Søofficerer (se § 2).

I Beskrivelsen af Selskabstrøje efter »(se § 2)« tilføjes:

»Paa højre Skulder anbringes en Skulderstrop forfærdiget af Possementmagerarbejde«.

Under »Kappe« udgaar »Som for Officerer (se § 2 Kappe a)« og erstattes med følgende:

»Af mørkeblaat Klæde med Overslag og omfaldende Krave; mørkt For. Kappen skal naa til midt mellem Knæ og Fod og være forsynet med 2 udvendige Lommer; Spændetamp i Ryggen med 1 stor, forgyldt Ankerknap; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med lige stor indbyrdes Afstand; Ærmedistinktion (se § 8).

Afsnittet »Pjækkert udgaar.

I næstsidste Stykke rettes »Pjækkert« til »Kappe«.

Til § 8. Distinktioner. I 8. L. f. o. Søkadetter, Afdeling A rettes »Afdeling« til »Klasse« og der tilføjes: »*)« og under Teksten tilføjes: »*) Søkadetter af Klasse A bærer i Stedet for Guldgalon og Roset som Ærmedistinktion 1 Guldgalon à 0,7 cm Bredde, som danner et Øje opad Ærmet paa dets Forside«.

Afsnittene IV, V, VI, VII og VIII udgaar og erstattes af:

IV. Dæksofficerer og ligestillede.

§ 16.

Paaklædninger.

Nr.	Benævnelse	Bestaar af	Hvornaar bæres	Anmærkning
1.	Gala.	Frakke, Epauletter, Vest, blaa, eller hvid, Benklæder, blaa eller hvide, Trekantet Hat, Sabel, Dekorationer, Handsker.	a. Ved ceremonielle og festlige Lejligheder. b. Naar ved kirkelige Højtider Uniform bæres. c. Naar det særlig beordres.	
2.	Tjeneste-Uniform.	Frakke, Vest, blaa, eller hvid, Benklæder, blaa eller hvide, Kasket med eller uden Overtræk eller med hvid Puld, Sabel eller Dolk*), Dekorationer eller Ordensspænde, Handsker.	a. Ved Melding til og fra Tjeneste. b. Ved militær Forhørsret og Domsret. c. Ved Parader og Inspektioner. d. Ved Øvelser i Land med Landgangskompagni**). e. Naar det særlig beordres.	*) Efter den Kommanderendes nærmere Bestemmelse. **) Jakke (a) kan bæres i Stedet for Frakke.

Nr.	Benævnelse	Bestaar af	Hvornaar bæres	Anmærkning
3.	Daglig Uniform.	Frakke eller Jakke (a) Vest, blaa eller hvid, Benklæder, blaa eller hvide, Kasket med eller uden Overtræk eller med hvid Puld, Med eller uden Ordensspænde, Handsker.	I eller udenfor Tjenesten naar ikke anden Uniform er beordret.	†) Om Bord og i Land er det tilladt at bære en Regnfrakke. Iøvrigt er Regntøj, hvorved forstaas, hvad der almindeligt til Søs betegnes ved dette Navn, kun tilladt om Bord og paa Orlogsværftet.
4.	Trope-Uniform.	Jakke (b), Benklæder, hvide, Kasket med Overtræk eller med hvid Puld Med eller uden Væрге og Dekorationer eller Ordensspænde.	Benyttes i varmt Klima a. som Tjenesteuniform b. som Dagliguniform*).	*) Er efter den Kommanderendes Bestemmelse endvidere tilladt, naar det paa Grund af Temperaturforholdene anses for ønskeligt.
	Overtøj.	Kappe(a eller b) Slag, Regntøj†)		

Anmærkning. Det tillades Dæksofficerer af 1ste Grad og højere Grader og ligestillede at bære Selskabsuniform (som for Søofficerer og ligestillede), idet dog Armbestikninger, Tjenestegrensfarve og Emblem, Epauletter og Epauletter skal være overensstemmende med de for de paagældende Dæksofficerer og ligestillede fastsatte Regler.

Nærmere Beskrivelse af de forskellige Uniforms- genstande.

Frakke. Af mørkeblaat Klæde med Overslag; omfaldende Krave; sort For; Frakken skal naa til 2 à 3 cm over Knæet; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad og med ligestor indbyrdes Afstand; i Rygsømmen 2 Knapper, en paa hver Side, af samme Slags; Ærmedistinktion (se § 18); Epaulettstropper kantet med Klæde af Tjenestegrensfarven (se § 18).

Frakken bæres knappet med de 4 underste Knapper; til Daglig-Uniform kan den dog bæres opknappet om Bord, paa Orlogsværftet og inden Døre.

Jakke. a. Af mørkeblaat Klæde med Overslag; omfaldende Krave; mørkt For; Jakken skal være saa lang, at Sædet dækkes; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad og med ligestor indbyrdes Afstand; Ærmedistinktion (se § 18). Jakken bæres knappet som Frakken.

b. (Til Trope-Uniform). Af hvidt Lærreds-Stof (Russia-duck eller lignende); opstaaende Krave; paa højre Side en Brystlomme med Klap; Jakken, der bæres knappet, skal være saa lang, at Sædet dækkes; 5 mellemstore, forgyldte Ankerknapper i en Rad og med ligestor indbyrdes Afstand; ved hver Haandlinning 2 smaa Ankerknapper; Skulderdistinktioner (se § 18), der ligesom Knapperne anbringes saaledes, at de let kan skiftes.

Vest. Af mørkeblaat Klæde eller af hvidt Stof (Piqué eller lignende) og forsynet med 6 smaa, forgyldte Ankerknapper i en Rad.

Benklæder. Af mørkeblaat Klæde eller hvidt Lærredsstof (Russia-duck eller lignende).

Trekantet Hat. Forsynet med Guldordoner, Krampe og Nationalkokarde.

Krampen skal være en 3,5 cm bred, mat og glat Guldgalon hæftet med en forgyldt Ankerknap af største Størrelse.

Kasket. a. Af mørkeblaat Klæde; Baand af sort, sribet Silke; om Overkant af dette anbringes en Passe-poil af Tjenestegrensfarven; Nationalkokarde; guldbroderet Anker under en guldbroderet Krone samt Egeløv af 3die Størrelse.

b. Samme Kasket med hvidt Overtræk over Pulden eller hvid Puld (jfr. § 1, Anm. 6).

Kappe. a. Af mørkeblaat Klæde med Overslag og omfaldende Krave; mørkt For i Forstykkerne. Kappen forsynes med Wienerfold i Ryggen, saaledes at den med Ærmerne paa-trukne kan bæres over Epauletter; den skal naa til midt mellem Knæ og Fod og være forsynet med 2 udvendige Lommer og paa venstre Side en Udskæring til Sablen; løs Spændetamp i Ryggen med Knaphul i begge Ender samt Foldlister (25 cm lange) under Spændetampen i Sidesømmen, foroven paa Foldlisterne 1 stor, forgyldt Ankerknap; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 6 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand; Ærmedistinktion (se § 18).

b. Af let, mørkeblaat Tøj med Overslag og omfaldende Krave; Kappen skal naa omtrent til Knæet; paa venstre Side en Udskæring til Sablen; Spændetamp i Ryggen med 1 stor, forgyldt Ankerknap; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand; Ærmedistinktion (se § 18). (Kappe b er ikke obligatorisk.)

Slag. Af mørkeblaat, vandtæt Stof med omfaldende Krave, indvendig forsynet med Lomme, i begge Sider Udskæring for Hænderne. Slaget, der skal dække Knæet, hægtes i Halsen og lukkes foroven med et Spænde.

Sabel. Med Felttegn; Sablen bæres i Livgehæng uden paa Frakke, men under Jakke a. og b.

Felttegnet skal være af forgyldt Metaltraad og med Kærne af rød Silke. I Baandet skal findes 2 røde Striber.

Dæksofficerer af 3die Grad og ligestillede bærer Felttegn af forsolvet Metaltraad og med Kærne af rød Silke. I Baandet skal være 2 røde Striber.

Livgehængt skal være af sort Possementmagerarbejde med Foring af mørkeblaat Klæde, dets Spænder og Hager af forgyldt Metal.

Dolk. Med Felttegn; Dolken bæres i Sablens Livgehæng.

Skjorte. Hvid Skjorte bæres til Paaklædning 1 og 2. Til andre Paaklædninger er kulørt Skjorte tilladt.

Flip. Hvid. Til Paaklædning 1, 2 og 3 (Frakke) skal bæres opstaaende Flip.

Slips. Sort. Til Paaklædning 3 kan bæres enten sort Slips eller Kravat.

Halstørklæde. Af Uld eller Silke; er tilladt under Tjeneste om Bord og paa Orlogsværftet.

Handsker. Af hvidt, paille-gult eller mellebrunt Skind. Handsker af mellebrunt Skind kan bæres 1) til Paaklædning 3, 2) i daglig Tjeneste om Bord og paa Orlogsværftet samt paa Vejen til og fra dette. Til Paaklædning 3 kan Handsker i varmt Vejr bæres synlige i Haanden. Handsker af skindlignende Stof er tilladt, dog ikke ved Fællesoptræden eller til Paaklædning 1 og 2.

Ved Fællesoptræden samt i Land i Forbindelse med Sørgelfor bæres Handsker af hvidt eller paille-gult Skind.

Det er tilladt i Vinterhalvaaret at bære sorte Uldvanter til Paaklædning 3 om Bord og paa Orlogsværftet.

Fodtøj. Sort. Til Jakke a og Arbejdsdragt om Bord og paa Orlogsværftet er dog brunt eller hvidt Fodtøj tilladt. Til Paaklædning 4 som Tjeneste-Uniform bæres hvidt Fodtøj.

Galoscher er tilladt undtagen ved Parader og lignende Lejligheder, samt inden for den Begrænsning, som vedkommende Chef maatte finde passende.

Regnfrakke. Af sort Guttaperkatøj, der skal naa til midt mellem Knæ og Fod. Spændetamp i Ryggen med 1 sort Ankerknapp; 2 Rader store, sorte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand.

Regnfrakke af mørkeblaat vandtæt Stof efter Model er tilladt.

§ 18.

Distinktioner.

Ærmedistinktioner bestaar af Guldgaloner og bæres paa begge Ærmer, rundt om den nederste Del af Ærmet. Distinktionernes underste Kant paasys med en Afstand af 7 cm — hvis der ikke er mere end 2 Galoner dog 8,4 cm — fra Ærmets Underkant. Afstanden mellem Galonerne se Anm.

Der anbringes et guldbroderet Tjenestegrense-blem paa Ærmets Forside over øverste Galon og en Klædes-Stribe af Tjenestegrensfarven mellem Galonerne (angaaende Tjenestegrensfarve og -Emblem se nedenfor).

Anmærkning. Ærmedistinktioner og Epauletter.

Befalingsmandens Benævnelse	Emblem, Guldgaloners Antal og Bredde	Afstand imellem Galonerne	Epauletter med Stof i Tjenestegrensfarven paa hele Bladet med Guldgalon (1,0 cm) langs Kanten og Krampe i Guldtrækkerarbejde forneden samt med tynde Kantiller i mat Guld
Overartillerimester.....	Emblem		
Oversøminemester.....	1 à 1,4 cm	0,7 cm	Med Krone og Anker
Overintendant	1 à 0,7 »		
Maskinmester af 1. Grad	1 à 1,4 »		
Dæksofficer af 1. Grad og ligestillede	Emblem 1 à 1,4 cm	0,4 cm	Med lille Roset og Anker
Intendant.....	2 à 0,7 »		
Dæksofficer af 2. Grad og ligestillede	Emblem 2 à 1,4 cm	0,7 cm	Med Anker
Dæksofficer af 3. Grad og ligestillede	Emblem 1 à 1,4 cm 1 à 0,5 »	0,5 cm	Med Anker

Skulderdistinktioner til Trope-Uniform bæres paa begge Skuldre og bestaar af mørkeblaat Klæde, 5,6 cm bredt og med Guldgaloner og Emblem som reglementeret for Ærmedistinktioner.

Galonernes nederste Kant paasys med en Afstand af 0,7 cm — hvis der ikke er mere end 2 Galloner dog 2,8 cm — fra den Kant af Distinktionen, der vender mod Ærmet. Øverst oppe mod Kraven anbringes en lille, forgyldt Ankerknapp. Mellem Galonerne skal der, ligesom paa Ærmedistinktionerne, være Klædes-Stribe af Tjenestegrensfarven.

Anmærkning 1. Tjenestegrensfarver og Emblemer.

Befalingsmandens Benævnelse	Tjenestegrens- farve	Emblem
Overartillerimester og Artilleri- mester 1., 2. og 3. Grad	Mellemblaa	Kanon og Anker overkors
Oversøminemester og Sømine- mester 1., 2. og 3. Grad	do.	2 Ankre overkors
Proviantmester 1., 2. og 3. Grad.	Lyseblaa	Merkurstav og Anker over- kors
Overintendant og Intendant ...	Hvid	
Maskinmester 1., 2. og 3. Grad og Undermaskinmester	Violet	Tobladet Skruc og Anker overkors

Anmærkning 2. Inspektøren ved Marinehospitalet uniformeres som Artillerimester af 1ste Grad. Emblemet er dog: Kronet Anker, hvis Læg danner en Æskulapstav.

Overgymnastiklæreren uniformeres som Artillerimester af 2den Grad.

Musikdirigenten uniformeres som Dæksolicer af 2den Grad, dog med grøn Tjenestegrensfarve og som Emblem: Signalthorn og Anker overkors.

Brandmester ved Orlogsværftet uniformeres som Maskinmester af 3die Grad. Emblemet er dog: Økse og Anker overkors.

Overgymnastiklæreren, Musikdirigenten og Brandmesteren bærer dog Felttegn i Sølv.

§ 19.

Ordner, Hæderstegn og Medailler.

De i § 3 fastsatte Bestemmelser for Ordner, Hæderstegn og Medailler finder ogsaa Anvendelse for Dæksofficerer og ligestillede.

Særlige Bestemmelser.

§ 20.

Alle Uniformsgenstande skal være overensstemmende med de approberede Modeller, som skal forefindes paa Beklædningsmagasinet.

Til Jakke a kan om Bord og paa Orlogsværftet i Stedet for Klæde anvendes mørkeblaat Flonel, Cheviot eller Kirsej, Benklæder og Vest af samme Stof.

Sørgeflor (8,4 cm bredt) bæres om Midten af venstre Overærme enten efter Ordre eller, om det ønskes, paa Grund

af Dødsfald blandt vedkommendes Paarørende. Sidstnævnte Tilladelse gælder ikke Gala, naar denne Uniform bæres i Tjeneste, og til Tjeneste-Uniform, naar denne bæres ved Parader, Honnørafdelingers Optræden i Land og lignende.

Dæksofficerer og ligestillede, der har gjort Tjeneste som saadanne i 16 Aar, eller er Krigsinvalider, eller har stillet sig til Raadighed for Marineministeriet i Mobiliseringstilfælde, kan, naar de er afskediget i Naade, af Marineministeriet erholde Tilladelse til at bære Paaklædning 1.

Tilladelsen bortfalder, hvis Vedkommende faar Ansættelse i en Stilling (Stats-, kommunal- eller privat), i hvilken anden Uniform bæres.

Afskedigede Dæksofficerer og ligestillede, der er ansatte i Stillinger, der sorterer under Marineministeriet, kan, naar ikke særlig Uniform er normeret for disse, af Marineministeriet erholde Tilladelse til at bære den for tjenstgørende Dæksofficerer og ligestillede af deres Charge normerede Uniform.

Afskedigede Dæksofficerer, der ansættes i Stillinger, hvor militær Befalingsret udøves, er under saadan Tjeneste med Hensyn til Uniformering stillede som Dæksofficerer i aktiv Tjeneste.

Dæksofficerer og ligestillede, der staar udenfor Nummer eller har Orlov, og som under denne træder i Tjenesteforhold til ikke militære Myndigheder eller overgaar til privat Virksomhed, maa ikke bære Uniform uden særlig Tilladelse af Marineministeriet.

Anm. 1. I Paaklædning 1 er Tobaksrygning ikke tilladt om Dagen paa Gaden.

Anm. 2. Civil Paaklædning er tilladt for ikke udkommanderede Dæksofficerer og ligestillede uden for Tjenesten og kan tillades under Landlov fra udrustede Skibe. Dog bæres Uniform ved Bortgang fra eller Ankomst til Skibet, naar dette ligger til Ankers eller fortøjet i Bøje i Københavns Havn eller paa Reden, medmindre den Kommanderende paa Grund af Forholdene tillader Afgivelser herfra.

V. Dæksofficersassistenter og ligestillede.

§ 21. Paaklædninger.

Nr.	Benæv- nelse	Bestaar af	Hvornaar bæres	Anmærkning
1.	Tjene- ste-Uni- form.	Jakke (a), Vest, blaa eller hvid, Benklæ- der (a), blaa eller hvide, Kasket med eller uden Overtræk eller med hvid Puld. Dolk, Dekoratio- ner eller Ordens- spænde, Handsker.	a. Ved Melding til og fra Tje- neste. b. Ved militær Forhørsret og Domsret. c. Naar ved kirkelige Højtide- ligheder Uniform bæres. d. Ved Parader og Inspektioner. e. Naar det iøvrigt beordres.	
2.	Daglig Uni- form.	Jakke (a) Vest, blaa eller hvid, Benklæ- der (a), blaa eller hvide. Kasket	I eller udenfor Tjeneste, naar ikke anden Uniform er be- falet.	

Nr.	Benæv- nelse	Bestaar af	Hvornaar bæres	Anmærkning
		med eller uden Overtræk eller med hvid Puld. Med eller uden Ordens- spænde, Handsker.		
3.	Trope- Uni- form.	Jakke (b), Benklæ- der (b), Kasket med Over- træk eller med hvid Puld, med eller uden Dolk og Dekorati- oner eller Ordens- spænde.	Benyttes i varmt Klima: a. Som Tjeneste-Uniform. b. Som Daglig-Uniform. *)	*) Er efter den Kommanderendes Bestemmelse endvi- dere tilladt, naar det paa Grund af Tem- peraturforholdene anses for ønskeligt.
4.	Arbejds- dragt. (Tilladt).	Arbejds- trøje, Vest, Benklæ- der (c), Kasket.	Ved de Virksomheder om Bord og paa Orlogsværftet, hvor vedkommende Chef maatte tillade det.	

Nr.	Benævnelse	Bestaar af	Hvornaar bæres	Anmærkning
	Overtøj.	Kappe, Regntøj.	Efter Vejrliget. †)	†) Om Bord og i Land er det tilladt at bære en Regnfrakke. Iøvrigt er Regntøj, hvorved forstaas, hvad der almindeligt til Søs betegnes ved dette Navn, kun tilladt om Bord og paa Orlogsværftet.

Anmærkning. Efter bestaaet Afgangseksamen ved Officersskolen reglementeres til Tjeneste-Uniform Frakke af samme Model som for Dæksofficerer o. l. dog uden Epauletstrapper og Sabel med Felttegn i Sølv.
For Dæksofficerersassistenter og ligestillede, der ikke har bestaaet Afgangseksamen ved Officersskolen, men forbliver i Tjenesten, reglementeres efter 10 Aars Tjeneste i Graden til Tjeneste-Uniform Frakke af samme Model ligeledes uden Epauletstrapper og Sabel med Felttegn i Sølv.

§ 22.

Nærmere Beskrivelse af de forskellige Uniforms-
genstande.

Jakke. a. Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej med Overslag; omfaldende Krave; mørkt For; Jakken skal være saa lang, at Sædet dækkes; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad og med ligestor indbyrdes Afstand; Ærmedistinktion (se § 23). Jakken bæres knappet.

b. (Til Trope-Uniform). Af hvidt Lærreds-Stof; opstaaende Krave; paa højre Side en Brystlomme med Klap; Jakken, der bæres knappet, skal være saa lang, at Sædet dækkes; 5 mellemstore, forgyldte Ankerknapper i en Rad og med ligestor indbyrdes Afstand; ved hver Haandlinning 2 smaa, forgyldte Ankerknapper; Skulderdistinktioner (se § 23), der ligesom Knapperne anbringes saaledes, at de let kan skiftes.

Arbejdstroje (tilladt). Af hvidt Ravndug med 2 Rader Aluminiumsknapper og Ærmedistinktioner af blaat Nankin.

Vest. Af mørkeblaat Klæde, Kirsej eller af hvidt Stof og forsynet med 6 smaa, forgyldte Ankerknapper i en Rad.

Benklæder. a. Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej; (til Jakke af Klæde Benklæder af Klæde.)

b. Af hvidt Lærreds-Stof.

c. Af hvidt Ravndug.

Hvide Benklæder bæres kun efter Ordre eller Tilladelse.

Kasket. a. Af mørkeblaat Klæde; Passe-poil af Tjenestegrensfarven (se § 23 Anm.); Nationalkokarde, Anker udført i slaget, forgyldt Metal under en guldbroderet Krone; Egeløv af 4de Størrelse.

b. Samme Kasket med hvidt Overtræk eller med hvid Puld bæres i Henhold til derom udstedte særlige Bestemmelser (se § 1, Anm. 6).

Kappe. Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej med Overslag; omfaldende Krave; mørkt For; Kappen skal naa til midt mellem Knæ og Fod og være forsynet med 2 udvendige Lommer; paa venstre Side en Udskæring til Sabel; Spændetamp i Ryggen med 1 stor, forgyldt Ankerknap;

2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand. Ærmedistinktion (se § 23).

Dolk. Med Felttegn i Sølv. Dolken bæres i Livgehæng under Jakke a og b.

I Tjeneste, naar det særlig beordres, bæres Sabel med Felttegn i Sølv.

Livgehængen skal være af sort Possementmagerarbejde med Foring af mørkeblaat Klæde, dets Spænder og Hager af forgyldt Metal.

Flip. Hvid. Til Paaklædning 1 og 3 skal bæres opstaaende Flip.

Slips. Sort. Til Paaklædning 2 kan bæres enten sort Slips eller Kravat.

Halstørklæde. Af Uld eller Silke; er tilladt under Tjeneste om Bord og paa Orlogsværftet.

Handsker. Af hvidt, paille-gult eller mellembrunt Skind. Handsker af mellembrunt Skind kan bæres 1) til Paaklædning 2, 2) i daglig Tjeneste til Paaklædning 1 om Bord og paa Orlogsværftet samt paa Vejen til og fra dette. Til Paaklædning 1 og 2 kan Handsker i varmt Vejr bæres synlige i Haanden. Handsker af skindlignende Stof er tilladt, dog ikke ved Fællesoptræden. Ved Fællesoptræden samt i Land i Forbindelse med Søgeflor bæres Handsker af hvidt eller paille-gult Skind.

Det er tilladt i Vinterhalvaaret at bære sorte Uldvanter til Paaklædning 2 om Bord og paa Orlogsværftet.

Fodtøj. Sort. Til Daglig-Uniform og Arbejdsdragt om Bord og paa Orlogsværftet er dog brunt eller hvidt Fodtøj tilladt. Til Paaklædning 3 som Tjeneste-Uniform bæres hvidt Fodtøj.

Galoscher er tilladt undtagen ved Parader og lignende Lejligheder, samt indenfor den Begrænsning, som vedkommende Chef maatte finde passende.

Regnfrakke. Af sort Guttaperkatøj, der skal naa til midt

mellem Knæ og Fod. Spændetamp i Ryggen med 1 sort Ankerknap; 2 Rader store, sorte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand.

Regnfrakke af mørkeblaat vandtæt Stof efter Model er tilladt.

§ 23.

Distinktioner.

Ærmedistinktioner. 1 Guldgalon à 1,0 cm Bredde og Emblem i Guldbroderi (se nedenfor). Guldgalonen bæres paa begge Ærmer, rundt om den nederste Del af Ærmet i 8,4 cm Afstand fra dettes Underkant. Emblemet anbringes oven over Distinktionen midt paa Ærmets Forside. Efter bestaaet Afgangseksamen fra Officersskolen anlægges guldoerspunden Roset, der anbringes oven over Emblemet. Umiddelbart under Galonen bæres en Klædes-Stribe af Tjenestegrensfarven af 0,4 cm Bredde.

Skulderdistinktioner til Trope-Uniform bæres paa begge Skuldre og bestaar af mørkeblaat Klæde, 5,6 cm bredt og med Distinktion i Overensstemmelse med Ærmedistinktionerne.

Galonens nederste Kant paasys med en Afstand af 2,8 cm fra den Kant af Distinktionen, der vender mod Ærmet.

Øverst oppe mod Kraven anbringes en lille, forgyldt Ankerknap.

Under Galonen skal der, ligesom paa Ærmedistinktionen, være Klædes-Stribe af Tjenestegrensfarven.

Anmærkning. Tjenestegrensfarver og Emblemer.

Befalingsmandens Benævnelse	Tjenestegrensfarve	Emblem
Indtil Afgang fra Officersskolen: et lodret staaende Anker, derefter:		
Artilleriassistent ...	Mellemblaa	Kanon og Anker overkors.
Sømineassistent ...	do.	2 Ankre overkors.
Proviantassistent ..	Lyseblaa	Merkurstav og Anker overkors.
Maskinassistent ...	Violet	Tobladet Skruer og Anker overkors.

§ 24.

Ordner, Hæderstegn og Medailler.

De i § 3 fastsatte Bestemmelser for Ordner, Hæderstegn og Medailler finder ogsaa Anvendelse for Dæksofficersassistenter og ligestillede.

§ 25.

Særlige Bestemmelser.

Alle Uniformsgenstande skal være overensstemmende med de approberede Modeller, som skal forefindes paa Beklædningsmagasinet.

Til Daglig-Uniform kan om Bord og paa Orlogsværftet i Stedet for Klæde anvendes mørkeblaat Flonel eller Cheviot.

Sørgesflor (8,4 cm bredt) bæres om Midten af venstre Overærme enten efter Ordre, eller om det ønskes, paa Grund af Dødsfald blandt vedkommendes Paarørende. Sidstnævnte Tilladelse gælder ikke til Tjeneste-Uniform, naar denne bæres ved Parade, Honnørafdelingens Optræden i Land eller lignende.

Dæksofficersassistenter og ligestillede, der har faaet Afsked som Krigsinvalider, kan af Marineministeriet erholde Tilladelse til at bære Uniform.

Dæksofficersassistenter og ligestillede, der staar uden for Nummer eller har Orlov, og som under denne træder i Tjenesteforhold til ikke militære Myndigheder eller overgaar til privat Virksomhed, maa ikke bære Uniform uden særlig Tilladelse af Marineministeriet.

Anmærkning 1. Civil Paaklædning er tilladt for ikke udkommanderede Dæksofficersassistenter og ligestillede udenfor Tjenesten samt under Landlov fra udrustede Skibe i danske Farvande. Dog bæres i Almindelighed Uniformen ved Ankomst til eller Bortgang fra Skibet.

VI. Midlertidige Befalingsmænd og ligestillede.

§ 26.

Paaklædninger.

Nr.	Benævnelse	Bestaar af	Hvornaar bæres	Anmærkning
1.	Tjeneste-Uniform.	Langtrøje, Vest, blaa eller hvid, Benklæder (a) eller (b), Kasket, med eller uden Overtræk eller med hvid Puld Dekorationer eller Ordensspænde, Sabel i Livbælte.	a. Ved Melding til og fra Tjeneste. b. Ved militær Forhørsret og Domsret. c. Naar ved kirkelige Højtideligheder Uniform bæres. d. Ved Parader og Inspektioner. e. Naar det særlig beordres.	
2.	Daglig Uniform.	Langtrøje, Vest, blaa eller hvid, Benklæder (a) eller (b), Kasket med eller uden	I eller udenfor Tjeneste naar ikke anden Uniform er beordret.	

Nr.	Besævnelse	Bestaar af	Hvornaar bæres	Anmærkning
3.	Trope-Uniform †).	Overtræk eller med hvid Puld, Med eller uden Ordens-spænde. Jakke (b), Benklæder (b), Kasket med Overtræk eller med hvid Puld, Med eller uden Sabel og Dekorationer eller Ordens-spænde.	Benyttes i varmt Klima: a. som Tjeneste-Uniform. b. som Daglig-Uniform *).	†) Udleveres kun efter særlig Ordre. *) Erefter den Kommanderendes Bestemmelse endvidere tilladt naar det paa Grund af Temperaturforholdene anses for ønskeligt.
4.	Arbejdsdragt (Tilladt).	Arbejds-trøje, Vest, Benklæder (c), Kasket.	Ved de Virksomheder om Bord og paa Orlogsværftet, hvor vedkommende Chef maatte tillade det.	
	Overtøj.	Kappe, Stortrøje, Regntøj.	Efter Vejrliget.	

§ 27.

Nærmere Beskrivelse af de forskellige Uniforms-genstande.

Langtrøje. Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej med Overslag; omfaldende Krave; sort For; Langtrøjen skal være saa lang, at Sædet dækkes; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand; Ærmedistinktion (se § 29).

Langtrøjen bæres knappet med de 4 underste Knapper.

Jakke. b. (Til Trope-Uniform.) Af hvidt Lærreds-Stof; opstaaende Krave; paa højre Side en Brystlomme med Klap; Jakken, der bæres knappet, skal være saa lang, at Sædet dækkes; 5 mellemstore, forgyldte Ankerknapper i en Rad og med ligestor indbyrdes Afstand, ved hver Haandlinning 2 smaa, forgyldte Ankerknapper; Skulderdistinktioner (se § 29), der ligesom Knapperne anbringes saaledes, at de let kan skiftes.

Arbejdsstrøje (tilladt). Af hvidt Ravndug med 2 Rader Alluminiumsknapper og Ærmedistinktion af blaat Nankin.

Vest. Af mørkeblaat Klæde, Kirsej eller af hvidt Stof og forsynet med 6 smaa, forgyldte Ankerknapper i en Rad.

Benklæder. a. Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej.

b. Af hvidt Lærreds-Stof.

c. Af hvidt Ravndug.

Hvide Benklæder bæres kun efter Ordre eller Tilladelse.

Kasket. a. Af mørkeblaat Klæde; Passe-poil af Tjenestegrensfarven; Nationalkokarde; Anker og Krone af slaget, forgyldt Metal; Egeløv af 5te Størrelse.

b. Samme Kasket med hvidt Overtræk eller med hvid Puld bæres i Henhold til derom udstedte særlige Bestemmelser (se § 1, Anm. 6).

Stortrøje. Af mørkeblaat Kirsej med Overslag; omfaldende Krave; For af mørkt Stof; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad og med ligestor indbyrdes Afstand samt alle til at knappe. Ærmedistinktion (se § 29).

Kappe. Af mørkeblaat Kirsej med Overslag og omfaldende Krave; mørkt For. Kappen skal naa til midt mellem

Knæ og Fod og være forsynet med 2 udvendige Lommer, Spændetamp i Ryggen med 1 stor, forgyldt Ankerknap; 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med lige stor indbyrdes Afstand. Ærmedistinktion (se § 29).

Sabel. Med Sabelkvast og i Livbælte af sort, lakeret Læder, der bæres udenpaa Langtrøje og Stortrøje.

Flip. Hvid. Til Paaklædning 1 og 3 skal bæres opstaaende Flip.

Slips. Sort Slips eller Kravat.

Halstørklæde. Af Uld eller Silke, er tilladt under Tjeneste om Bord og paa Orlogsværftet.

Vanter. I koldt Vejr kan sorte Uldvanter eller Handsker bæres, dog med den Begrænsning, som vedkommende Chef maatte finde passende.

Fodtøj. Sort; dog er om Bord og paa Orlogsværftet hvidt Fodtøj tilladt med den Begrænsning, som vedkommende Chef maatte finde passende.

Til Paaklædning 3 som Tjeneste-Uniform bæres hvidt Fodtøj.

Regntøj. Er tilladt om Bord og i Land.

Ved Regntøj forstaas, hvad der almindelig til Søs betegnes ved dette Navn, nemlig Olieøj o. desl. af sort Stof.

§ 28.

Ordner, Hæderstegn og Medailler.

De i § 3 fastsatte Bestemmelser for Ordner, Hæderstegn og Medailler finder ogsaa Anvendelse for midlertidige Befalingsmænd og ligestillede.

§ 29.

Distinktioner.

Ærmedistinktioner. For midlertidige Befalingsmænd af 1ste Grad og ligestillede: 3 gule, uldne Sparrer af 1,4 cm Bredde.

For midlertidige Befalingsmænd af 2den Grad og ligestillede: 2 gule, uldne Sparrer af 1,4 cm Bredde.

Paa Arbejdsdragt er Sparrerne af blaat Nankin.

Sparrerne bæres midt paa begge Overrærmers Forside, Spidsen skal være opad. Benene skal danne en ret Vinkel med hinanden og hver Vinkels Ben skal være 9 cm langt.

Mellem Sparrerne anbringes Tjenestegrensfarven, og i Vinkelen anbringes Tjenestegrensemblemet i Uldbroderi. Paa Arbejdsdragten bortfalder Tjenestegrensfarven.

Skulderdistinktioner til Trope-Uniform, der bæres paa begge Skuldre, bestaar af mørkeblaat Klæde, 5,6 cm bredt, og med Sparrer som reglementeret for Ærmedistinktionerne, dog kun af 0,7 cm Bredde. Sparrerne paasyes saaledes, at den underste Sparres nederste Del kommer i en Afstand af 0,7 cm fra den Kant af Distinktionen, der vender mod Ærmet. Mellem Sparrerne anbringes Tjenestegrensfarven. Øverst oppe mod Kraven anbringes en lille, forgyldt Ankerknap.

Anmærkning 1. Tjenestegrensfarver og Emblemer.

Befalingsmandens Benævnelse	Tjenestegrensfarver	Emblem
Artillerioverkonstabel .	Mellemblaa	Kanon og Anker overkors.
Matrosoverkonstabel ..	do.	2 Ankre overkors.
Mineoverkonstabel....	do.	2 Ankre overkors med en Sømine underneden.
Radiooverkonstabel ...	do.	Zigzag-Pil og Anker overkors.
Proviantoverkonstabel.	Lyseblaa	Merkurstav og Anker overkors.
Maskinoverkonstabel..	Violet	Tobladet Skrue og Anker overkors.
Musikoverkonstabel...	Grøn	Signalhorn og Anker overkors.
Elektromekaniker.....	Violet	Anker med E paa Læggen.
Artillerimekaniker	do.	Anker med A paa Læggen.
Søminemekaniker.....	do.	Anker med T paa Læggen.
Skibbygningsmekaniker	do.	Anker med S paa Læggen.
Motormekaniker	do.	Anker med M paa Læggen.

Anmærkning 2. Reserveførere ved Orlogsværftets Brandvæsen bærer følgende Uniform: Kappe af mørkeblaat Kirsej, Langtrøje af mørkeblaat Klæde eller Kirsej med Ærmedistinktion efter Graden, Tjenestegrensfarve (violet) og Emblem (Økse og Anker overkors), Vest og Benklæder af samme Stof. Kasket (med Passe-poil af violet Farve) af mørkeblaat Klæde med Nationalkokarde, Anker og Krone af slaget, forgyldt Metal og Egeløv af

5te Størrelse. (Hvidt Hueovertræk jfr. § 1 Anm. 6). Hvid Flip, sort Slips eller Kravat.

Til Arbejdstøj reglementeres Trøje og Benklæder af blaåt Ravndug.

Til at bære under Udrykning og ved Brandvagtstjeneste reglementeres Brandhjem og Læderbælte med Økse. Der reglementeres Vandstøvler, der bæres efter derom given Bestemmelse.

Anmærkning 3. Overkokke og Overbagere bærer følgende Uniform: Kappe af mørkeblaat Kirsej, Langtrøje af mørkeblaat Klæde eller Kirsej med Emblem (2 Ankre overkors) i slaget, forgyldt Metal paa Kraven. Vest og Benklæder af samme Stof. Kasket (med Passe-poil af mellemblaa Farve) af mørkeblaat Klæde med Nationalkokarde, Anker og Krone af slaget, forgyldt Metal. Egeløv af 5te Størrelse. (Hvidt Hueovertræk jfr. § 1 Anm. 6). Hvid Flip, sort Slips eller Kravat. Om Bord kan hvidt Tøj bæres efter fastsat Model.

Oversygepassere uniformeres som Overkokke og Overbagere, dog at Emblemet er et Anker, hvis Læg danner en Æskulapstav.

§ 30.

Særlige Bestemmelser.

Alle Uniformsgenstande skal være overensstemmende med de approberede Modeller, som skal forefindes paa Beklædningsmagasinet.

Til Daglig-Uniform kan om Bord og paa Orlogsværftet i Stedet for det i § 27 reglementerede Stof anvendes mørkeblaat Flonel eller Cheviot.

Sørgeflor (8,4 cm bredt) bæres om Midten af venstre Overærme enten efter Ordre, eller, om det ønskes, paa Grund af Dødsfald blandt vedkommendes Paarørende. Sidstnævnte Tilladelse gælder ikke til Tjeneste-Uniform, naar denne bæres til Parader, Honnørafdelingens Optræden i Land eller lignende.

Midlertidige Befalingsmænd og ligestillede, der har faaet Afsked som Krigsinvalid, kan af Marineministeriet erholde Tilladelse til at bære Uniform.

Midlertidige Befalingsmænd og ligestillede, der er hjemsendte, maa ikke bære Uniform. Det samme gælder midlertidige Befalingsmænd og ligestillede, der under Orlov træder i Tjenesteforhold til ikke militære Myndigheder eller overgaar til privat Virksomhed.

Anmærkning. Civil Paaklædning er tilladt for midlertidige Befalingsmænd og ligestillede udenfor Tjenesten, samt under Landlov fra udrustede Skibe, naar disse under Ophold ved Flaadestationen ligger paa Orlogsværftet, dog bæres Uniformen ved Ankomst til eller Bortgang fra Skibet.

VII. Faste Menige og ligestillede.

§ 31.

Paaklædninger.

1. Blaa Paradedragt (med eller uden Langtrøje).
2. Hvid Paradedragt.
3. Daglig blaåt med Krave.
4. Daglig blaåt.
5. Daglig hvidt med Krave.
6. Daglig hvidt.
7. Arbejdsdragt.
8. Landgangsdragt (Langtrøje, Vest og Kasket).
9. Trope-Uniform (Jakke, Benklæder).

§ 32.

Nærmere Beskrivelse af de enkelte Uniformsgenstande.

Bluse. a. Af mørkeblaat, uldent Baj.

b. Af hvidt Nankin.

Ærmedistinktion og Emblem (se § 33).

Krave. Mellemblaa med hvid Udsyning. Af Nankin.

Benklæder. a. Af mørkeblaat Kirsej.

b. Af hvidt Lærreds-Stof.

c. Af hvidt Ravndug.

Hvide Benklæder bæres kun efter Ordre eller Tilladelse.

Til Benklæder hører Livrem af sort Læder.

Halstørklæde. a. Af sort Lasting eller Silke.

b. Graat, uldent. Er tilladt under Tjeneste om Bord og paa Orlogsværftet.

Hue. Af mørkeblaat Klæde, uden Skygge, Nationalkokarde (med en lille Ankerknap) og sort Silke-Huebaand

med forgyldt Navn. Huebaandet skal, naar den paagældende er udkommanderet, være mærket med Skibets Navn, ellers med Navnet paa den Afdeling, hvortil han hører.

Hvidt Overtræk bæres i Henhold til derom udstedte særlige Bestemmelser (se § 1 Anm. 6) og naar det iøvrigt beordres.

Skjorte. a. Hvid med mellemblaa Krave, der lægges uden paa Blusen, naar den løse Krave ikke bæres.

b. Blaa- og hvidstribet med løs, mellemblaa Krave.

Undertrøje. Ulden, blaa- og hvidstribet.

Overtrækstøj. a. Bosseronne af hvidt Ravndug med Ærmedistinktion og Emblem samt Benklæder af hvidt Ravndug (se § 33).

b. (kun i Inspektionsskibe, Mineskibe og Torpedobaade). Bosseronne og Benklæder af blaat Ravndug.

Langtrøje. Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej med Overslag, omfaldende Krave, sort For, 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand. Ærmedistinktion og Emblem (se § 33). Langtrøjen bæres knappet med de 4 underste Knapper.

Stortrøje. Af mørkeblaat Kirsej med Overslag og omfaldende Krave, blaat, uldent For, 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand, Ærmedistinktion og Emblem (se § 33).

Vest (Landgangsdragt). Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej og forsynet med 6 smaa, forgyldte Ankerknapper i en Rad.

Kasket (Landgangsdragt). Af mørkeblaat Klæde. Paspöil af Tjenestegrensfarven. Nationalkokarde. Anker og Krone af slaget forgyldt Metal. Hvidt Overtræk bæres i Henhold til derom udstedte særlige Bestemmelser (se § 1 Anm. 6).

Jakke. (Til Trope-Uniform). Af hvidt Lærreds-Stof, opstaaende Krave, paa højre Side en Brystlomme med Klap. Jakken, der bæres knappet, skal være saa lang at Sædet dækkes. 5 mellemstore, forgyldte Ankerknapper i en Rad og med ligestor indbyrdes Afstand, ved hver Haandlinning 2 smaa, forgyldte Ankerknapper. Skulderdistinktion (se § 33), der ligesom Knapperne anbringes saaledes, at de let kan skiftes.

Værge bæres kun om Bord, og da det Værge, som tildeles dem ved den Haandvaabendivision, hvortil Vedkommende er udsat i Skibets Ruller.

Fodtøj. Sort. Dog er om Bord og paa Orlogsværftet hvidt Fodtøj tilladt med den Begrænsning, som vedkommende Chef maatte finde passende.

Vanter. I koldt Vejr kan sorte Uldvanter bæres, dog med den Begrænsning, som vedkommende Chef maatte finde passende.

Regntøj er tilladt om Bord og i Land.

Ved Regntøj forstaas, hvad der almindelig til Søs betegnes ved dette Navn, nemlig Olietøj o. desl. af sort Stof.

Anmærkning 1. Det tillades Minekonstabler og Maskinkonstabler efter 6 Aars Tjeneste som saadan at bære Kasket til alle Paaklædninger, hvorfor Hue samt Paaklædninger 1—5 bortfalder.

Anmærkning 2. Hvid Paradedragt og Trope-Uniform udleveres kun under særlige Forhold og da altid efter Ordre.

§ 33.

Distinktioner.

Ærmedistinktioner bæres paa begge Ærmer midt paa Overærmets Forside og bestaar af en Sparre af 1,4 cm Bredde med Spidsen nedad. Benene skal danne en ret Vinkel med binanden og være 9 cm lange.

I Sparrens Vinkel anbringes Emblemet i Uldbroderi (se § 29 Anm. 1). Sparrer og Emblemer er af gul Uld, paa hvidt Tøj dog af blaat Nankin. Umiddelbart under Sparren bæres en Klædes-Stribe af Tjenestegrensfarven.

Skulderdistinktioner til Trope-Uniform, der bæres paa begge Skuldre, bestaar af mørkeblaat Klæde, 5,6 cm bredt, og med Sparre som reglementeret for Ærmedistinktionerne, dog kun af 0,7 cm Bredde. Sparren paasyes saaledes, at dens nederste Del kommer i en Afstand af 0,7 cm fra den Kant af Distinktionen, der vender mod Ærmet. Umiddelbart under og langs Sparren anbringes en Klædes-Stribe af Tjenestegrensfarven.

Øverst oppe mod Kraven anbringes en lille forgyldt Ankerknap.

Anmærkning 1. Angaaende Hæderstegn og Medailler gælder samme Regler som for midlertidige Befalingsmænd.

Anmærkning 2. Afskedigede Konstabler samt Hovmestre maa ikke bære Uniform.

Anmærkning 3. Civil Paaklædning er tilladt som for midlertidige Befalingsmænd (jfr. § 30, Anm.).

Anmærkning 4. Det ved Orlogsværftets Brandvæsen ansatte Personel uniformeres som beskrevet i § 29 Anm. 2 (angaaende Distinktioner se dog § 33), dog at Kappe samt Egeløv paa Kasketten bortfalder.

Anmærkning 5. Hovmestre, Kokke, Bagere, Hulgaster og Dagvagter uniformeres som Overkokke og Overbagere, Hulgaster have dog som Emblem: Kanon og Anker overkors, Sygepassere uniformeres som Oversygepassere. Emblemerne i Uldbroderi anbringes paa Overærmet i Stedet for paa Kraven. Kappen samt Egeløvet paa Kasketten bortfalder (se § 29 Anm. 3).

Anmærkning 6. For Minekonstabler, Konstabler i Undervandsbaade samt for Maskinkonstabler reglementeres blaat Arbejdstøj, for Konstabler i Undervandsbaade tillige en Uniformstrøje af Khakistof.

Anmærkning 7. Naar Landgangsdragt bæres, er hvid Flip og sort Slips eller Kravat paabudt.

VIII. Dæksofficerselever.

§ 34.

For disse reglementeres samme Uniform som for faste Menige og ligestillede, dog med nedenstaaende Afgivelser:

1. Landgangsdragten og Trope-Uniform bortfalder.
2. Langtrøjen bortfalder, og der reglementeres for Dæksofficerselever Stortrøje af mørkeblaat Underofficerskirsej.
3. Benklæder reglementeres af mørkeblaat Underofficerskirsej.
4. Blaa- og hvidstribet Skjorte med løs, mellemblaa Krave bortfalder.
5. Halstørklæde reglementeres af sort Lasting.
6. Bluse af hvidt Nanking og Benklæder af hvidt Lærredsstof reglementeres kun til Brug paa Togter til varme Klimater eller efter særlig Ordre.

7. Ærmedistinktionerne bestaar for Dæksofficerselever i ældste Klasse af 2 Guldsparrer med Spidsen opad, i Sparernes Vinkel anbringes et Anker med Krone over i Guldbroderi.

For de andre Dæksofficerselever bestaar de af et gult broderet Anker med Krone over og derunder for Elever i næstældste Klasse 2 gule Sparrer af Uld og med Spidsen

nedad, for Elever i tredieældste Klasse 1 gul Sparre af Uld med Spidsen nedad og for de øvrige Klasser 1 gult Distinktionsbaand af Uld.

Ærmedistinktioner bæres paa begge Ærmer midt paa Overærmet Forside og Vinkelbenene i Sparrerne skal være af for ældste Klasse 9 cm Længde, 0,5 cm Bredde, for de øvrige Klasser 3,5 cm Længde og 0,5 cm Bredde og Benene danne en ret Vinkel med hinanden. Sparrerne paasys med en indbyrdes Afstand af 0,7 cm. Distinktionsbaandet skal være af 3,5 cm Længde og 0,5 cm Bredde.

Under Udkommando anbringes paa højre eller venstre Ærme over Emblemet — efter det Vagtskvarter, hvortil vedkommende hører — Kvartermærke i gult (blaat) Baand af 1,7 cm Længde og 0,3 cm Bredde. (Dæksofficerselever af ældste Klasse bærer ikke Kvartermærke).

Vedrørende nærmere Bestemmelser om de Beklædningsgenstande, der forøvrigt hører til Dæksofficerselevernes Uniform, henvises til de specielle Reglementer.

IX. Værnepligtige og frivillige Lærlinge.

§ 35.

Værnepligtige Underlæger.

Disse uniformeres som midlertidige Befalingsmænd. Værge og Ærmedistinktion bortfalder, og paa Kasketten bæres en Passepoil af ponceaurød Farve, men intet Egeløv, og paa saavel Kappens som Langtrøjens Krave anbringes et Emblem, bestaaende af Æskulapstav og Anker overkors i slaget, forgyldt Metal.

§ 36.

Værnepligtige og frivillige Lærlinge. Paaklædninger.

1. Blaa Paradedragt.
2. Hvid Paradedragt.
3. Daglig blaat med Krave.
4. Daglig blaat.
5. Daglig hvidt med Krave.
6. Daglig hvidt.
7. Arbejdsdragt.

Nærmere Beskrivelse af de enkelte Uniforms- genstande.

Bluse. Af mørkeblaat uldent Baj eller af hvidt Nankin. Ærmedistinktion som nedenfor anført.

Krave. Mellemblaa, med hvid Udsyning, af Nankin.

Benklæder. Af mørkeblaat Kirsej eller af Lærreds-Stof (Ravndug).

Til Benklæderne hører Livrem af sort Læder.

Halstørklæde. Af sort Lasting.

Hue. Mørkeblaa med Nationalkokarde og sort Silke-Huebaand med forgyldt Navn.

Hvidt Overtræk bæres i Henhold til derom udstedte særlige Bestemmelser (se § 1, Anm. 6) og naar det iøvrigt beordres.

Skjorte. Hvid med mellemblaa Krave, der lægges uden paa Blusen, naar den løse Krave ikke bæres.

Undertrøje. Ulden, blaa- og hvidstribet.

Overtrækstøj. a. Bosseronne af hvidt Ravndug med Ærmedistinktioner, som nedenfor anført og Benklæder af hvidt Ravndug.

b. (kun i Inspektionsskibe, Mineskibe og Torpedobaade) Bosseronne og Benklæder af blaat Ravndug.

Stortrøje. Af mørkeblaat Kirsej med Overslag og omfaldende Krave, blaat, uldent For, 2 Rader Ankerknapper, 5 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand. Ærmedistinktion som nedenfor anført.

Fodtøj. Sort Læder (Sko eller Støvler) eller hvide Sejldugs-Sko.

Ærmedistinktioner. For værnepligtige med Vedtegning »befaren« bestaar Distinktionen af et Kvartermærke af 1,7 cm Længde og 0,3 cm Bredde og umiddelbart derunder et Anker med Krone over.

For værnepligtige med Vedtegning: »Søvant« bestaar Distinktionen af et Kvartermærke og umiddelbart derunder et lille Anker med Krone over.

For K I, K II og frivillige Lærlinge bestaar Distinktionen af et Kvartermærke.

Distinktionen bæres paa højre eller venstre Overærme efter det Vagtskvarter, hvortil den paagældende hører.

Ankeret bæres midt paa Overærmet. Kvartermærket 5 cm under Skuldersonnen paa Stortrøjen og Blusen, og paa Bosseronnen langs dennes Søm.

Paa blaat Tøj skal Distinktionerne være røde, paa hvidt skal de være blaa.

Løs Krave kan efter Omstændighederne bæres saavel indenfor som lagt uden paa Stortrøjen.

Anmærkning 1. I koldt Vejr kan bæres sorte Uldvanter og graat, uldent Tørklæde.

Anmærkning 2. Værnepligtige, som i Kraft af deres særlige Uddannelse og Anvendelse holdes indkaldt i længere Tid end almindeligt for værnepligtige, kan efter nærmere Bestemmelse faa følgende Ærmedistinktioner, der bæres paa begge Ærmer midt paa Ærmets Forside:

1 rød, ulden Sparre, Emblem og Kvartermærke.

I Sparrens Vinkel, der vender Spidsen nedad, og hvis Ben skal danne en ret Vinkel med hinanden og være 9 cm lange og 1,4 cm brede, anbringes Emblem, og over dette anbringes under Udkommando paa højre eller venstre Ærme — efter det Vagtskvarter, hvortil Vedkommende hører, — et Kvartermærke i rødt (blaat) Baand af 1,7 cm Længde og 0,3 cm Bredde.

Emblemerne er som anført i § 29.

X. Orlogsværftets Politi.

Politiassistenten.

Frakke. Af mørkeblaat Klæde med Overslag, opstaaende Krave og let tilspidsede Ærmeopslag forsynet med Broderi af sorte Snore, sort For, 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 7 i hver Rad, alle til at knappe og med ligestor indbyrdes Afstand, paa hver Baglomme Klap med 3 store, forgyldte Ankerknapper. Ved hver Haandlinning 2 smaa, forgyldte Ankerknapper. Krave og Skulderdistinktioner (se § 40).

Frakken bæres helt knappet og hægtet i Halsen og skal være saa lang, at den naar 2 à 3 cm over Knæet.

Benklæder. Af mørkeblaat Klæde eller hvidt Lærreds-Stof (Russia-duck eller lignende).

Kasket. Som for Dæksofficerer, idet dog Silkebaandet erstattes med et Baand af forgyldt Guldtrækkerarbejde med

en smal grøn Klædeskant foroven. Politiemblemet anbringes tværs over Ankeret. Egeløvet bortfalder.

Kappe. Af mørkeblaat Klæde med Overslag, omfaldende Krave, 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad og med ligestor indbyrdes Afstand. Spændetamp i Ryggen med 1 stor, forgyldt Ankerknap. Sidelommer med Klapper, hver forsynet med 3 store, forgyldte Ankerknapper. Skulderdistinktioner (se § 40). Kappen skal naa til midt mellem Knæ og Fod. Kappen skal bæres helt tilknapet og hægtet i Halsen.

Anmærkning 1. Til Gala bærer Politiassistenten i Stedet for Kasket trekantet Hat samt som Værge Kaarde med Felttegn i Sølv i Livgehæng efter Model.

Anmærkning 2. Ankerknapper skal have Politiemblemet tværs over Ankeret.

§ 39.

Overpolitibetjente og Politibetjente.

Frakke. Som for Politiassistenten, af mørkeblaat Klæde eller Kirsej, med Skulderklapper, venstre Baglomme skal være indrettet til deri at bære en Politistav.

Jakke (til Sommerbrug). Af lettere mørkeblaat Stof, omfaldende Krave — ca. 4 à 5 cm høj — mørkt For og let tilspidsede Ærmeopslag forsynet med 2 smaa Ankerknapper. Jakken skal være saa lang, at Sædet dækkes. Jakken forsynes fortil med Gylp og 6 sorte Knapper i en Rad med ligestor indbyrdes Afstand samt 1 stor Ankerknap i hver Sidesøm.

Kravedistinktioner og Skulderklapper (se § 40).

Benklæder. Af mørkeblaat Klæde eller Kirsej eller hvidt Lærredsstof (Russia-duck eller lignende).

Anmærkning. Lomme til Politistav anbringes i Benklæder til Anvendelse, naar Jakke bæres.

Kasket. Af mørkeblaat Klæde, Nationalkokarde, Anker med Krone over, begge Dele af slaget forgyldt Metal, tværs over Ankeret anbringes Politiemblemet, rundt om Kasketten paasys Baand af forgyldt Guldtrækkerarbejde, for Overpoliti-

betjente 3 cm, for Politibetjente 2,5 cm bredt, med et smalt grønt Klædesbaand paa Midten. Overtræk af sort Voksdug kan bæres. Hvidt Overtræk over Pulden bæres kun efter Ordre eller Tilladelse.

Politistav. Efter approberet Model.

Livbælte. Af sort lakeret Læder med Spænde af forgyldt Metal, hvorpaa er anbragt en Krone og under denne to Ankre overkors, tværs over Ankrene Politiemblemet (en Haand med et Øje), alt i slaget, forgyldt Metal.

Signalpibe med Messingkæde.

Kappe. Af mørkeblaat Kirsej med Overslag, omfaldende Krave. 2 Rader store, forgyldte Ankerknapper, 5 i hver Rad og med ligestor indbyrdes Afstand, Spændetamp i Ryggen med 1 stor, forgyldt Ankerknap, Sidelommer med Klapper, hver forsynet med 3 store, forgyldte Ankerknapper, paa højre Side en dyb Yderlomme til Politistaven, Skulderklapper. Kappen bæres helt tilknapet og hægtet i Halsen.

Kappen skal naa til midt mellem Knæ og Fod.

Anmærkning 1. Regnkappe og højskaftede Vandstøvler er tilladt.

Anmærkning 2. Ankerknapper skal have Politiemblemet over Ankeret.

§ 40.

Distinktioner.

Skulderdistinktioner, der bæres paa begge Skuldre, bestaar for Politiassistenten af mørkeblaat Klæde 5,6 cm bredt og kantet med en 0,7 cm bred Guldgalon, midt paa Distinktionen er anbragt et guldbroderet Anker under en guldbroderet Krone, tværs over Ankeret Politiemblemet (en Haand med et Øje) og øverst oppe ved Kraven en lille, forgyldt Ankerknap.

For Overpolitibetjente og Politibetjente bestaar Distinktionen af en Skulderklap, midt paa hvilken er anbragt et Anker med Krone over, og tværs over Ankret Politiemblemet (en Haand med et Øje), alt i slaget, forgyldt Metal. Øverst oppe ved Kraven anbringes en lille forgyldt Ankerknap. For Overpolitibetjente kantes Skulderklappen med en 0,7 cm bred Guldgalon.

Kravedistinktioner. Politiassistenten: 1 Guldgalon af 1,4 cm Bredde, samt paa hver Side af Kraven en Krone og under denne to Ankre overkors, tværs over Ankrene Politi-emblemet (en Haand med et Øje), alt i Guldbroderi.

Overpolitibetjente og Politibetjente: Som for Politi-assistenten, Guldgalon dog kun 0,7 cm bred, Ankre og Emblem i slaget forgyldt Metal.

Anmærkning 1. Galonen paasys paa Kravens Over- og Forkant.

Anmærkning 2. Politiassistenten kan i Stedet for Guldgaloner bære Broderi af sorte Snore.

XI. Kontorbude.

§ 41.

For disse reglementeres følgende Uniform: Stortrøje, Jakke af Underofficers-Klæde, Vest af mørkeblaat Klæde eller Kirsej, Benklæder af mørkeblaat Klæde eller Kirsej. Kasket af mørkeblaat Klæde med Nationalkokarde, Anker og Krone, paa Læggen af Ankeret et M i slaget, forgyldt Metal. Hvidt Overtræk over Pulden (se § 1 Anm. 6). Hvid Flip, sort Slips eller Kravat.

Det Kontorbud, der forretter Tjeneste som Vagtmester i Marineministeriet, bærer i Stedet for Stortrøje og Jakke henholdsvis Kappe og Frakke men uden Distinktioner og Emblemer, samt paa Kasketten under Emblemet 2 Egegrene af slaget, forgyldt Metal.

§ 42.

Reservens Personel.

For Reservens Personel reglementeres Uniform i Overensstemmelse med de tilsvarende Grader i Linien, idet dog henholdsvis Øje og Tjenestegrense-blem bortfalder, dog bevares disse for Personel af Reserven, der er overført hertil fra det faste Personel i Linien. Dæksofficersassistenter og ligestillede af Reserven bærer dog ikke Roset.

Reservens Personel er ikke forpligtet til at anlægge Paa-klædning 1, 2, 5 a og b.

§ 43.

Tillægsbestemmelser.

Om Tilladelse for Søværnets Personel til at bære Marineforeningens Emblem se Kundgørelse B. 2 — 1914, Punkt 3.

Om visse Lempelser i Uniformsreglementet af 1909 m. m. se Kundgørelse B. 10 — 1919, Punkt 1.

Om Tilladelse for værnepligtige til at bære Emblem for »Kristelig Forening for unge Mænd« se Kundgørelse B. 7 — 1921, Punkt 1.

Om Emblem for Flyvebaadsførere se Kundgørelse B. 7 — 1921, Punkt 5.

Om Regler for Bæring af islandske Ordensdekorationer se Kundgørelse B. 7 — 1921, Punkt 7.

Om Bestemmelserne om, at Ordensspænde ikke vil være at bære, hvis de for vedkommende Ordner, Hæderstegn eller Medailler gældende Statutter ikke hjemler Ret til at bære Baand undtagen i Forbindelse med Dekorationen se Kundgørelse B. 7 — 1921, Punkt 8.

Om Tilladelse for Søværnets Personel til at bære Idrætsmærket se Kundgørelse B. 3 — 1922, Punkt 2.

Befalingsmænd og ligestillede, der forretter Tjeneste i Inspektionsskibe, Mineskibe, Opmaalingsskibe, Torpedobaade og Undervandsbaade, maa om Bord bære Uniformstrøje af Khaki-Stof.

Det er ikke tilladt at benytte Søværnets Uniformer ved Filmsfotografering o. l., der har offentlig Fremvisning for Øje.

§ 44.

Midlertidige Bestemmelser.

De i det foranstaaende paabudte Ændringer skal være gennemført inden Udgangen af 1923, dog tillades det Officerer og ligestillede af de tidligere Korps, der forfremmes eller overføres til Stillinger hjemlede ved Lov om Søværnets Ordning af 7de August 1922, først at foretage Forandringer i Uniformen ved Nyanskaffelser, idet dog Sammenblanding af

tidligere Korpsfarve og nuværende Tjenestegrensfarve (ved Ærmedistinktioner, Epauletter, Epauletstroppe og Passe-poil) ikke maa finde Sted.

Paa Epauletter med Silke-Stribe af Korpsfarven af 2 cm Bredde indvirket i Bladets Midte kan denne erstattes med Silke-Stribe af Tjenestegrensfarven af samme Bredde.

Embedsmænd og Ingeniørassistenter i det tidligere Maskinkorps, der er udgaaet fra Ingeniørelevskolen (S & M-Skolen) har Tilladelse til at anlægge som Tjenestegrensfarve den for dem tidligere reglementerede Korpsfarve (karmoisinrød).

Det er tilladt det i denne Paragraf omhandlede, forfremmede eller overførte Personel at bære Paaklædning 1, 5 a og 5 b saalænge disse Paaklædninger er reglementeret for Søofficerer og forsaavidt det var berettiget til at bære dem i deres tidligere Charge.

Overfyrbødere, Overartillerister, Overmatroser og Magasinsmænd I uniformeres som midlertidige Befalingsmænd og lige-stillede af 2den Grad. Efter 6 Aars Tjeneste i nævnte Stilling uniformeres de som midlertidige Befalingsmænd af 1ste Grad.

Det tillades de nuværende Brandmænd at bære de for dem hidtil reglementerede Uniformsgenstande, saalænge Beklædningsmagasinets Beholdning af disse strækker til. Efter dette Tidspunkt anlægges den i § 29 Anm. 3 og § 33 Anm. 5 beskrevne Uniform.

De af Fabriksafdelingens Personel, der, inden Lov om Søværnets Ordning af 7de August 1922 traadte i Kraft, var uniformeret, har Tilladelse til — indtil Ministeriet træffer anden Bestemmelse — at bære den for dem hidtil reglementerede Uniform.

Det tillades det Personel, der i Henhold til Lov om Søværnets Ordning af 7de August 1922 forbliver staaende i Stillinger, hvori Nyansættelser ikke finder Sted, at bibeholde den for dette Personel hidtil reglementerede Uniform.

Marineministeriet bemyndiges til at foretage saadanne mindre Ændringer i dette Reglement, som Forholdene eller Udviklingen maatte gøre ønskelige, samt til at lade »Uniformsreglement for Søværnet« saaledes som det er ændret ved nuværende og eventuelt senere foretagne mindre Ændringer optrykke og bekendtgøre.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 14de December 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

Anordning

(af 6te December 1922)

om

Hærens og Søværnets Befalingsmænds og ligestilledes
Indordning i militær Rækkefølge.(Forsvarsministeren,
Krigsministeriet.)

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island o. s. v.

Gøre vitterligt: Ifølge derom af Vor Forsvarsminister nedlagt allerunderdanigst Forestilling anordne Vi herved, at efternævnte Befalingsmænd og ligestillede af Hæren og Søværnet efter deres Udnævnelse i de Stillinger, de beklæder, skal indordnes i militær Rækkefølge saaledes:

1. Generalløjtnant, Viceadmiral.
2. Generalmajor, Kontreadmiral, Generalintendant, Generallæge.
3. Oberst, Kommandør, Chef for Søartilleriet, Chef for Søminevæsenet, Direktør for Søkortarkivet, de 2 ældste Stabsintendanten og de 2 ældste Stabslæger i Hæren, Stabsdyrlæge, Chef for Søværnets Lægevæsen.

4. Oberstløjtnant, Kommandørkaptajn, de to yngste Stabsintendanten og de 2 yngste Stabslæger i Hæren.
5. Orlogskaptajn.
6. Kaptajn (Ritmester) af Hærens Linie, Overintendant, Overlæge og Overdyrlæge i Hæren, Overlæge af 1. Grad i Flaaden.
7. Kaptajn (Ritmester) af Reserven, Kaptajnløjtnant, Overartillerimester, Oversøminemester, Maskinmester af 1. Grad, Overintendant i Flaaden.
8. Korpsofficiant af 1. Grad.
9. Korpsofficiant af 2. Grad, Dæksofficer af 1. Grad, Maskinmester af 2. Grad, Intendant i Flaaden, Overlæge af 2. Grad i Flaaden.
10. Premierløjtnant, Søløjtnant af 1. Grad, Stabsofficiant, Tekniker, Musikdirigent i Hæren, Haandværker af 1. Grad, Dæksofficer af 2. Grad, Maskinmester af 3. Grad, Overgymnastiklærer, Musikdirigent i Flaaden, Brandmester, Reservekaptajn af 1. Grad, de 6 sidstnævnte Stillinger dog med Aldersorden efter Søløjtnant af 1. Grad.
11. Løjtnant af Reserven, Overofficiant, Musiker af 1. Grad og Haandværker af 2. Grad i Hæren, Dæksofficer af 3. Grad og Undermaskinmester i Flaaden.
12. Sekondløjtnant, Officiant, Musiker af 2. Grad, Haandværker af 3. Grad, Reserveegnskabsfører, Reserveoverlæge og Reservedyrlæge i Hæren, Søløjtnant af 2. Grad, Reservekaptajn af 2. Grad og Reserveoverlæge i Flaaden.
13. Dæksofficersassistent og Maskinassistent i Flaaden.

Derefter særskilt for hvert af de 2 Værn:
for Hæren:

14. Sergent af Reserven.
15. Kornet.
16. Korporal af Vaabnene, Forplejningskorpset og Sundhedstropperne, Underlæge, Underdyrlæge, Musiker af 3. Grad over 18 Aar.
17. Underkorporal af Vaabnene, Forplejningskorpset og Sundhedstropperne.
18. Menig, Musiker af 3. Grad under 18 Aar.

for Søværnet:

14. Kadet af ældste Klasse.
15. Overkonstabel af 1. Grad, Mekaniker af 1. Grad.
16. Kadet af næstældste Klasse.
17. Overkonstabel af 2. Grad, Mekaniker af 2. Grad, Dæks-officersselev af ældste Klasse, Underlæge, Oversygepasser, Overkok, Overbager, Reservefører ved Orlogsværftets Brandvæsen.
18. De øvrige Kadetter og Dæksofficersselever over 18 Aar faste Menige.
19. Dæksofficersselever under 18 Aar, værnepligtige Menige og Lærlinge.

Anm. 1. Indenfor hver af Klasserne 1—17 er Dagen for Udnævnelsen til den paagældende Grad eller Stilling og, for saa vidt Udnævnelsen er af samme Dato, Udnævnelseernes Rækkefølge bestemmende for den paagældendes Plads i den militære Rækkefølge.

Aum. 2. Befalingsmænd af Reserven, der har gjort Tjeneste i samme Grad i Linien, bevarer deres Plads i den militære Rækkefølge; har de ikke gjort saadan Tjeneste, staar de umiddelbart efter Befalingsmænd af den tilsvarende Grad i Linien.

Anm. 3. Teknikere og Musikdirigenter i Hæren kan efter henholdsvis 5 og 4 Aars Tjeneste som Tekniker eller Musikdirigent ved kongelig Resolution ligestilles med henholdsvis Kaptajn af Reserven og Korpsofficiant af 2. Grad.

Anm. 4. Dersom ved Livgarden en Musiker af 1. Grad faar Karakter som Undermusikdirigent, indordnes han i Klasse 10, dog med Aldersorden efter de øvrige i denne Klasse nævnte.

Anm. 5. Hærens nuværende Stabssergenter, Oversergenter, Sergenter samt ligestillede indordnes i den mili-

tære Rækkefølge, Stabssergenter og ligestillede i Klasse 13, Oversergenter og ligestillede foran Hærens Klasse 14, Sergenter og ligestillede i Klasse 14.

De nuværende Indehavere af Stillinger i Søværnet, der skal bortfalde, indordnes i den militære Rækkefølge saaledes:

Marinestabsingeniør, Stabsintendant og Stabslæge i Klasse 4,

Kaptajn, Marineoveringeniør, Overintendant og Overlæge i Klasse 6,

Marineingeniør I og Korpslæge i Klasse 10,

Løjtnant, Marineingeniør II og Maskinmester i Klasse 11,

Sekondløjtnant, Ingeniørassistent og Intendanturassistent i Klasse 12,

Underofficer af 1. Klasse, 1. Grad og ligestillede i Klasse 13,

Underofficer af 1. Klasse, 2. og 3. Grad og ligestillede i henholdsvis Søværnets Klasse 14 og 15,

Underofficer af 2. Klasse og ligestillede i Søværnets Klasse 17.

S. Brorsen.

MARINEMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 30te December 1922.

Kundgørelse for Søværnet.

1. Héberts Gymnastiksystem, der ved Kundgørelse B. 5—1921, Pkt. 1 og 2, er indført for Prøverne i Friluftsidræt ved Kadetskolen og Konstabelskolen (Dæksofficerselevskolen) vil endvidere være at anvende som Friluftssystem om Bord i Flaadens Skibe samt som Gymnastiksystem for Søværnets faste og værnepligtige Mandskab.

2. I Bestemmelser for Personellet af Flaadens Rammer af 1ste Juni 1914 udgaar — i Henhold til § 79 i Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning af 30te Juni 1922 — fra den 1ste Januar 1923 at regne Afsnit VI, Giftermaals-tilladelse.

3. Marinestabens Telegramadresse er ændret fra: »Flaadestab, København« til: »Marinestab, København«.

4. Ministeriet har fra Finansministeriet modtaget følgende vejledende Bestemmelser vedrørende Bekendtgørelse af 10de Maj 1922 om Reglement om sygemeldte Tjenestemænds Forhold:

Under 15de August 1922, angaaende Reglementets Punkt 3, 1ste Punktum:

En Tjenestemand, der har en Periode af 3 Aar, hvilket ikke behøver at følge Kalenderaaret, uden større Antal Sygedage end 30, frigør sig derved for hidtidige Sygedage (inklusive Sygedagene i de nævnte 3 Aar). Derefter begynder Opsummeringen forfra. Det er dog berettiget, naar der bliver

Spørgsmaal om Afkortning i Løn for en Tjenestemand, at begynde Opsummeringen fra Udløbet af den sidste 3 Aars Periode af nævnte Art, saaledes at f. Eks. 5 Aar med følgende Sygedage: 8, 13, 9, 10, 11, ikke medregnes, hvadenten de første 3 Aar har frigjort Tjenestemanden for 180 Sygedage eller et lavere Tal.

Under 3die November 1922, vedrørende Forstaaelsen af Udtrykket: »en enkelt alvorlig Sygdom«:

Ved Beregning af Lønfradrag for en sygemeldt Tjenestemand kan som Regel ikke bortses fra Sygemelding, der skyldes en kronisk Sygdom, hvad der ogsaa er antydnet ved Affattelsen af Reglen om, at Spørgsmaalet om at bortse fra en Sygeperiode skal rejses under Sygemeldingen eller umiddelbart efter Tjenestens Genoptagelse.

Hvorvidt der kan bortses fra en Sygemelding som Følge af en akut Sygdom, maa afgøres i hvert enkelt Tilfælde efter Sygdommens Art og Varighed, tidligere Sygemeldinger m. v.

5.

Cirkulære

(af 5te Oktober 1922)

til

samtliges Udskrivningskredse og Lægdsforstandere.

(Indenrigsministeriet.)

Af forskellige Ministeriet forelagte Sager fremgaar, at der hersker nogen Uklarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det efter Lov Nr. 542 af 4/10 1919 om Rettens Pleje ved Hæren og Søværnet tilkommer den borgerlige eller den militære Paatalemyndighed at lede Undersøgelsen og virke som Anklager i Sager, som angaar Overtrædelse af Værnepligtsloven af 8/6 1912, §§ 28 og 41, og Straffelov for Krigsmagten af 7/5 1881, § 98, ved Udeblivelse fra Indkaldelse til Møde ved Krigsmagten.

Under Hensyn hertil finder man Anledning til at henlede Opmærksomheden paa Justitsministeriets Skrivelse af 2/2 1921 (Ministerialtidende, Aargang 1922, Nr. 50), hvori udtales, at Udeblivelse fra den første Indkaldelse til Møde ved Krigs-

magten ikke er en militær Forseelse og saaledes skal paatales af den borgerlige Paatalemyndighed, medens derimod Udeblivelse efter Indkaldelse til fortsat Tjeneste ved Krigsmagten som en militær Forseelse vel behandles ved de borgerlige Domstole, men vil være at paatale af den militære Paatalemyndighed.

Det tilføjes, at de fornævnte Grundsætninger, hvortil Indenrigsministeriet kan slutte sig, efter nærværende Ministeriums Formening ligeledes finder Anvendelse, naar der rejses Sag mod Personer, der — efter paa et Tidspunkt, da de var dansk Værnepligt undergivne, at være udeblevne, henholdsvis fra første Indkaldelse til eller fortsat Tjeneste ved Hæren eller Søværnet — har opnaaet Statsborgerret i fremmed Stat, men derpaa er vendte tilbage her til Landet.

6.

Bekendtgørelse

(af 28de Oktober 1922)

om

Udfærdigelse af Resolution angaaende Underholdsbidrag, der paahviler Militærpersoner.

(Justitsministeriet.)

Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det under 27de d. M. behaget **Hans Majestæt Kongen** at resolve:

»At Resolutioner angaaende Underholdsbidrag, der paahviler fast ansatte militære, fremtidig udfærdiges af de civile Myndigheder.«

Bemeldte Resolutioner vil herefter være at udfærdige af den civile Overøvrighed paa Garnisonsstedet, i København Overpræsidenten, udenfor København vedkommende Amtmand, hvilke Myndigheder, forinden Fastsættelsen af Bidraget finder Sted, vil have at indhente en Udtalelse fra vedkommende militæres Afdelingschef — for Søværnets Personales Vedkommende Marineministeriet —, ligesom det skal paa-

hvile Overøvrighederne i hvert enkelt Tilfælde at tilstille de nævnte militære Myndigheder en Genpart af den udfærdigede Resolution.

Det har sit Forblivende ved den nugældende Ordning, hvorefter Afsoningsordre for Militærpersoner alene gives af de militære Myndigheder.

7.

Fundats

(allerhøjest stadfæstet under 1ste November 1922)

for

**forhenværende Redningsbestyrer Peder Kjelder Nielsens
Legat til Fordel for afskediget Mandskab ved det
nørrejyske Redningsvæsen.**

1. Legatet, hvis Kapital beløber sig til 3,500 Kr., er tilvejebragt ved frivillige Bidrag fra Personalet ved det nørrejyske Redningsvæsen og bærer Navnet »Forhenværende Redningsbestyrer Peder Kjelder Nielsens Legat« til Minde om denne Redningsbestyrers Virksomhed ved det nørrejyske Redningsvæsen.

2. Legatkapitalen, der aldrig maa formindskes, og hvis Renter ikke maa anvendes i andet Øjemed, end Fundatsen hjemler, skal anbringes i $4\frac{1}{2}$ pCt. vest- og sønderjyske Kreditforenings-Obligationer.

3. Af Kapitalen, der staar under det danske Marineministeriums Bestyrelse, skal de aarlige Renter efter Indstilling af Bestyreren af det nørrejyske Redningsvæsen uddeles i Legatportioner à 50 Kr. til trængende, hæderlige Mænd, som med Flid, Orden, Raskhed og Uforsagthed har arbejdet i Redningsvæsenets Tjeneste og faaet deres Afsked derfra paa Grund af Alder eller Svagelighed.

4. Ved Uddelingen af Legatportionerne, der finder Sted hvert Aar i December Maaned inden Jul — første Gang i December Maaned 1923 —, skal der tages Hensyn til Længden af den Tid, i hvilken den paagældende har arbejdet i

Redningsvæsenets Tjeneste. Den, hvem en Legatportion en Gang er tildelt, beholder den til sin Død, hvis hans økonomiske Omstændigheder ikke væsentlig forbedres. Retten til at nyde Legatet bortfalder endvidere, saafremt en Legatnyder ved Dom maatte blive fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

5. Legatportioner kan ikke være Genstand for Salg, Gave, Transport eller Pantsætning og kan ej heller belægges med Arrest, Beslag eller Eksekution. Portionerne udbetales kun mod Legatnyderens egenhændige Kvittering.

6. I den aarlige Beretning om det danske Redningsvæsens Virksomhed bliver der at optage en Meddelelse om Legatets Virksomhed i det forløbne Finansaar.

7. Alle Spørgsmaal angaaende Forstaaelsen af nærværende Fundats er undergivet Marineministeriets Afgørelse.

8.

Bekendtgørelse

(af 28de November 1922)

angaaende

**Autorisation af Blæk, Stempelfarver, Farvebaand m. v.,
til Brug i Statstjenesten.**

(Undervisningsministeriet.)

I Henhold til Ministeriets Bekendtgørelser af 16de Maj 1892 angaaende Anvendelsen af Blæk og Stempelfarver og af 22de December 1911 angaaende Farvebaand og Farvepapir til Skrivemaskiner, autoriseres herved nedennævnte Blæksorter, Stempelfarver, Farvebaand m. v. til Brug i Statstjenesten for Tiden 1ste Januar 1923—31te December 1925 i Overensstemmelse med de i bemeldte Bekendtgørelser indeholdte Bestemmelser, idet tilføjes, at de vedkommende Fabrikanter har erklæret at ville lade Blækket forhandle til de vedføjede Priser til de i Bekendtgørelse af 16de Maj 1892, § 7, sidste Stykke, nævnte Personer:

Blæk.

Klasse I.

a. Skriveblæk:

Barnängens kemiske Fabrikker, København: Skriveblæk.....	pr. $\frac{1}{2}$ Liter 2 Kr. 75 Ø.
Samme: Fyldepenneblæk.....	do. 3 - 25 -
Samme: Skoleblæk.....	pr. $\frac{3}{4}$ Liter 2 - 50 -
E. A. Jerichau, København: Kulsort Normal Skriveblæk.....	pr. $\frac{1}{2}$ Liter 3 - » -
Samme: Bængalin Skriveblæk.....	do. 3 - » -
Samme: Skriveblæk.....	do. 2 - 25 -
Samme: Skoleblæk.....	do. 1 - 75 -
Samme: Fineste Fyldepenneblæk.....	do. 3 - 25 -
Th. Rich & Sønner, København: Richsons Normal Kontorblæk.....	do. 2 - 75 -
Samme: Richsons Skoleblæk.....	do. 1 - 75 -
P. Rønning & Gjerløff, København: Skandinavisk Zeoliublæk, Skriveblæk...	do. 3 - » -
Samme: Rønnings Skriveblæk.....	do. 2 - 25 -
Samme: Kulsort Skriveblæk.....	do. 3 - » -
Samme: Børsblæk, Skriveblæk.....	do. 3 - » -
Samme: Jærngallus Skoleblæk.....	do. 1 - 75 -
Samme: Skoleblæk, Encre violette noire.	do. 1 - 75 -
Samme: Skriveblæk til Fyldepenne...	do. 3 - 25 -
L. B. Sørensen, Aalborg: Prima Dokumentblæk.....	do. 2 - 25 -
Samme: Prima Kontorblæk.....	do. 2 - » -
Samme: Prima Skriveblæk.....	do. 1 - 80 -
Samme: Prima Skoleblæk.....	do. 1 - 50 -
Samme: L. B. S. Fyldepenneblæk.....	do. 2 - 50 -

b. Kopiblæk:

Barnängens kemiske Fabrikker: Skrive- og Kopiblæk.....	pr. $\frac{1}{2}$ Liter 3 Kr. » Ø.
Samme: Kopiblæk til Fyldepenne.....	do. 3 - 25 -
E. A. Jerichau, København: Bængalin Kontor- og Kopiblæk.....	do. 3 - 25 -
Samme: Bængalin kombineret Skrive- og Kopiblæk.....	do. 3 - » -

Th. Rich & Sønner: Richsons Skrive- og

Kopiblæk pr. $\frac{1}{2}$ Liter 3 Kr. 25 Ø.

P. Rønning & Gjerløff: Skandinavisk

Zeoliublæk, Skrive- og Kopiblæk... do. 3 - » -

Samme: Kulsort Skrive- og Kopiblæk. do. 3 - » -

Samme: Skrive- og Kopiblæk til Fyldepenne do. 3 - » -

Samme: Kopi-Kopiblæk do. 3 - 25 -

Samme: Børsblæk, Skrive- og Kopiblæk. do. 3 - » -

L. B. Sørensen: Prima Dokument- og Kopiblæk do. 2 - 50 -

(Priserne gælder Blækket inklusive Flaske, og Priserne for andre Kvantiteter skal ogsaa angives inklusive Flaske).

Stempelfarver.

P. Rønning & Gjerløff, København: Sort og blaa Stempelfarve til Metal-Stempler.

Stempelfarverne maa rystes stærkt før Brugen.

Den Etikette, hvormed de fornævnte Blæksorter og Stempelfarver i Medfør af Bekendtgørelsen af 16. Maj 1892 skal være forsynede, for saa vidt de ønskes afsatte til Brug i Statstjenesten, skal foruden at have det i bemeldte Bekendtgørelse foreskrevne Indhold tillige indeholde en Angivelse af, at Autorisationen gælder for Tiden 1. Januar 1923—31te December 1925, saaledes at den første Del af Etiketten for Blækket kommer til at lyde: »Blæk fabrikeret af..... (Fabrikantens Navn)..... autoriseret til Anvendelse i den danske Stats Tjeneste for Tiden 1. Januar 1923—31. December 1925 som», og at Slutningen af Etiketten for Stempelfarverne kommer til at lyde: »autoriseret til Anvendelse i den danske Stats Tjeneste for Tiden 1. Januar 1923—31. December 1925«.

Farvebaand og Farvepapir m. m. for Skrivemaskiner.

Fr. Drescher, H. C. Ørstedesvej 5, København:

Sort Farvepapir: Standard, Excelsior og Export.

Pencil Carbon for Gennemskrivning med Blyant.

- P. Rønning & Gjerløff, Øresundsgade 26 & 28, København:
 Sort Farvebaand: Rønnings Record.
 Sort Farvepapir.
 Sort Duplikatorfarve.
- Adler Cykle Aktieselskab, Søtorvet 1—3, København:
 Webster Sort Farvebaand.
 Webster Sort Farvepapir.
- Alfred Fischer, Jernbanegade 6, København:
 Sort ukopierende Smith Premier Farvebaand.
 Sort Farvepapir: Smith Premier, Hard Pan, Commercial og Universal.
- Chr. A. Hansen, Amagertorv 15, København:
 Sort Farvebaand: Monarch (ukopierende).
 Sort Farvepapir: Monarch, Visible, Billing og Fulsight.
- L. Kristensen, Vestergade 27, København:
 Sort Farvebaand: Remtico Paragon, Black Record.
 Sort Farvepapir: Remtico Paragon, Read Seal og Regal.
 Sort Duplikatorfarve.
- A. S. Noiseless, Hyskenstræde 3, København:
 Sort ukopierende Farvebaand.
 Sort ukopierende Farvepapir.
- Parfelt & Olsen, St. Pederstræde 27, København:
 Sort ukopierende Farvebaand.
 Sort ukopierende Farvepapir, Parlo A, B og C.
- Heinrich Roepstorff, Nørrevold 13, København:
 Sort ukopierende Farvepapir: H. R. Nr. 41, Nr. 51 og Caribonum.
- Arenholdt Sørensen, Knabrostræde 3, København:
 J. A. Heales sort ukopierende Farvepapir, Rival Nr. 1 og 4.
- Carl Winther, Amagertorv 1, København:
 Sort Farvebaand: Caribonum.
 Sort Farvepapir: Caribonum.
- Embedsmænd kan, uden Betaling, faa Farvebaand og Farvepapir, som angives at indeholde holdbart Farvestof, undersøgte i Statens tekniske Bureau for Papirundersøgelse, Stormgade 1, Kjøbenhavn, naar de i hvert enkelt Tilfælde dertil indsender for Farvebaandenes Vedkommende en Prøve af Skriften og et Stykke paa 5 Centimeters Længde og for

Farvepapirernes Vedkommende en Prøve af Kopierne og et Eksempplar af vedkommende Farvepapir.

Det bemærkes særligt, at de ved Ministeriets Bekendtgørelse af 10. December 1919 givne Autorisationer af Blæk-sorter, Stempelfarver, Farvebaand m. m. udløber med indeværende Aars Udgang, saaledes at fra 1. Januar 1923 enhver af Ministeriet forinden nærværende Bekendtgørelse given Autorisation af Blæk, Stempelfarver, Farvebaand o. s. v. har tabt sin Gyldighed.

8. Ministeriet har under 28de December 1922 bestemt, at Størrelsen af det i Lov Nr. 489 af 12/9 1919 om Statens Tjenestemænd § 1317 omhandlede Lønningsafdrag — henholdsvis Betalingen — for Kost og Pleje under Indlæggelse i militære Sygehuse fastsættes fra den 1/1 1923 at regne til 1 Kr. 15 Øre for hver Opholdsdag paa Sygehuset. For Børn under 6 Aar betales intet.

Det nævnte Beløb skal dog forhøjes eller formindskes med 5 Øre for hver 108 Kr., som Dyrtidstillæget for gifte Mænd afviger fra 1134 Kr. aarlig.

S. Brorsen.

Register

over

Ændringer i og Tilføjelser til den nye Samling Love og Bestemmelser for Søværnet

for 1922

(paa Grundlag af Kundgørelser B. 1922).

København

Centraltrykkeriet (C. Ferslew)

1923.

Bind I.

- Side 1. Efter Tilføjelserne vedrørende Lov om Søværnets Ordning sættes: Ny Lov om Søværnets Ordning, se B. 6—1922, Punkt 1.
- Side 35. Øverst paa Siden sættes: Ny militær Rækkefølge, se B. 9—1922.
- Side 39. Efter Tilføjelserne vedrørende Marineministeriets Efterretningsstation sættes: Ny Instruks for Marineministeriets Efterretningsstation, se B. 7—1922, Pkt. 6.
- Side 40. Mellem 10. og 11. Linie fra neden sættes: Valdemarsdagen (Genforeningsdagen) . . . 15. Juni, og i Marginen: se B. 7—1922, Pkt. 2.
- Side 60. Efter Tilføjelsen om Time- og Dagpenge sættes: Nye Regler, se B. 2—1922, Pkt. 1. Tillæg i Anledning af Kafeskatten, se B. 5—1922, Pkt. 9 og B. 7—1922, Pkt. 3.
- Side 72. Tilføjelsen vedrørende Fridage efter endt Togt suppleres med: B. 5—1922, Pkt. 1.
- Side 85. Tilføjelsen øverst paa Siden om Ny Bestemmelser vedrørende Understøttelse til Arbejdere under Sygdom suppleres med: jfr. B. 3—1922, Pkt. 1, og B. 5—1922, Pkt. 2.
- Side 85. Ved Bestemmelser vedrørende Sygepleje og Indlæggelse paa Sygehus sættes en Stjerne og som Fodnote nederst paa Siden følgende: Om Lønaffdrag for Tjenestemænd under Indlæggelse i militære Sygehuse, se B. 10—1922, Pkt. 8 (Side 197).
- Side 108. Udfor sidste Linie paa Siden sættes: ændret til: Marinestab, København, se B. 10—1922, Pkt. 3.
- Side 113. Tilføjelserne vedrørende Uniformsreglement suppleres med: Idrætsmærket, se B. 3—1922, Pkt. 2. Kgl. Resol. om Ændringer i Uniformsreglementet, se B. 8—1922, Pkt. 1.
- Side 195. Udfor: VI. Giftermaalstilladelse sættes: Afsnittet udgaar, se B. 10—1922, Pkt. 2.

Tilføjelser i Registret:

Side V. Idrætsmærket. 113

IV

Bind II.

- Side 162. Tilføjelserne vedrørende Lov om Retsplejen ved Hæren og Søværnet suppleres med: Cirkulære vedr. Paatalemyndigheden angaaende Værnepligtiges Udeblivelse fra Indkaldelse, se B. 10—1922, Pkt. 5.
- Side 188. Nederst paa Siden sættes: Om Udfærdigelsen af Resolution angaaende Underholdsbidrag, der paahviler Militærpersoner, se B. 10—1922, Pkt. 6.

Tilføjelser i Registret:

- Side VI. Underholdsbidrag, der paahviler Militærpersoner, om Udfærdigelse af Resolution angaaende.....188

Bind III.

- Side 52. Udfør Punkt 2 i Paragraf 2 sættes: ændret, se B. 7—1922, Pkt. 4.
- Side 85. Udfør 9. Linie fra oven sættes: Om Indførelse af Héberts Gymnastiksystem se B. 10—1922, Pkt. 1.
- Side 87. Tilføjelsen angaaende Ny Bestemmelser vedrørende Undervandsbaade suppleres med: og B. 3—1922, Pkt. 5.
- Side 172. Udfør Afsnit 3 (i Paragraf 1) sættes: jfr. B. 7—1922, Pkt. 5.

Tilføjelser i Registret:

- Side III. Gymnastiksystem, Héberts, om Indførelse af.....85
- Side III. Héberts Gymnastiksystem, om Indførelse af.....85

Bind V.

- Side 1. Tilføjelserne vedrørende Midlertidig Plan for Kadetskolen suppleres med: B. 3—1922, Pkt. 4.
- Side 141. Tilføjelsen vedrørende Ny midlertidig Plan for Officersskolen suppleres med: B. 4—1922, Pkt. 2.

Bind VI.

- Side 1. Øverst paa Siden sættes: Regler om Time- og Dagpenge, de under Marineministeriet henlagte Institutioner vedrørende, se B. 2—1922, Pkt. 1.

V

- Side 139 og Side 156. Nederst paa Siderne sættes: Regler om Time- og Dagpenge, de under Marineministeriet henlagte Institutioner vedrørende, samt Regler om Kosttilskud for Fyr- og Vagervæsenets Skibe, se B. 2—1922, Pkt. 1 og 2.
- Side 217. Tilføjelserne vedrørende Lodseritakster suppleres med: Reglement og Takst for Lodsninger ved Mullerup Havn, se B. 7—1922, Pkt. 7.

Tilføjelser i Registret:

- Side II. Under Dagpenge sættes: de Marineministeriet underlagte Institutioner vedrørende.....1, 139, 156
- Side IV. Under Fyrvæsenet sættes: Kosttilskud i Fyrvæsenets Skibe139
- Side VI. Kosttilskud i Fyr- og Vagervæsenets Skibe ..139, 156
- Side VII. Under Lodsvæsenet sættes:
Mullerup Havn, Takst for Lodsninger217
- Side VIII. Mullerup Havn, Takst for Lodsninger217
- Side X. Time- og Dagpenge, de Marineministeriet underlagte Institutioner vedrørende1, 139, 156
- Side XI. Under Vagervæsenet sættes: Kosttilskud i Vagervæsenets Skibe156

Bind VII.

- Side 1. Tilføjelsen vedrørende Pengeinstituter, der modtager retskraftige Gageforskrivninger, suppleres med: B. 3—1922, Pkt. 10, B. 5—1922, Pkt. 8.

Lov om Statens Tjenestemænd vedrørende foretages endvidere følgende Tilføjelser: Reglement om sygemeldte Tjenestemænds Forhold, se B. 4—1922, Pkt. 1 og B. 10—1922, Pkt. 4. Lønafdrag under Indlæggelse i militære Sygehuse, se B. 10—1922, Pkt. 8 (Side 197).

Tilføjelsen vedrørende Normeringslove suppleres med: for Finansåret 1922—23, se B. 5—1922, Pkt. 5.

Tilføjelserne vedrørende Lov om Statens Tjenestemænd suppleres med: Love om Tillæg til og Ændring i Lov om Statens Tjenestemænd (ang. Konjunkturtillæg), se B. 3—1922, Pkt. 6; (ang. Tjenestebolig. Kontorhold, Pension, Dyrtidstillæg, Kontortid, Normering, Førertillæg i Fyrinspektionsskibe og Vagerinspektionsskibet, Kommis-

sionsdiæter, Sotillæg m. v.), se B. 5—1922, Pkt. 6 og 7 og B. 7—1922 Pkt. 1; (ny Afdeling 31 Søværnet) se B. 6—1922, Pkt. 2.

Tilføjelserne vedrørende Lønningsforskuud suppleres med: B. 5—1922, Pkt. 4.

Tilføjelserne vedrørende Værnepligtsforhold suppleres med: Om Tildelingen af Vedtegning »Befaren«, se B. 3—1922, Pkt. 7.

Side 98. Udfor Paragraf 1 sættes: Om Medregning i pensionsgivende Tjenestetid af den Tid, vedkommende har været fast Haandværker eller Arbejder ved Statsbanerne, se B. 3—1922, Pkt. 9.

Side 103. Øverst paa Siden sættes: Lov om Invalidforsikring, se B. 1—1922, Pkt. 1 og 2. Lov om Lærlingeforholdet og Cirkulære m. m. desangaaende, se B. 1—1922, Pkt. 3, 4 og 5. Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. samt Bekendtgørelse om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, se B. 1—1922, Pkt. 6 og 7.

Side 119. Tilføjelserne vedrørende Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde suppleres med: B. 5—1922, Pkt. 3.

Side 183. Udfor 7.—8. Linie fra oven sættes: se B. 10—1922, Pkt. 8.

Tilføjelser i Registret:

Side I. Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.,	
Lov om.....	103
Arbejdsløshedsunderstøttelse, ekstraordinær.....	103
Side I. Befaren, Tildeling af Vedtegningen.....	1
Side II. Invalidforsikring, Lov om.....	103
Lærlingeforholdet, Lov om m. m.....	103
Side III. Efter Normeringslov 1920—21 sættes: og følgende.	
Side III. Sygemeldte Tjenestemænds Forhold.....	1
Side IV. Under Værnepligtige sættes: Befaren, Tildeling af Vedtegningen.....	1

Instrukser for Tjenesten i Flaadens Skibe.

Side 74. Efter Stykke 6 (i Paragraf 207) sættes: Om hvorledes forholde sig med Hensyn til Ombordtagning af Varer med Toldgodtgørelse og Restbeholdninger af saadanne, se B. 4—1922, Pkt. 3.

Side 79. Efter Stykke 2 (i Paragraf 216) sættes: Snarest indberette Forsagere m. m. ved Kanoner og Torpedoer, se B. 3—1922, Pkt. 8.

Tilføjelser i Registret:

Side VIII. Forsagere ved Kanoner og Torpedoer indberettes snarest.....	79
Side XI. Toldgodtgørelse, om Behandlingen af Varer med..	74

I Hovedregistret foretages følgende Tilføjelser:

	Bind:
Side 5. Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., Lov om Arbejdsløshedsunderstøttelse, ekstraordinær.....	VII
Side 6. Befaren, Tildeling af Vedtegningen.....	VII
Side 11. Tilføjelsen: Regler for Beregning af Time- og Dagpenge . . . I suppleres med: VI.	
Side 18. Under Fyrvæsenet sættes: Kosttilskud i Fyrvæsenets Skibe	VI
Side 18. Gymnastiksystem, Héberts, om Indførelse af.....	III
Side 19. Héberts Gymnastiksystem, om Indførelse af.....	III
Side 20. Idrætsmærket.....	I
Side 23. Invalidforsikring, Lov om.....	VII
Side 28. Kosttilskud i Fyr- og Vagervæsenets Skibe.....	VI
Side 32. Lærlingeforholdet, Lov om, m. m.....	VII
Side 36. Efter: Normeringslov 1920—21 sættes: og følgende.	
Side 48. Sygemeldte Tjenestemænds Forhold.....	VII
Side 51. Tilføjelsen: Time- og Dagpenge, Regler for Beregning af . . . I, suppleres med: VI.	
Side 53. Underholdsbidrag, der paahviler Militærpersoner, om Udfærdigelse af Resolution.....	II
Side 55. Under Vagervæsenet sættes: Kosttilskud i Vagervæsenets Skibe.....	VI
Side 56. Under Værnepligtige sættes: Befaren, Tildeling af Vedtegningen.....	VII